

Kino na Granicy na hranici Kino

16.
Przegląd Filmowy
Filmová přehlídka
Cieszyn
Český Těšín
29.04. 04.05.
2014
kinonagranicy.pl
kinonahranici.cz

16. Przegląd Filmowy
Kino na Granicy
16. Filmová přehlídka
Kino na hranici

www.kinonagranicy.pl
www.kinonahranici.cz

wydawcy

vydavatelé

Stowarzyszenie
Kultura na Granicy
Szymanowskiego 5/9
43-400 Cieszyn
www.kinonagranicy.pl
Občanské sdružení
EducationTalentCulture
Hlavní třída Ia/147
737 01 Český Těšín
www.edutacu.eu

redaktor

Maciej Gil

współpraca

spolupráce

Katarzyna Płachta

tłumaczenia

překlady

Magdalena Domaradzka
Natálie Raclavská
Izabela Zajęc

korekta

korektura

Gabriela Gańczarczyk
Maciej Gil
Tereza Italová

projekt graficzny i skład
s láskou graficky při/upravili

Sacrish Blessinskij
Viktor Hnátek
František Talíř
Roman Tyčka
Bohdan Heblík

druk

tisk

fulloutdoorprintservice

ISBN 978-83-932940-3-9

Drodzy Widzowie!

A zatem 16. edycja! Pamiętacie jeszcze 15.? My pamiętamy już jak przez mgłę. A w dodatku przypomniano nam jeszcze 14., gdy we wrześniu zeszłego roku odbieraliśmy Nagrodę Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej dla najlepszego Międzynarodowego wydarzenia filmowego 2012 roku. Takie wyróżnienie uskrzydla, cieszy, daje satysfakcję i zapewne dodaje splendoru. Ale czy jakoś wpływa na organizację i kształt kolejnej edycji? Nie bardzo. Wciąż ten sam wysiłek podczas długich przygotowań i ta sama radość, że znów spotykamy się z Wami nad Olzą!

W tym roku zapraszamy na przegląd dorobku filmowego i wystawę fotografii słowackiego klasyka Dušana Hanáka. Wypadki za wschodnią granicą spowodowały, że postanowiliśmy przyjrzeć się współczesnemu kinu ukraińskiemu. Oglądając te filmy, myślimy o niepewnym losie Ukrainy. Mamy tam wielu przyjaciół. Na część programu wielki wpływ miał 2014 rok, a właściwie 100. rocznica roku 1914, w którym świat wokół zaczął się gwałtownie zmieniać. To symboliczna data końca XIX i początku XX wieku. Wtedy rozpoczęła się Wielka Wojna (z czasem nazwana I światową), wtedy też Franz Kafka rozpoczął pisanie „Procesu”, a Jaroslav Hašek wyruszył na front, skąd przywiózł inspirację dla „Przygód dobrego wojaka Szwejka podczas wojny światowej”. Wojennym wydarzeniom i twórczości (ale i biografiami) tych wielkich pisarzy poświęciliśmy cykle filmowe. Także nasze ukochane miasto po raz kolejny dostarczyło inspiracji. W Cieszynie urodził się znakomity operator Kurt Weber. Przypomnimy filmy, które zrealizował wspólnie z Januszem Majewskim, skądinąd najlepszym portrecistą

Wielkiej Wojny w polskim kinie. (Wypada tu też przypomnieć, że z Cieszynem związany był – i tu jest pochowany – Paweł Hulka-Laskowski, autor pierwszego i najpopularniejszego przekładu arcydzieła Haška na język polski). Wiosna w tym roku przyszła nad wyraz wcześniej, więc na spacer szlakiem kwitnących magnolii już nie mamy co liczyć. Liczmy więc na letnią pogodę, byśmy nie marzli podczas plenerowych projekcji i w festiwalowym klubie.

Dziękujemy, że znów nam zaufaliście i przyjechaliście!

Witajcie w Cieszynie!

Organizatorzy

Drazí diváci!

Je tady 16. ročník! Pamatujete si ještě ten 15.? My si ho pamatujeme už jen mlhavě. A navíc jsme si připomněli ještě 14. ročník –v říjnu minulého roku jsme získali ocenění Polského institutu filmového umění za nejlepší mezinárodní filmovou událost roku 2012. Takové ocenění potěší, dodá sebevědomí, díky takovým oceněním rostou křídla. Ale ovlivní nějak organizaci a formu dalších ročníků? Ani ne. Znovu stejné úsilí během dlouhé přípravy a stejná radost, že se s Vámi opět můžeme u Olše setkat!

V tomto roce Vás zveme na přehlídku kinematografického díla a výstavu fotografií slovenského klasika Dušana Hanáka. Události na Východě nás vedly k tomu, že jsme se rozhodli zaměřit na současný ukrajinský film. Při sledování těchto filmů se zamysleme nad nejistým osudem Ukrajiny. Máme tam mnoho přátel. Na část programu

měl značný vliv rok 2014, tedy 100. výročí roku 1914, ve kterém se svět začal prudce měnit. Jedná se o symbolický konec 19. a začátek 20. století. Tehdy vypukla první světová válka (známá také jako velká válka), Franz Kafka začal psát svůj „Proces“ a Jaroslav Hašek vyrazil na frontu, ze které si přinesl inspiraci pro napsání „Osudů dobrého vojáka Švejka za světové války“. Válečným událostem, ale i tvorbě a biografii těchto dvou velkých spisovatelů, jsme věnovali filmové cykly. Také naše milované město nás, jako již mnohokrát, inspirovalo. V Těšíně se narodil významný kameraman Kurt Weber. Připomeneme si filmy, které natočil společně s Januszem Majewským, mimochodem nejlepším portrétistou první světové války v polské kinematografii. (Musíme na tomto místě také připomenout, že s Těšínem byl spojen – a na zdejším hřbitově je pochovaný – i Paweł Hulka-Laskowski – autor prvního a nejoblíbenějšího překladu Haškova veledíla do polštiny). Jaro v tomto roce přišlo velice brzy, proto je už na procházku pod kvetoucími magnoliemi trochu pozdě. Přejme si tedy letní počasí, abychom při venkovních projekcích a ve festivalovém klubu nemrzli.

Děkujeme, že jste nám opět projevíli důvěru a přijeli jste!

Vítejte v Těšíně!

Organizátoři

sztab
štáb

dyrektor
ředitelka
Jolanta Dygoś

dyrektorzy programowi
programoví ředitelé
Maciej Gil
Martin Novosad

dyrektor finansowy
finanční ředitelka
Petra Slováček Rypienová

koordynatorzy
koordinátoři
Jakub Gajdica
Anna Gańczarczyk
Dominika Miklošíková

Public Relations
Gabriela Cichá
Barbara Szymańska

współpraca
spolupráce
Małgorzata Bartkiewicz
Maciej Rendaszka

biuro festiwalowe
festivalový štáb
Anna Gańczarczyk

guest service
Stefan Mańka

akredytacje
akreditace
Beniamin Zapała
Klaudia Sucha

Klub na Granicy
Klub na hranici
Jakub Gajdica
Piotr Kasela
Łukasz Kazimierowicz
Maciej Urbaś

koordynacja tłumaczeń
koordinace překladů
Gabriela Gańczarczyk

koordynacja wolontariatu
koordinace dobrovolníků
Maria Milewska

kopie filmowe
filmové kopie
Piotr Kumor
Milada Šlusarczyková

transport
Krzysztof Howikowicz

wystawy i dekoracje
výstavy a výzdoba
Bogusław Dziadzia
Veronika Křístková
Magdalena Szadkowska

strona www
webové stránky
Przemysław Kurzacz

dokumentacja fotograficzna
fotodokumentace
Marcin Markiton

projekt graficzny 16. edycji
grafická podoba 16. ročníku
Bohdan Heblik

spot
znělka
Bohdan Heblik
Lukáš Veverka

projektory, ekrany
projektory, obrazovky
Piotr Konieczny
CA Visual Com

napisy
titulky
Studio Kropka

wolontariusze
dobrovolníci
Edyta Adamarek, Artur
Adamczyk, Paula Adasiak,
Agnieszka Babilon, Iga Bajuk,
Joanna Banot, Anna Biernacka,
Szymon Bik, Natalia Bubiak,
Monika Dąbroś, Angelika Ferdyn,
Olga Gadzina, Marek Gajda,
Anna Gardas, Igor Ginalski,
Izabela Gogółka, Agnieszka
Grabarczyk, Wiktoria Gracka,
Agnieszka Hahuła, Marlena
Harańczuk, Justyna Idzi, Anna
Iwanek, Urszula Jachnicka,
Anna Jakubiec, Ewa Jakubiec,
Katarzyna Janda, Justyna Jeź,

Olga Jonkisz, Natalia Kałuża,
Paula Kandzia, Agnieszka
Każmierczak, Magdalena Kelner,
Adrianna Kluczny, Małgorzata
Korek, Paulina Korzeniowska,
Karolina Kościółek, Grzegorz
Kozioł, Michał Kraina, Natalia
Krzyżanowska, Agnieszka Kuczera,
Sebastian Macura, Ewelina
Malesa, Paulina Małysz, Karolina
Marciniczak, Marta Mędrzak-
Gajda, Katarzyna Michna, Maciej
Miłek, Santana Murawska, Bartek
Nawrat, Jacek Nieurzyła, Sonia
Ogrocka, Kinga Ostapińska,
Barbara Pach, Jessica Perdyła,
Maciej Pezdek, Piotr Piorecki,
Ryszard Prochota, Tomasz
Prokopowicz, Michalina Przybyła,
Krzysztof Puda, Agnieszka Rodak,
Aleksandra Rogalska, Julia
Sabała, Martyna Sojka, Agnieszka
Sowa, Adrianna Sporek, Barbara
Sroga, Monika Sroga, Kamila
Styba, Paulina Swakoń, Jakub
Szczepański, Krzysztof Szewczyk,
Amadeusz Szpunar, Wojciech
Szymański, Anna Szynal, Tomasz
Śliwiak, Weronika Świerczyna,
Robert Tomczak, Agnieszka
Tomszak, Katarzyna Wawrzyniak,
Agata Wąsik, Arkadiusz
Winiatorski, Adrianna Wojtaszek,
Jakub Wojtczak, Marek Wolas,
Anna Wybraniec, Jakub Wywiół

organizatorzy
organizátoři
Stowarzyszenie
Kultura na Granicy
prezes Jolanta Dygoś
EducationTalentCulture
výkonná ředitelka
Petra Slováček Rypienová

Program

Wtorek Úterý 29.04.2014

11.30	KaSS	WM	„Avatar” czyli zamiana dusz (Janusz Majewski, 1964) 59'	15
12.00	CENTRAL	VV	C. K. Dezerterzy (Janusz Majewski, 1985) 154'	43
13.00	TEATR	HU	Aglaja (Krisztina Deák, 2012) 112'	70
13.00	KaSS	NF	Ab ovo (Anita Kwiatkowska-Naqvi, 2012) 5'	70
		NF	Mazurek (Julia Kolberger, 2013) 31'	88
		NF	Rogalik (Paweł Ziemilski, 2012) 17'	95
		NF	Toto (Zbigniew Czapla, 2013) 12'	101
		NF	Zabicie ciotki (Mateusz Głowacki, 2013) 30'	103
14.00	KaSS		Wystawa výstava: Polska, Europa, świat – Twarze Agnieszki Holland	115
15.30	TEATR		Výstava wystawa: Dušan Hanák: Fotografie filmového režiséra	114
16.00	CENTRAL	NF	Donšajni (Jiří Menzel, 2013) 100'	74
16.00	KaSS	VV	Lekcja martwego języka (Janusz Majewski, 1979) 96'	46
16.00	TEATR	DH	Omša (Dušan Hanák, 1967) 11'	22
		DH	322 (Dušan Hanák, 1969) 92'	22
19.00	KaSS	VV	Mogiła Nieznanego Żołnierza (Ryszard Ordyński, 1927) 79'	48
19.00	TEATR	NF	Slavnostní zahájení uroczyste otwarcie: Revival (Alice Nellis, 2013) 115'	94
19.30	CENTRAL	NF	Revival (Alice Nellis, 2013) 115'	94
22.00	CENTRAL	NF	Šmejdi (Silvie Dymáková, 2013) 78'	100
22.00	KLUB		Koncert: Kieslowski	108

Środa Středa 30.04.2014

10.00	DOM		Dla dzieci: Porwanie w Tiutiurlistanie (Zdzisław Kudła, Wojciech Żukrowski, 1986) 94'	
10.30	CENTRAL	WM	Sublokator (Janusz Majewski, 1966) 90'	16
11.00	PIAST	DH	Zlatá šedesátá: Dušan Hanák (Martin Šulík, 2009) 60'	29
11.00	TEATR	NF	Pandy (Matúš Vizár, 2013) 12'	89
		NF	Exponáty alebo príbehy z kaštieľa (Palo Korec, 2013) 71'	75
13.00	CENTRAL	BM	Bilet powrotny (Czesław Petelski, Ewa Petelska, 1978) 105'	55
13.00	PIAST	KH	Hulki-Laskowskiego przygoda ze Szwejkiem (Józef Głębski, 1999) 28'	36
		KH	Osudy dobrého vojáka Švejka (Jiří Trnka, 1954) 76'	37
13.00	TEATR	NF	Jako nikdy (Zdeněk Tyc, 2013) 93'	80
15.30	CENTRAL	NF	Pojedeme k moři (Jiří Mádl, 2014) 90'	91
15.30	PIAST	VV	Evropa tančila valčík (Otokar Vávra, 1989) 99'	45
15.30	TEATR	NF	Płynące wieżowce (Tomasz Wasilewski, 2013) 93'	90
18.00	CENTRAL	NF	Rozkoš (Jitka Rudolfová, 2013) 111'	95
18.00	PIAST	KH	Zvony pana Mláčena (Zdeněk Podskalský, 1973) 45'	36
		KH	Franz Kafka (Piotr Dumała, PL 1991) 16'	34
		KH	Inkarnace (Pavel Barta, CZ 1994) 54'	35
		KH	K. kontra Kafka (Longin Szmyd, PL 1997) 9'	35
18.00	TEATR	DH	Deň radosti (Dušan Hanák, 1972) 22'	23
		DH	Obrazy starého sveta (Dušan Hanák, 1972) 64'	23
20.30	CENTRAL	NF	Bez miłości (Barbara Sass, 1980) 99'	54
21.00	ZAMEK	KH	Amerika (Vladimír Michálek, CZ 1994) 90'	34
22.30	KLUB		Koncert: Bokka	109

Czwartek Čtvrtek 1.05.2014

10.00	DOM		Dla dzieci: Bolek i Lolek na Dzikim Zachodzie (Stanisław Dülz, 1986) 68'	
10.30	CENTRAL	NF	Kandidát (Jonáš Karásek, 2013) 100'	81
11.00	TEATR	VV	Lalie pol'né (Elo Havetta, 1972) 80'	47
11.30	DOM		Glasgow (Piotr Subbotko, 2010) 30'	119
			Urodziny (Maciej Sobieszczanski, 2011) 25'	119
			Psubrat (Maria Zbąska, 2013) 30'	119
11.30	PIAST	NF	Stopy na hřebeni (Pavol Barabáš, 2013) 53'	99
13.00	AVION		Spotkanie beseda: Co nam zostało sprzed 1914 roku?	118
13.00	CENTRAL	BM	Kolory kochania (Wanda Jakubowska, 1988) 97'	57
13.00	PIAST	DH	Učenie (Dušan Hanák, 1965) 15'	21
		DH	Ružové sny (Dušan Hanák, 1976) 80'	24
13.00	TEATR	NF	Imagine (Andrzej Jakimowski, 2013) 105'	79
15.30	CENTRAL	NF	Sneh (Ivana Šebestová, 2013) 18'	99
		NF	Nový život (Adam Ol'ha, 2013) 77'	89
15.30	PIAST	VV	Postkarten (Stanisław Różewicz, 1979) 11'	49
		VV	Signum Laudis (Martin Hollý, 1980) 84'	49
15.30	TEATR	UA	Damage (Vladimir Vlasenko, UA 2013) 3'	64
		UA	ToyKhtoProyshovKrizVohon (Mykhailo Illienko, 2011) 106'	67
18.00	CENTRAL	NF	Příběh kmotra (Petr Nikolaev, 2013) 99'	93
18.00	PIAST	NF	Dziewczyna z szafy (Bodo Kox, 2013) 89'	74
18.00	TEATR	NF	Hřích boha (Agnieszka Holland, 1969) 24' DVD	92
		NF	Powrót Agnieszki H. (Krystyna Krauze, Jacek Petrycki, 2013) 70'	92
21.00	CENTRAL	NF	Vejška (Tomáš Vorel, 2014) 85'	103
21.00	ZAMEK	KH	Vzorný kinematograf Haška Jaroslava (Oldřich Lipský, 1955) 96'	38
22.30	KLUB		Koncert: Zrní	111

Legenda

BM	Biały mazur. Kino kobiet w polskiej kinematografii
	Mazurka nad ránem. Żeńskie filmy w polskiej kinematografii
DH	Dušan Hanák. Retrospektywa Retrospektywa
HU	Element węgierski Maďarský element
KH	Franz Kafka & Jaroslav Hašek. Retrospektywa Retrospektywa
NF	Nowe filmy Nowé filmy
UA	Granice i mury świata: Na filmowej Ukrainie
	Hranice a zdi světa: Na filmové Ukrajině
VV	Velká válka 1914-1918 Wielka Wojna 1914-1918
WM	Kurt Weber & Janusz Majewski. Retrospektywa Retrospektywa

AVION	Čítárna & kavárna Avion/Noiva, Český Těšín, Hlavní I
CENTRAL	Kino Central, Český Těšín, ul. Štefánikova 27
DOM	Dom Narodowy, Cieszyn, Rynek 12
KaSS	Kulturní a společenské středisko Střelnice, Český Těšín, Střelniční I
KLUB	Klub festiwalowy Festivalový klub, Cieszyn, Wzgórze Zamkowe
PIAST	Kino Piast, Cieszyn, ul. Ratuszowa I
SZARA	Galeria Szara, Cieszyn, ul. Srebrna I
TEATR	Teatr im. Adama Mickiewicza, Cieszyn, pl. Teatralny I
ZAMEK	Projekcje pod Wieżą Piastowską Promitání u Piastovské věže, Cieszyn, Wzgórze Zamkowe

Zmiany w programie zastrzeżone. | Změna programu vyhrazena.

Piątek Pátek 2.05.2014

09.00	KaSS		Dla dzieci: Gwiazda Kopernika (Zdzisław Kudła, Andrzej Orzechowski, 2009) 94'	
10.00	DOM		Spotkanie беседа: Krok pierwszy: scenariusz	119
10.30	CENTRAL	BM	Bluszcz (Hanka Włodarczyk, 1982) 99'	56
11.00	DOM		Dla dzieci i nie tylko: Legendy staré Prahy (Ondřej Žatečka, Marek Berger, 2013) 37'	
11.00	KaSS	NF	Rondo (Janusz Majewski, 1958) 15'	97
		NF	Sen jest życiem (Stefan Szlachtycz, 2013) 59'	97
11.00	PIAST	VV	Zbehovia a pútnici (Juraj Jakubisko, 1968) 60'	51
11.00	TEATR	NF	Tatarské touhy (Krystyna Krauze, 2012) 59'	101
12.00	DOM		Prosta historia o miłości (Arkadiusz Jakubik, 2010) 80'	119
13.00	CENTRAL	NF	Nepravděpodobná romance (Ivan Vojnár, 2013) 105'	88
13.00	KaSS	BM	Agnieszka Osiecka: filmy szkolne (Agnieszka Osiecka, 1958-1961) 71'	60
13.00	PIAST	DH	Ja milujem, ty miluješ (Dušan Hanák, 1980) 100'	25
13.00	TEATR	NF	Sekrety miłości (Krystian Matysek, 2012) 89'	96
15.30	CENTRAL	NF	Papusza (Joanna Kos-Krauze, Krzysztof Krauze, 2013) 130'	90
15.30	KaSS	WM	Docent H. (Janusz Majewski, 1962) 22'	14
		WM	Szpital (Janusz Majewski, 1962) 23'	14
		WM	Błękitny pokój (Janusz Majewski, 1965) 29'	15
		WM	Pierwszy pawilon (Janusz Majewski, 1965) 24'	16
15.30	PIAST	VV	Len lístok poľnej pošty (Peter Solan, 1977) 15'	46
		VV	Anjel milosrdenstva (Miloslav Luther, 1994) 95'	42
15.30	TEATR	NF	Bella Mia (Martin Duba, 2013) 93'	71
18.00	CENTRAL	NF	Křídla Vánoc (Karin Babinská, 2013) 110'	85
18.00	PIAST	VV	Štyridsaťštyri (Paľo Bielik, 1957) 121'	50
18.00	TEATR	WM	Urząd (Janusz Majewski, 1969) 83'	17
20.30	AVION		Koncert: The Fathers	110
20.30	CENTRAL	NF	Líbánky (Jan Hřebejk, 2013) 98'	87
21.00	ZAMEK	UA	Podorozh do zaliznykh ptakhiv (Maryna Grishay, 2012) 12'	66
		UA	Orangelove (Alan Badojew, 2007) 80'	65
22.30	KLUB		Koncert: Dr Misio	112
23.00	CENTRAL		film (překvapení, niespodzianka)	

Sobota 3.05.2014

10.30	CENTRAL	NF	Klauni (Viktor Tauš, 2013) 120'	83
11.00	PIAST	KH	Haškovy povídky ze starého mocnářství (Miroslav Hubáček, 1952) 80'	38
11.00	TEATR	NF	Fongopolis (Joanna Kozuch, 2014) 13'	75
		NF	Hodina dejepisu (Dušan Trančík, 2012) 59'	77
13.00	CENTRAL	BM	Mężczyzna niepotrzebny (Laco Adamik, 1981) 95'	58
13.00	PIAST	DH	Výzva do ticha (Dušan Hanák, 1965) 12'	21
		DH	Tichá radost' (Dušan Hanák, 1985) 88'	26
13.00	TEATR	UA	Bila vorona (Anatolij Lavrenishyn, 2010) 10'	64
		UA	Kross (Maryna Vroda, UA/FR 2011) 15'	64
		UA	Nastupniy (Anatolij Lavrenishyn, 2003) 4'	65
		UA	Pozvonky (Maryna Grishay, 2012) 35'	66
		UA	Poriatunok (Nikon Romanchenko, 2013) 16'	66
		UA	Yaderni vidkhody (Myroslav Slaboshpytskiy, 2012) 29'	67
		UA	Staty tverdym (Stepan Koval, 2009) 15'	66
15.30	CENTRAL	NF	Zamatoví teroristi (Peter Kerekeš, Pavol Pekarčík, Ivan Ostrochovský, 2013) 87'	104
15.30	PIAST	DH	Prišiel k nám Old Shatterhand (Dušan Hanák, 1966) 12'	21
		DH	Papierové hlavy (Dušan Hanák, 1995) 96'	28
15.30	TEATR	KH	Proces (Agnieszka Holland, Laco Adamik, 1980) 119'	35
18.00	CENTRAL	NF	Krásno (Ondřej Sokol, 2014) 95'	84
18.00	PIAST	KH	Dobry voják Švejk (Karel Steklý, 1956) 105'	37
18.00	TEATR	NF	Błękitne drzewo (Anna Przybyłko, 2013) 6'	71
		NF	Chce się żyć (Maciej Pieprzyca, 2013) 107'	72
21.00	CENTRAL	NF	Kauza Cervanová (Robert Kirchhoff, 2013) 100'	82
21.00	ZAMEK	NF	Strach (Martin Krejčí, 2013) 21'	99
		NF	Show! (Bohdan Bláhovec, 2013) 68'	98
22.30	KLUB		Koncert: Puding pani Elvisovej	113
23.00	CENTRAL	NF	Láska, soudruhu! (Taru Makelä, 2014) 105'	86

Niedziela Nēdele 4.05.2014

10.00	CENTRAL	BM	Palace Hotel (Ewa Kruk, 1977) 89'	59
10.00	PIAST	VV	České století: Veliké bourání (Robert Sedláček, 2013) 74'	44
10.30	TEATR	NF	Hořící keř (Agnieszka Holland, 2013) 232'	78
12.00	CENTRAL	NF	Colette (Milan Cieslar, 2013) 125'	73
12.00	PIAST	DH	Súkromné životy (Dušan Hanák, 1990) 106'	27
15.00	CENTRAL	NF	Hany (Michal Samir, 2014) 100'	76
15.00	PIAST	KH	Poslušně hlásím (Karel Steklý, 1957) 91'	37
17.30	CENTRAL	NF	Zázrak (Juraj Lehotský, 2013) 78'	106
19.00	CENTRAL	NF	Wałęsa. Człowiek z nadziei (Andrzej Wajda, 2013) 128'	102

Legenda

BM	Biały mazur. Kino kobiet w polskiej kinematografii Mazurka nad rānem. Ženské filmy v polské kinematografii
DH	Dušan Hanák. Retrospektiva Retrospektywa
HU	Element węgierski Maďarský element
KH	Franz Kafka & Jaroslav Hašek. Retrospektiva Retrospektywa
NF	Nowe filmy Nové filmy
UA	Granice i mury świata: Na filmowej Ukrainie Hranice a zdi světa: Na filmové Ukrajině
VV	Velká válka 1914-1918 Wielka Wojna 1914-1918
WM	Kurt Weber & Janusz Majewski. Retrospektywa Retrospektiva

AVION	Čítárna & kavárna Avion/Noiva, Český Těšín, Hlavní I
CENTRAL	Kino Central, Český Těšín, ul. Štefánikova 27
DOM	Dom Narodowy, Cieszyn, Rynek 12
KaSS	Kulturní a společenské středisko Střelnice, Český Těšín, Střelniční I
KLUB	Klub festiwalowy Festivalový klub, Cieszyn, Wzgórze Zamkowe
PIAST	Kino Piast, Cieszyn, ul. Ratuszowa 1
SZARA	Galeria Szara, Cieszyn, ul. Srebrna I
TEATR	Teatr im. Adama Mickiewicza, Cieszyn, pl. Teatralny I
ZAMEK	Projekcje pod Wieżą Piastowską Promitání u Piastovské věže, Cieszyn, Wzgórze Zamkowe

**Kurt
Weber
&
Janusz
Majewski**

Retrospektywa
Retrospektiva

Kurt Weber

Filmografia (wybór)
Filmografie (výběr)

(ur. 24 maja 1928 roku w Cieszynie). Polski autor zdjęć filmowych. Podczas II wojny światowej przebywał w Związku Radzieckim, gdzie ukończył kurs kinooperatorski. Po powrocie do Polski zdał do powstającej właśnie Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi (dziś Szkoła Filmowa w Łodzi), ukończył ją w 1953 roku i został wykładowcą, a potem dziekanem Wydziału Operatorskiego. Autor krótkometrażowego filmu dokumentalnego „Pod jednym niebem”, nagrodzonego główną nagrodą w Karlových Varach. Pracował z najwybitniejszymi reżyserami: Tadeuszem Konwickim, Andrzejem Munkiem, Kazimierzem Kutzem, Januszem Morgensternem i oczywiście Januszem Majewskim. Jest współautorem wielu klasycznych dzieł polskiej kinematografii. Na fali antysemickiej nagonki 1968 roku zmuszony do emigracji, osiadł w Niemczech Zachodnich, gdzie kontynuował karierę, a przede wszystkim uczył sztuki filmowej. Do 1989 roku miał zakaz wjazdu do ojczyzny. Mieszka w Moguncji.

(nar. 24. května 1928 roku v Těšíně). Polský kameraman. Během druhé světové války přebýval v Sovětském svazu, kde absolvoval promítačský kurz. Po svém návratu do Polska se dostal na právě založenou Státní vysokou filmovou školu v Lodži (dnes Filmová škola v Lodži), absolvoval ji v roce 1953. Zde přednášel, a poté se stal děkanem Fakulty kamery. Autor krátkometrážního dokumentárního filmu „Pod jedním nebem“, který získal hlavní cenu na filmovém festivalu v Karlových Varech. Pracoval s nejslavnějšími režiséry: Tadeuszem Konwickým, Andrzejem Munkem, Kazimierzem Kutzem, Januszem Morgensternem a samozřejmě Januszem Majewským. Z důvodu antisemitských nálad v roce 1968 byl donucen emigrovat, usídlil se v západním Německu, kde pokračoval ve své kariéře a především ve své pedagogické činnosti. Až do roku 1989 měl zákaz návratu do Polska. Bydlí v Mohuči.

1955 Pod jedním nebem
1958 Baza ludzi umarłych
rež. | rež. Czesław i Ewa Petelscy
1958 Spacerok staromiejski
rež. | rež. Andrzej Munk
1959 Kamienne niebo
rež. | rež. Czesław Petelski,
Ewa Petelska
1960 Spotkania w mroku
rež. | rež. Wanda Jakubowska
1961 Zaduszki
rež. | rež. Tadeusz Konwicki
1961 Ludzie z pociągu
rež. | rež. Kazimierz Kutz
1962 Czarne skrzydła
rež. | rež. Aleksander Ścibor-Rylski
1962 Jutro premiera
rež. | rež. Janusz Morgenstern
1963 Wiano
rež. | rež. Jan Łomnicki
1964 „Awatar” czyli zamiana dusz
rež. | rež. Janusz Majewski
1964 Późne popołudnie
rež. | rež. Aleksander Ścibor-Rylski
1965 Błękitny pokój
rež. | rež. Janusz Majewski
1965 Salto
rež. | rež. Tadeusz Konwicki
1966 Sublokator
rež. | rež. Janusz Majewski
1966 Piekło i niebo
rež. | rež. Stanisław Różewicz
1969 Urząd
rež. | rež. Janusz Majewski
1974 Schneeglöckchen Blühen im September
rež. | rež. Christian Ziewer
1979 Winterspelt
rež. | rež. Eberhardt Fechner
1981 Der Mond ist nur a nackte Kugel
rež. | rež. Jörg Graser

Janusz Majewski

Filmografia (wybór)
Filmografie (výběr)

(nar. 5. srpna 1931 ve Lvově). Polský režisér, scénárista a spisovatel. Absolvoval architekturu (1955) na Technické univerzitě v Krakově a filmovou režii na Státní vysoké filmové škole v Lodži (dnes Filmová škola v Lodži), mnoho let na této škole také přednášel. Jako pedagog působil rovněž ve Spojených státech. Je rektorem Varšavské filmové školy. Mezinárodní uznání získal již za svůj krátkometrážní snímek „Rondo“ (1958), říká se, že ze všech polských tvůrců právě on nejvíce spolupracoval s Čechy (scénáristi Pavel Hajný, Vladimír Kórner). Autor několika desítek filmů, seriálů, televizních divadelních inscenací a také divadelních her, povídek, románů a vzpomínek „Retrospektywka“ (2001) a „Ostatni klaps“ (2006). V letech 1983–1990 byl předsedou a od roku 2006 je čestným předsedou Sdružení polských filmových tvůrců. Nositel mnoha ocenění.

(ur. 5 sierpnia 1931 roku we Lwowie). Polski reżyser, scenarzysta i pisarz. Absolwent architektury (1955) na Politechnice Krakowskiej i reżyserii filmowej (1959) w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej w Łodzi (dziś Szkoła Filmowa w Łodzi), wieloletni wykładowca tej uczelni. Wykładał też gościnnie w Stanach Zjednoczonych, jest rektorem Warszawskiej Szkoły Filmowej. Międzynarodowe uznanie zdobył już krótkometrażowym filmem „Rondo” (1958), bodaj najczęściej z polskich twórców współpracował z Czechami (scenarzyści Pavel Hajný, Vladimír Kórner). Autor kilkudziesięciu filmów, seriali i spektakli Teatru TV, a także dramatów, opowiadań i powieści oraz wspomnień „Retrospektywka” (2001) i „Ostatni klaps” (2006). W latach 1983–90 Prezes Zarządu, od 2006 roku Honorowy Prezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Laureat wielu nagród i wyróżnień.

Szpital Nemocnice

PL 1962, 23', reżyseria | reżie, scenariusz |
scénář: Janusz Majewski, zdjęcia | kamera: Kurt
Weber, muzyka | hudba: Andrzej Kurylewicz,
obsada | hrají: Wiesław Michnikowski,
Franciszek Pieczka, Kalina Jędrusik, Lucyna
Winnicka, Czesław Kalinowski

Po porannym obchodzie wydaje się, że wszystko jest w porządku. Pacjent spokojnie leży w łóżku. Tyle tylko, że jego sterylny pokój zaczynają odwiedzać dziwne postaci.

Po ranní vizitě se zdá být vše v naprostém pořádku. Pacient klidně leží na lůžku. Až na to, že jeho pokoj navštěvují podivné postavy.

Docent H.

Profesor Foss poszukuje asystenta, zgłasza się do niego tajemniczy pan Traumer. Wspominają dawno zaginionego docenta Hammlera, autora pewnej przełomowej teorii.

Profesor Foss hledá asistenta. Přichází k němu tajemný pan Traumer. Vzpomínají na autora průlomové teorie docenta Hammlera, který je již mnoho let pohřešován.

PL 1964, 22', reżyseria | reżie: Janusz Majewski,
scenariusz | scénář: Janusz Majewski, Jerzy
Mierzejewski, zdjęcia | kamera: Kurt Weber,
muzyka | hudba: Andrzej Kurylewicz, obsada |
hrají: Jan Machulski, Andrzej Rausz

„Awatar” czyli zamiana dusz „Avatar“ čili výměna duší

XIX wiek, Paryż. W pałacu Faubourg Saint Honore mieszka szczerze kochające się hrabiowskie małżeństwo Magdaleny Natalii i Olgierda Łabińskich. Codziennie, niczym tajemne miłosne zaklęcie, cytują sobie werset z Mickiewicza: „Zawsze i wszędzie będę ja przy tobie”. Hrabina wspomina swój pobyt we Florencji i upartego

Magdalena Natalie a hrabě Olgierd Łabińští. Každého dne, jako by to bylo tajné milostné zaklínadlo, si citují verš z Mickiewicze: „Vždy a všude já budu u tebe“. Hraběnka vypráví o svém pobytu ve Florencii a paličatém obdivovateli, jakémsi Octaviovi de Saville. Mládenec nedokáže na hraběnkou zapomenout a zničený nenaplněnou touhou propadá nemoci. Po návratu do

adoratora, niejakiego Oktawiusza de Saville. Młodzieniec nie potrafi zapomnieć hrabiny i trawiony niespełnioną namiętnością podupada na zdrowiu. Po powrocie do Paryża wzywa słynnego doktora Cherbonneau. Medyk, cieszący się dwuznaczną sławą szarlatana, proponuje zniekanemu młodzieńcowi „awatar”, czyli zamianę dusz.

19. století, Paříž. V paláci Faubourg Saint Honore bydlí upřímně se milující manželé – hraběnka

Paříže vyhledá slavného lékaře Cherbonneau. Lékař těšící se dvojznačné slávě šarlatána, nabízí zmučenému mladíkovi „avatař”, tedy záměnu duší.

PL 1964, 59', reżyseria | reżie: Janusz Majewski,
scenariusz | scénář: Janusz Majewski, zdjęcia |
kamera: Kurt Weber, muzyka | hudba: Lucjan
Kaszycki, obsada | hrají: Wanda Koczeska,
Jan Machulski, Henryk Boukołowski, Gustaw
Holoubek, Kazimierz Rudzki

Błękitny pokój Blankytný pokoj

Para zakochanych szuka schronienia w pokoiku prowincjonalnego hotelu. Intymny nastrój spotkania zostaje jednak zakłócony i kochankowie rozstają się.

Zamilovaný pár hledá útočiště v pokojíčku provinčního hotelu. Intimní atmosféra setkání je však narušena a milenci se rozcházejí.

PL 1965, 29', reżyseria | reżie: Janusz Majewski,
scenariusz | scénář: Janusz Majewski, zdjęcia |
kamera: Kurt Weber, muzyka | hudba: Lucjan
Kaszycki, obsada | hrají: Pola Raksá, Jerzy
Nasierowski, Janusz Kłosiński, Artur Młodnicki,
Jadwiga Skupnik

Pierwszy pawilon První pavilon

Młody naukowiec zostaje porwany przez dziwnych osobników i trafia do tajemniczego domku, w którym jego dawny profesor dokonuje eksperymentu zmniejszania ludzi.

Dwa podezřelí lidé unesou mladého vědce. Ocítá se v tajemném domě, ve kterém jeho profesor ze studentských let provádí experimenty se zmenšováním lidí.

PL 1965, 24', reżyseria | reżie: Janusz Majewski, scenariusz | scénář: Janusz Majewski, Jerzy Mierzejewski, zdjęcia | kamera: Kurt Weber, muzyka | hudba: Andrzej Kurylewicz, obsada | hrají: Jan Machulski, Roman Sykała, Leon Niemczyk, Józef Zbiróg, Jerzy Cwikliński

Sublokator Podnájemník

Utrzymana w tonie groteski komedia obyczajowa o perypetiach młodego naukowca padającego ofiarą zaborczej życzliwości kilku kobiet. Ludwik, badacz szukający spokojnego miejsca do pracy, wynajmuje pokój w willi zamieszkałej przez same kobiety, z których każda ma jakieś swoje marzenia czy obsesje. Pani Maria, właścicielka willi, zamierza założyć hodowlę szynszyli skrzyżowanych ze szczurami; Małgosia, jej siostrzenica, chce zgładzić ciocię; Kazimiera żąda przekształcenia willi w ośrodek gimnastyki rehabilitacyjnej dla niesprawnych kobiet. Każda stara się wciągnąć Ludwika w realizację swych zamiarów. Staje się to szczególnie dokuczliwe, kiedy łamie on nogę i przykuty zostaje do łóżka.

Komedie s prvky grotesky o peripetiích mladého vědce, který se stal obětí majetnické náklonnosti několika žen. Ludwik, vědec hledající klidné místo k práci, si pronajímá pokoj ve vile, kde bydlí jen ženy – každá z nich má svá přání či obsese. Paní Marie, majitelka vily, plánuje založit chov činčil křížených s potkany; Malgorzata, její neteř, chce tetu zabít; Kazimiera chce, aby byla vila přestavěna na rehabilitační středisko, kde by mohly cvičit postižené ženy. Každá z nich se snaží vtáhnout Ludwika do uskutečňování svých plánů. Tento nátlak se pro něj stává nesnesitelný v okamžiku, kdy si zlomí nohu a zůstane upoután na lůžko.

PL 1966, 90', reżyseria | reżie: Janusz Majewski, scenariusz | scénář: Janusz Majewski, zdjęcia | kamera: Kurt Weber, muzyka | hudba: Andrzej Kurylewicz, obsada | hrají: Jan Machulski, Barbara Ludwiżanka, Katarzyna Łaniewska, Magdalena Zawadzka, Teresa Lipowska

Urząd Úřad

Młody prawnik przyjeżdża do Rzymu, aby załatwić trudną i delikatną sprawę. Jego ojciec, adwokat konsystorski (czyli kościelny), nie może wykonywać swojej funkcji ze względu na konflikt z miejscowym biskupem ordynariuszem diecezji. Chcąc poruszyć serca dostojników kościelnych, stając w obronie skrzywdzonego ojca, wchodzi w skomplikowany labirynt urzędniczo-kościelny. Początkowo

Mladý právník přijíždí do Říma, aby zařídil jednu složitou a citlivou záležitost. Jeho otec – konsistor (tedy církevní advokát), nemůže nadále vykonávat svou funkci z důvodu konfliktu s biskupem. Protože by si chtěl naklonit církevní funkcionáře, aby otci pomohl, vchází do propleteného úřednicko-církevního labyrintu. Zpočátku se v něm zcela ztrácí, velmi rychle však zjistí, že záležitost jeho otce je součástí hry nejrůznějších dohod uzavřených uvnitř samotného Vatikánu. Lidský rozměr problému překrývají otázky spojené s hierarchií, kompetencemi, nevraživostí, právními kličkami a zvyklostmi.

PL 1969, 83', reżyseria | reżie: Janusz Majewski, scenariusz | scénář: Krystyna Nastulanka, Andrzej Szafiański, zdjęcia | kamera: Kurt Weber, muzyka | hudba: Lucjan Kaszycki, obsada | hrají: Ignacy Gogolewski, Aleksander Bardini, Gustaw Holoubek, Jan Kreczmar, Zdzisław Maklakiewicz

zagubiony, bardzo szybko orientuje się, że sprawa ojca jest przedmiotem wewnętrznej gry najrozmaitszych układów działających wewnątrz samego Watykanu. Jej ludzki wymiar zostaje zastąpiony przez zależności hierarchiczne, kompetencyjne, rozliczne uprzedzenia, gry prawne i koniunkturalne.

Dušan Hanák

Retrospektywa
Retrospektiva

Dušan Hanák

Filmografia (wybór)
Filmografie (výběr)

(nar. 27 apríla 1938 v Bratislave). Slovenský režisér, scenárista, fotograf a básnik. Po maturite a vojenskej službe pracoval ako baník v ostravsko-karvinskom revíri. V roku 1965 absolvoval štúdium filmovej réžie na Filmovej a televíznej fakulte Akadémie múzických umení (FAMU) v Prahe. Po ukončení štúdií pracoval v Štúdiu krátkych filmov a od roku 1968 v Štúdiu hraných filmov na Kolibe. Medzinárodné uznanie mu priniesli už prvé krátkometrážne dokumenty a celovečerný debut „322“. Jeho „Obrazy starého sveta“ kvôli cenzúre preležali na policiach až sedemnásť rokov a „Ja milujem, ty miluješ“ osem, a keď sa konečne dostali do sveta, získali mnoho festivalových ocenení. Posledný raz stál za kamerou v roku 1995.

(ur. 27 kwietnia 1938 roku w Bratysławie). Słowacki reżyser, scenarzysta, fotograf i poeta. Po maturze i służbie wojskowej pracował jako górnik w zagłębiu ostrawsko-karwińskim. W roku 1965 ukończył studia reżyserskie na Wydziale Filmowym i Telewizyjnym Akademii Sztuk Pięknych (FAMU) w Pradze. Po studiach pracował w Studiu Krótkich Filmów, a od 1968 roku w Studiu Filmów Fabularnych w Bratysławie. Międzynarodowy rozgłos zyskał już pierwszymi krótkometrażowymi dokumentami i debiutanckim pełnometrażowym filmem „322“. Jego „Obrazy starego świata“ trafiły na 17 lat na cenzorskie półki, a „Ja milujem, ty miluješ“ na 8, by po uwolnieniu objechać świat i zdobyć liczne nagrody festiwalowe. Ostatni raz stanął za kamerą w 1995 roku.

1961 Stopár
1963 6 otázek pro Jana Wericha
1965 Artisti
1965 Učenie
1966 Analógie
1966 Impresia
1966 Prišiel k nám Old Shatterhand
1967 Omša
1969 322
1972 Deň radosti
1972 Obrazy starého sveta
1976 Ružové sny
1980 Ja milujem, ty miluješ
1985 Tichá radosť
1990 Súkromné životy
1995 Papierové hlavy

Foto: Slovenský filmový ústav - Fotoarchív

Učenie Nauka

ČSSR 1965, 16', réžia | režyseria: Dušan Hanák,
scenár | scenariusz: Dušan Hanák, kamera
| zázjéčia: Karel Slach, hudba | muzyka: Igor
Wasserberger

Praktikantky z kaderníctva zažívajú prvú školu života a objavujú rozpor medzi vznešenými heslami v súlade s duchom doby a prózou každodenného života.

Praktykantki zakładu fryzjerskiego pobierają pierwsze lekcje życia, oparte na dysonansie między szczytnymi hasłami zgodnymi z duchem epoki a prozą codzienności.

Výzva do ticha Apel do ciszy

ČSSR 1965, 12', réžia | režyseria: Dušan Hanák,
scenár | scenariusz: Dušan Hanák, kamera
| zázjéčia: Jozef Grussman, Viktor Svoboda,
hudba | muzyka: Ivan Parík

Film o umení duševne chorých a predovšetkým o tenkej hranici, ktorá delí „nenormálnych“ a „normálnych“.

Film o sztuce tworzonej przez osoby chore psychicznie, a przede wszystkim o cienkiej granicy, która dzieli „nienormalnych“ i „normalnych“.

Prišiel k nám Old Shatterhand Zawitał do nas Old Shatterhand

ČSSR 1966, 12', réžia | režyseria: Dušan Hanák,
scenár | scenariusz: Dušan Hanák, kamera |
zázjéčia: Oskar Šághy

Konfrontácia dvoch úplne odlišných svetov: cudzojazyční turisti zo Západu a obyvatelia socialistickej reality.

Konfrontacja dwóch nieprzystających do siebie światów: posługujących się obcymi językami turystów z Zachodu i rezydentów socjalistycznej rzeczywistości.

ČSSR 1967, 12', réžia | režyseria: Dušan Hanák, scenár | scenariusz: Dušan Hanák, kamera | zdjęcia: Stanisław Niedbalski

Fragmenty mystéria katolíckej omše slávanej kňazom v pokročilom veku a zároveň pokus o zachytenie tajomstva viery.

Rejestracja fragmentów misterium katolíckej mszy odprawianej przez wiekowego księdza i zarazem próba uchwycenia tajemnicy wiary.

Psychologický príbeh nevyliciteľne chorého muža, ktorý hľadá nádej a istoty. Kuchár Lauko, muž v strednom veku, reviduje v hraničnej situácii (názov je odvodený z čísla diagnózy rakoviny) celý svoj život, zvykajúc si postupne na jeho zmenený rytmus. Film má rozmer poetického podobenstva, opierajúceho sa o pôsobivé čiernobiele obrazy. Hlavný hrdina trpí fatálnou fixnou ideou, chápajúc svoju chorobu ako trest za to, že v 50-tych rokoch ubližoval ľuďom. Cíti potrebu mravnej očisty a rehabilitácie, naráža na bariéru ľahostajnosti, nezájmu a sebeckta. Z tohto súkolia sa vyčleňuje jedine postava jeho nemocničného priateľa Vladka, ktorý svojou senzitivnosťou a extrovertnosťou, prežívaním vlastného bytia vo vzťahu k svojmu okoliu, symbolizuje pocit slobody a nezávislosti. (Asociácia slovenských filmových klubov).

Psychologiczna opowieść o nieuleczalnie chorym mężczyźnie, szukającym nadziei i pewności. Kucharz Lauko, mężczyzna w średnim wieku, w sytuacji ostatecznej (tytuł filmu pochodzi od numeru diagnozy raka) analizuje całe swoje życie, stopniowo przyzwyczajając się do jego zmienionego rytmu. Film ma wymiar poetyckiej przypowieści, opartej na imponujących czarno-białych obrazach. Główny bohater cierpi z powodu niefortunnej idee fixe, traktując swoją chorobę jako karę za to, że w latach pięćdziesiątych krzywdził ludzi. Odczuwa potrzebę moralnego oczyszczenia i rehabilitacji, ale napotyka na barierę obojętności, braku zainteresowania i egoizmu. W tym kręgu wyróżnia się tylko postać jego przyjaciela ze szpitala, Vladka, który swoją wrażliwością, ekstrawertyzmem i przeżywaniem swojego istnienia w relacji z otoczeniem, symbolizuje poczucie wolności i niezależności. (Asociácia slovenských filmových klubov)

ČSSR 1969, 95', réžia | režyseria: Dušan Hanák, scenár | scenariusz: Dušan Hanák, Ján Johanides, Nataša Tanská, kamera | zdjęcia: Viktor Svoboda, hudba | muzyka: Ladislav Gerhardt, hrajú | obsada: Václav Lohniský, Lucyna Winnicka, Josef Abrhám, Vladimír Weiser, Miroslav Macháček

ČSSR 1972, 22', réžia | režyseria: Dušan Hanák, scenár | scenariusz: Dušan Hanák, kamera | zdjęcia: Alojz Hanúsek, Oskar Šághy, Martin Gazík, hudba | muzyka: Ilja Zeljenka

Záznam železničného happeningu vo forme koláže. To, čo sa na prvý pohľad javí ako bezstarostná zábava, prináša reflexiu o vzťahu medzi umením a životom.

Kolažový zapis happeningu kolejového. To, čo z počiatku vydaje się beztróską zabawą, przynosi refleksję na temat relacji między sztuką a życiem.

Na prelome 60. a 70. rokov Dušana Hanáka nadchli fotografie Martina Martinčeka, ktorý väčšinu svojho života fotografoval starých ľudí žijúcich v slovenských horách. Spoločne vybrali niekoľko portretovaných postáv, našli ďalších protagonistov a tak vznikla koncepcia dokumentárneho filmu – kolektívneho portrétu starých ľudí žijúcich na Liptove a Orave. Od začiatku bolo jasné, že sa filmový záznam bude prelínať s fotografiami v súlade s Hanákovým presvedčením, že fotografie a najmä portréty sú zhrnutím životného príbehu. Takto vznikol neobyčajne pravdivý, priam zarážajúci film o starobe, o osamelých ľuďoch zrastených so zemou, z ktorej ich nikam nemožno preniesť, inak by zahynuli. Už v čase nakrúcania bolo známe, že „Obrazy starého sveta“ stoja na opačnom póle vtedajšej československej kinematografie a jej oficiálne akceptovaného záujmu o mladú generáciu. Hanákov film bol vnímaný ako provokácia. Obraz životných podmienok, ktoré vo väčšine prípadov hraničili s krajnou chudobou, narazil na negatívnu reakciu tých, ktorí mali moc rozhodovať a od snímok očakávali skôr afirmáciu novej doby než objavovanie skutočného sveta vedome odsúdeného na zánik. (Bogusław Zmudziński, „Kino“ 6/2000)

ČSSR 1972, 64', réžia | režyseria: Dušan Hanák, scenár | scenariusz: Dušan Hanák, kamera | zdjęcia: Alojz Hanúsek, hudba | muzyka: Václav Hálek

Dušan Hanák na prelomie lat 60. i 70. zafascynował się zdjęciami Martina Martinčeka, który przez większą część życia fotografował starych ludzi mieszkających w słowackich górach. Wspólnie vybrali kilka spośród portretowanych postaci, potem znaleźli kolejnych bohaterów, i tak narodziła się koncepcja filmu dokumentalnego – zbiorowego portretu starych ludzi, zamieszkujących Liptów i Orawę. Od początku było wiadomo, że zdjęcia filmowe przeplatane będą wykonywanymi na planie fotografiami, zgodnie zresztą z przekonaniem Hanáka, że fotografie, a zwłaszcza portrety, streszczają historię czyjśgo życia. Powstał niezwykle prawdziwy, wręcz wstrząsający film, poświęcony starym, w większości samotnym ludziom, „wrośniętym w ziemię, z której nie można ich nigdzie przesadzić, bo inaczej zginęliby”. Już w momencie realizacji było wiadomo, że „Obrazy starego świata” sytuują się na drugim biegunie ówczesnej czechosłowackiej kinematografii, jej akceptowanego przez władzę zainteresowania młodymi ludźmi. Film Hanáka odbierano jako prowokację; zwłaszcza obraz warunków życia, graniczących w większości przypadków ze skrajną nędzą, spotkał się z niechętnym przyjęciem decydentów, oczekujących od realizowanych filmów afirmacji nowej rzeczywistości, a nie odkrywania autentyzmu świata świadomie skazanego na zagładę. (Bogusław Zmudziński, „Kino“ 6/2000)

Ružové sny Różowe sny

Jakub je vidiecky poštár. Nedávno ukončil školu a čoskoro ho čaká vojenčina. Najradšej trávi čas medzi svojimi holubmi alebo na bicykli. Jedného dňa stretne mladú cigánku Jolanku z rómskej osady na okraji obce. Jolanka, zaneprázdnená prácou v domácnosti a starostlivosťou o jej nevidomú babičku, chce sa vymaniť zo svojho prostredia, pracovať a vytvoriť si vlastný domov. Jakub, ktorý dokáže krásne fantazírovať je pre ňu zosobnením sveta, o ktorom sníva. („Filmowy Serwis Prasowy“ 23/1978)

Film ani zďaleka nie je romantickým príbehom o Rómoch. Rómsky život zachytený v tomto diele presvedčí svojou dokumentárnou autenticitou. „Ružové sny“ nie sú kočovníckou baladou, skôr evokujú rané počiny Miloša Formana alebo

Jiřího Menzla, ba priam na ich štýlistiku nadväzujú. Kamera je neafektívna, realizmus záberov je príznačný pre už historickú českú školu. Dušan Hanák sa koniec koncom venoval aj dokumentárnej tvorbe, čo bezpochyby zanechalo svoju stopu aj na tomto filme. Jednoduchosť príbehu, nadľahčená irónia, schopnosť budovať hĺbkové epizódy, ktoré tvoria akoby autonómne príbehy, sú dôvodom, vďaka ktorému je iniciácia vidieckeho poštára Jakuba predstavená ako prirodzený dôsledok obdobia dospievania a nemá nič do činenia s ťaživou výčitkou „hriechu“. (Lech Marjan, „Film“ 05/1979)

ČSSR 1976, 80'; réžia | režyseria: Dušan Hanák, scenár | scenariusz: Dušan Hanák, Dušan Dušek, kamera | zdjéca: Jozef Šimončíč, hudba | muzyka: Petr Hapka, hrajú | obsada: Juraj Nvota, Iva Bittová, Josef Hlinomaz, Marie Motlová, Ludovít Kroner

Dušan Hanák

Jakub jest wiejskim listonoszem. Niedawno skończył szkołę, wkrótce czeka go służba wojskowa. Najchętniej spędza czas wśród swoich gołębi lub na przejażdżkach rowerem po okolicy. Pewnego dnia poznaje młodą Cygankę Jolankę, mieszkającą w osadzie na skraju wsi. Jolanka, wciąż zajęta pracami domowymi i opieką nad niewidomą babką, chciałaby wyrwać się ze swego środowiska, pracować, stworzyć własny dom. Jakub umiejący pięknie fantazjować jest dla niej uosobieniem świata, o którym marzy. („Filmowy Serwis Prasowy“ 23/1978)

Film daleki jest od romantycznych opowieści cygańskich. Jeżeli jest tu życie cygańskie – to opis przekonuje swoim dokumentalnym autentyzmem. „Różowe sny” nie są balladą taborową, przypominają raczej wczesne osiągnięcia Miloša Formana czy Jiříego Menzla, wręcz odwołują się do tamtego stylu. Zdjęcia są nieefektywne, realizm ujęć jest typowy dla historycznej już tzw. czeskiej szkoły. Dušan Hanák parał się zresztą dokumentem, co też zostawiło ślad w tym filmie. Prostota narracji, lekka ironia, umiejętność budowania pogłębionych epizodów – gdyż są to jakby autonomiczne przypowieści – sprawiają, że inicjacja wiejskiego listonosza przedstawia się jako naturalna konsekwencja okresu dojrzewania i nie ma nic z dusznej atmosfery „grzechu”. (Lech Marjan, „Film” 05/1979)

Ja milujem, ty miluješ Ja kocham, ty kochasz

Starý mládenec Pišta premáha handicap svojho nevábneho vzhľadu alkoholom. Verí priateľstvu s kolegom z vlakovej pošty, svetáckym Vincem. Ten však nešťastne zahynie a osamelý muž získa vysnenú priazeň Vincovej milenky Viery. Osudy neobvyklých hrdinov v neutešených prostrediach stanice, slobodárne a na dedine zachytil Dušan Hanák s pokorou, povyšujúc ich na umelecký obraz sveta. Pišta hľadá pevný bod v láske – k matke, k priateľovi Vincovi, k Viere. Vo svojom vnútri je schopný lásku dávať i prijímať, navonok však prejavy jeho citu vyznievajú bezradne, neohrabane a smiešne, kvôli čomu sa pokladá za „nulového človeka“. Tvorcovia však presvedčivo ukazujú, že človek schopný citu nemôže byť „nulový“, len strata viery a ideálov znamená stratu ľudskosti. Hanákové filmy sú apoteózou víťazstva človeka nad sebou samým, víťazstva mravnosti a citu nad životnými podmienkami. Jeho postavy hľadajú v sebe silu prekonať to, čo ich obmedzuje, čo bráni splneniu ich túžob, snov a citov. (Asociácia slovenských filmových klubov)

Stary kawaler Pišta tłumí alkoholem trudności spowodowane swoją niezbyt pociągającą prezencją. Wierzy w przyjaźń z kolegą z poczty kolejowej, światowcem Vincem. Ten jednak ginie w wypadku, a osamotniony mężczyzna zyskuje wytęsknioną przychylność kochanki Vinca, Viery. Dušan

Hanák z pokorą ukazał losy niezwykłych bohaterów w niewesołym środowisku stacji, służbowego mieszkania i na wsi, awansując je do artystycznej wizji świata. Pišta poszukuje stałego punktu odniesienia w miłości – do matki, do przyjaciela Vinca, do Viery. W swoim wnętrzu jest zdolny do dawania i przyjmowania miłości, jednak na zewnątrz przejawy jego uczucia wyglądają bezradnie, niezdarnie i śmiesznie. Z tego powodu uważa się za „człowieka nic niewartego”. Jednak twórcy przekonująco pokazują, że człowiek zdolny do uczucia nie może być „nic niewarty”, że tylko utrata wiary i ideałów oznacza

utrata człowieka nad sobą samym, zwycięstwa moralności i uczucia nad warunkami życia. Jego postacie poszukują w sobie siły do pokonania tego, co ich ogranicza, co przeszkadza spełnieniu ich pragnień, marzeń i uczuć. (Asociácia slovenských filmových klubov)

ČSSR 1980, 100'; réžia | režyseria: Dušan Hanák, scenár | scenariusz: Dušan Hanák, Dušan Dušek, kamera | zdjéca: Jozef Ort-Šnep, hudba | muzyka: Miroslav Kořínek, hrajú | obsada: Roman Klosowski, Iva Janžurová, Milada Ježková, Václav Babka, Milan Jeli

Dušan Hanák

Tichá radost' Cicha radość

Tridsaťročná zdravotná sestra Soňa spolu s manželom, inštalatérom Emilom žije v byte panovačnej svokry. Manžel je úplne podriadený matke, mrzutý a nevrlý. Celý voľný čas trávi lukratívnymi fuškami alebo sa vyžíva vo svojom koníčku: rádioamatérstve. O dieťati, po ktorom túži manželka, nechce ani počuť. Neustále kritizovaná žena sa rozhodne pre zúfalý nočný útek. Na príklade Soni, ktorá sa „príliš dlho prispôbovala ostatným ľuďom“ sledujeme z mnohých uhlov pohľadu a v rôznych aspektoch proces formovania osobnosti v rodine, zamestnaní a v medziludských vzťahoch. Jemná filmová látka spájajúca realizmus so symbolmi a básnickými metaforami vyzdvihuje postavu hlavnej hrdinky, v porovnaní s ktorou sa ostatné postavy javia ako sotva načrtnuté znaky. „Tichá radost'“ presahuje rámec „ženskej problematiky“. Nesúhlas, neobľomné hľadanie pravdy a úprimnosti medziludských vzťahov, aktívny postoj k svetu znamená kreativitu, schopnosť vidieť realitu inak a schopnosť konať. (Halina Smolińska, „Filmowy Serwis Prasowy“ 23-24/1987)

Trzydziestoletnia pielęgniarka Soňa żyje z mężem, instalatorem Emilem, w mieszkaniu apodyktycznej teściowej. Mąż, całkowicie podporządkowany matce, mrukliwy i zrzędliwy, wolne chwile poświęca na intratne fuchy, bądź oddaje się swojej jedynej pasji: radioamatorstwu. O dziecku, którego pragnie żona, nie chce

słyszeć. Strofowana wciąż kobieta decyduje się na desperacką nocną uciezkę.

Na przykładzie Soni, która „zbyt długo podporządkowywała się innym ludziom”, wielostronnie, w różnych aspektach ukazano proces formowania się osobowości w rodzinie, w pracy, w stosunkach międzyludzkich. Delikatna tkanka filmu, łącząca realizm z symboliką i poetyckimi

prawdy i szczerości więzi między ludźmi, aktywny stosunek do świata oznaczają postawę twórczą, zdolność do widzenia rzeczywistości po nowemu i do działania. (Halina Smolińska, „Filmowy Serwis Prasowy” 23-24/1987)

metaforami, uwypukla postać głównej bohaterki, wobec której inne postaci pozostają zaledwie naszkicowanymi znakami. „Cicha radość” wychodzi poza ramy „tematyki kobiecej”. Niezgoda, uporczywe poszukiwanie

ČSSR 1985, 88'; réžia | režyseria: Dušan Hanák, scenár | scenariusz: Dušan Hanák, Ondrej Šulaj, kamera | zdjęcia: Viktor Svoboda, hudba | muzyka: Svatopluk Havelka, hrajú | obsada: Magda Vášáryová, Jiří Bartoška, Róbert Koltai, Jana Brejchová, Juraj Nvota

Súkromné životy Prywatne żywoty

Podobně jako v některých svých předchozích filmech zde režisér opět volí žánr psychologicko-spoločenského dramatu, skrze který představuje a rozebírá své postavy. Znovu nahlíží do soukromých životů ženských hrdinek na současném společenském pozadí. Hlavními postavami jsou zde nevlastní sestry, herečka Elena a psychologička Nadia, usilující o vzájemné citové sblížení. Tvůrce nahlíží do momentálně probíhajících postojů a životních situací obou hrdinek. Zabývá se jejich každodenními problémy a přílehlými okolnostmi. Volbou ženské tematiky se blíží pojetí „ženského filmu“, přestože se zvolená problematika týká i všech

ostatních postav. Jedním z klíčových problémů, kterému se autor ve filmu věnuje, je obraz soukromého života v totalitní společnosti. Hanákové filmové ženy sa vo väčšine prípadov ukrývajú vo svojich nie veľmi stabilných, malých, uzavretých svetoch. Ticho sa bránia, vylúčiac zo svojej tesnej blízkosti mužov, cez ktorých sa stávajú príliš zraniteľné. (pressbook)

Podobnie jak v niektorých svojich popredných filmoch, rovněž v tym režyser vybiera gatunek dramatu psychologicko-spoločenského i w ramach tej konwencji przedstawia i analizuje swoich bohaterów. Ponownie przygląda się prywatnemu

życiu kobiecych postaci na tle współczesnego im społeczeństwa. Głównymi bohaterkami filmu są przyrodnie siostry, aktorka Elena i psycholożka Nadia, usiłujące zbliżyć się do siebie emocjonalnie. Twórca przygląda się aktualnej sytuacji życiowej i postawom obu bohaterek. Interesują go ich codzienne problemy i towarzyszące temu okoliczności. Poprzez wybór tematyki kobiecej zbliża się do pojęcia „kina kobiecego”, chociaż wybrana problematyka dotyczy również wszystkich pozostałych postaci. Jednym z podstawowych problemów, którym autor filmu poświęca uwagę, jest obraz prywatnego życia w społeczeństwie totalitarnym. Kobiety z filmów Hanáka w większości przypadków ukrywają się w swoich niezbyt stabilnych, małych, zamkniętych światach. Bronią się w cichości, eliminując ze swojego najbliższego otoczenia mężczyzn, przez których stają się zbyt podatne na zranienie. (pressbook)

ČSR/DE 1990, 106'; réžia | režyseria: Dušan Hanák, scenár | scenariusz: Dušan Hanák, Katarína Benčíčová, kamera | zdjęcia: Jozef Krivošík, hudba | muzyka: Milan Svoboda, Václav Hálek, hrajú | obsada: Jana Šulcová, Magda Vášáryová, Stano Dančiak, Zdena Studenková, Michal Dočolomanský

Papierové hlavy Papierowe głowy

„Papierové hlavy“ sú nielen prvým celovečerným dokumentárnym filmom, usilujúcim sa postihnúť obdobie od konca druhej svetovej vojny až po pád komunizmu, ale aj vysoko štylizovanou filmovou esejou o slobode. Pojem slobody, ktorej emotívne, intuitívne i naivné definície prináša zvuková stopa, kým sa obraz doslova „otvára“ minulosti, je teda implicitným centrom filmu, pričom znamená tak slobodu prejavu, názoru i združovania, ale aj niečo natoľko nezobraziteľné ako „pocit“ slobody, teda absenciu strachu a neistoty, uvoľnenie napätia či možnosť výberu.

„Papierové hlavy“ sú zároveň prvým a zatiaľ jediným filmom, ponúkajúcim rozsiahly retrospektívny pohľad na nedávno minulé skutočnosti definované ako ešte nespracované dejiny – filmom pretekajúcim nenápadne do súčasnosti a využívajúcim množstvo archívnych, predovšetkým propagandistických materiálov i autentické svedectvá ľudí postihnutých takým alebo onakým spôsobom komunistickým režimom. Tento Hanákov pohľad je kritický, zdanlivo neutrálny, ale aj ironický. (Mária Ferenčuhová, „Odložený čas“, Bratislava 2009)

„Papierowe głowy“ to nie tylko pierwszy długometrażowy film dokumentalny, usiłujący przedstawić okres od końca II wojny światowej aż do upadku komunizmu, ale również wysoce

wystylizowany filmowy esej o wolności. Pojęcie wolności, której emocjonalne, intuicyjne i naiwne definicje przynosi ścieżka dźwiękowa, dosłownie „otwierająca” film na przeszłość, jest zatem pośrednio centrum filmu. Pojęcie to oznacza zarówno wolność słowa, myśli i zrzeszania się, jak również coś tak niemożliwego do pokazania, jak „poczucie” wolności, czyli brak strachu i niepewności, uwolnienie się od napięcia czy możliwość wyboru.

„Papierowe głowy” to również pierwszy i jak dotąd jedyny film, proponujący wszechstronną retrospektywę niedawnej rzeczywistości zdefiniowanej jako dotąd nieopisana historia – film niezauważalnie przenika do współczesności i wykorzystuje wiele archiwalnych, a przede wszystkim propagandowych materiałów oraz autentyczne

świadczenia ludzi dotkniętych w taki czy inny sposób reżimem komunistycznym. To spojrzenie Dušana Hanáka jest krytyczne, pozornie neutralne, ale też ironiczne. (Mária Ferenčuhová, „Odložený čas”, Bratysława 2009)

SK/FR/CH/DE/CZ 1995, 96; režia | režyseria: Dušan Hanák, scenár | scenariusz: Dušan Hanák, kamera | zdjęcia: Alojz Hanúsek, hudba | muzyka: Pavel Fajt, Wolfgang Amadeus Mozart, Gioacchino Rossini

Zlatá šedesátá: Dušan Hanák Złote lata sześćdziesiąte: Dušan Hanák

Dílo filmařů jako Forman, Passer, Chytilová, Menzel, Jakubisko, Hanák či Švankmajer patří dnes už neodmyslitelně do pokladnice světového filmu. Jejich hvězda se začala rodit před půlstoletím, v době „československého filmového zázraku“ šedesátých

let, který uchránil diváky na celém světě. Během pouhých několika roků politického a kulturního tání v tehdejší komunistické Československu dokázali filmaři rozvinout kinematografický koncept ohromující publikum autenticitou uměleckého vidění, uměleckým étosem i humornou hravostí a technickou vynalézavostí. Vpád vojsk Varšavské smlouvy do země v srpnu 1968 brutálně zastavil další přirozený vývoj společnosti i umění. Nemohl však vymazat ani vytvořená díla, třebaže pak režimem na dvacet let uložena v trezoru, ani

lidskou pamět'. Obojího využili tvůrci televizního cyklu filmařských portrétů „Zlatá šedesátá“, aby se pokusili oživit ducha, lidské zanícení, víru a naději podivuhodného desetiletí. (pressbook)

Twórczość takich artystów filmowych jak Forman, Passer, Chytilová, Menzel, Jakubisko, Hanák czy Švankmajer dziś już bezapelacyjnie należy do skarbnicy światowego filmu. Ich fenomen zaczął się rodzić przed półwieczem, w czasach „czeskosłowackiego cudu filmowego” lat sześćdziesiątych, który podbił serca widzów na całym świecie. W ciągu zaledwie kilku lat politycznej i kulturalnej odwilży w ówczesnej komunistycznej Czechosłowacji,

filmowcom udało się rozwinąć koncepcję nowej kinematografii, oszałamiającej publiczność autentycznością twórczego spojrzenia, etosem artystycznym i humorystycznym podejściem, a także nowatorstwem technicznym. Inwazja wojsk Układu Warszawskiego w sierpniu 1968 roku brutalnie zatrzymała naturalny rozwój zarówno społeczeństwa, jak i sztuki. Nie mogła jednak wymazać ani powstałych dzieł – nawet tych przez dwadzieścia lat reżimu trzymanyh na półce – ani ludzkiej pamięci. Z obu skorzystali autorzy telewizyjnego cyklu portrétów twórców filmowych „Złote lata sześćdziesiąte”, próbując wskrzesić ducha, entuzjazm, wiarę i nadzieje owego szczególnego dziesięciolecia. (pressbook)

CZ/SK 2009, 60'; rezie | režyseria: Martin Šulík, scénář | scenariusz: Jan Lukeš, kamera | zdjęcia: Ramúnas Greičius, Martin Šec, Martin Štrba, Marek Brožek

**Jaroslav
Hašek
&
Franz
Kafka**

Retrospektywa
Retrospektiva

Czechy to skrzyżowanie Europy, przez które wszyscy przechodzili. A czeska kultura to połączenie elementów czeskich, niemieckich i żydowskich. Trochę Czech protestanckich i trochę katolickich, trochę Szwejka i trochę Kafki. (...) Každý český film ma w sobie coś ze Szwejka i Kafki. Czesi tego nie wiedzą, ale to w nich siedzi.

Česká republika je křižovatkou Evropy, kterou všichni procházeli. Česká kultura je spojením českých, německých a židovských prvků. Trochu z českého protestantismu, trochu katolicismu, trocha Švejka a trocha Kafky. (...) Každý český film, to je kousek Švejka i Kafky. Češi o tom neví, ale sedí to v nich.

Powiedział w 2004 roku w Warszawie czeski krytyk i publicysta Antonín J. Liehm. Rekl v roce 2004 ve Varšavě český kritik a publicista Antonín J. Liehm.

Filmografia (wybór) Filmografie (výběr)

Jaroslav Hašek

1931 Dobrý voják Švejk
rež. | rež. Martin Frič
1952 Haškovy povídky ze starého mocnářství
rež. | rež. Miroslav Hubáček
1954 Osudy dobrého vojáka Švejka
rež. | rež. Jiří Trnka
1955 Vzorňý kinematograf Haška Jaroslava
rež. | rež. Oldřich Lipský
1956 Dobrý voják Švejk
rež. | rež. Karel Steklý
1957 Poslušně hlásím
rež. | rež. Karel Steklý
1960 Schwejks Flegeljahre
rež. | rež. Wolfgang Liebeneiner
1964 Dobrodružství s nahým klukem
rež. | rež. Jan Moravec
1968 Kunnon sotamies Sveikin seikkailuja
rež. | rež. Veikko Kerttulan, Pauli Virtasen
1975 Tři muži se žralokem
rež. | rež. Zdeněk Podskalský
1984 Rafinált bűnösök
rež. | rež. György Molnár
1986 Můj obchod se psy
rež. | rež. Miroslav Sobota
1995 Opowieść o Józefie Szwejku i jego najjaśniejszej epoce
rež. | rež. Włodzimierz Gawroński
1996 Opowieść o Józefie Szwejku i jego drodze na front
rež. | rež. Włodzimierz Gawroński
2009 The Good Soldier Shweik
rež. | rež. Robert Crombie

Franz Kafka

1962 Le Procès
rež. | rež. Orson Welles
1970 La colonia penal
rež. | rež. Raúl Ruiz
1978 The Metamorphosis of Mr. Samsa
rež. | rež. Caroline Leaf
1980 Proces
rež. | rež. Agnieszka Holland, Laco Adamik
1981 Ein Bruderermord
rež. | rež. Stephen Quay, Timothy Quay
1984 Klassenverhältnisse
rež. | rež. Danièle Huillet, Jean-Marie Straub
1993 The Trial
rež. | rež. David Hugh Jones
1994 Amerika
rež. | rež. Vladimír Michálek
1994 Inkarnace
rež. | rež. Pavel Barta
1994 Zamok
rež. | rež. Alexej Balabanov
1997 Das Schloss
rež. | rež. Michael Haneke
1997 Die Verwandlung
rež. | rež. Jan Němec
1999 Bratobójstwo
rež. | rež. Sławomir Fabicki
2006 L'homme qui attendait
rež. | rež. Theodore Ushev
2007 Kafuka: Inaka isha
rež. | rež. Kōji Yamamura

Jaroslav Hašek & Franz Kafka

se narodili v roce 1883 (Jaroslav Hašek 30. dubna, Franz Kafka 3. července) v Praze, kde strávili své více či méně bouřlivé a šťastné chvíle, oba umřeli předčasně s rozdílem jednoho a půl roku – autor „Osudů dobrého vojáka Švejka za světové války“ 3. ledna 1923 v Lipnici nad Sázavou, autor „Procesu“ 3. června 1924 v Kierlingu. Oba po sobě zanechali díla proslulá po celém světě, která se mnohokrát stala inspirací pro filmové tvůrce. Zajímavé je také to, že rok 1914, tedy rok, ve kterém vybuchla světová válka, která prudce a zcela změnila fungování okolního světa, byl v jejich díle přelomový: právě tehdy Kafka začal psát „Proces“ a peripetie z války se staly pro Haška inspirací k napsání „Švejka“. Mimochodem ani jeden z nich své veliké dílo nedokončil.

urodzili się w 1883 roku (odpowiednio: 30 kwietnia i 3 lipca) w Pradze, spędzili tam większość swoich mniej lub bardziej burzliwych i szczęśliwych żywotów, zmarli przedwcześnie w odstępie półtora roku – autor „Przygód dobrego wojaka Szwejka podczas wojny światowej” (przekład Pawła Hulki-Laskowskiego) 3 stycznia 1923 roku w Lipnicy nad Sázavou, autor „Procesu” 3 czerwca 1924 roku w Kierling. Obydwaj pozostawili literackie dzieła światowego formatu, które często stawały się inspiracją dla filmowców. Co ciekawe, 1914 rok, rok wybuchu Wielkiej Wojny, która gwałtownie i skutecznie przeorganizowała świat wokół nich, był przełomowy w ich twórczości: wtedy Kafka zaczął pisać „Proces”, a wojenne perypetie Haška stały się inspiracją do napisania „Szwejka”. Swoją drogą, obydwaj nie dokończyli swych wielkich dzieł.

Amerika Ameryka

„Amerika“ je nedokončený román, který Franz Kafka psal s přestávkami od roku 1911 do roku 1914. Jeho prvotní název je „Pohřešovaný“ („Der Verschollene“). Za života autora byla publikována pouze jeho první kapitola „Topič“ („Der Heizer“), celek byl vydán v roce 1927 s názvem, který mu dal Max Brod. Román vypráví příběh náctiletého Karla Rossmana, kterého rodiče poslali do Ameriky za trest za to, že se služkou zplodil dítě. Postmoderní verze Vladimíra Michálka je považována za jeden z nejlepších českých filmů, který vznikl po roce 1989. Diváka si získá svou atmosférou a rafinovaným výtvarným provedením.

CZ 1994, 90'; režie | režyseria, scénář | scenariusz: Vladimír Michálek, Martin Duba, kamera | zdjęcia: Martin Duba, hudba | muzyka: Michal Dvořák, David Koller, hrají | obsada: Martin Dejdar, Jiří Schmitzer, Pavel Nový, Jiří Lábus, Jarka Rytichová

„Ameryka“ („Amerika“) to nedokończona powieść, którą Franz Kafka pisał z przerwami od 1911 do 1914 roku. Jej pierwotny tytuł to „Zaginiony“ („Der Verschollene“). Za życia autora opublikowano tylko pierwszy rozdział „Palacz“ („Der Heizer“), całość ukazała się w 1927 roku z tytułem nadanym przez Maxa Broda. Treścią powieści są przygody nastoletniego Karla Rossmana, który wysłany został przez rodziców do Ameryki za karę za to, że służąca zaszła z nim w ciążę. Nazywana postmodernistyczną, filmowa wersja Vladimíra Michálka, uważana za jeden z najwybitniejszych czeskich filmów po 1989 roku, uwodzi sugestywną atmosferą i wyrafinowaną koncepcją artystyczną.

Franz Kafka

PL 1991, 16'; režyseria | reżie, scenariusz | scénář: Piotr Dumala, zdjęcia | kamera: Jan Maciej Ptasieński, Adam Dąbrowski, Barbara Stankiewicz, Adam Mickiewicz, muzyka | hudba: Janusz Hajdun

Biografia fantastyczna Franza Kafki, wyraźnie inspirowana prozą, dziennikami i fotografiami pisarza.

Obrazotworna biografia Franza Kafki inspirowana prozą, denikami a fotografiami spisowatele.

Inkarnace Inkarnacja

Film se pokouší osobitými filmovými prostředky o analýzu osobnosti Franze Kafky v konfrontaci s pocití dnešního člověka. Děj sleduje hlavního hrdinu, který se během četby knihy „Proces“ identifikuje s postavou Josefa K.

Film przy pomocy osobliwych środków filmowych stara się zanalizować osobowość Franza Kafki w konfrontacji z odczuciami współczesnego człowieka. Fabuła to losy głównego bohatera, identyfikującego się z postacią Józefa K. w trakcie czytania książki „Proces“.

CZ 1994, 54'; reżie | režyseria: Pavel Bárta, Hana Hrabětová, scénář | scenariusz: Pavel Bárta, Hana Hrabětová, kamera | zdjęcia: Pavel Bárta, Michal Hýbek, hudba | muzyka: Michal Pavlíček, hrají | obsada: David Suchařípa, Leoš Suchařípa, Jiří Hálek, Pavel Robin, Milan Pěkný

K. kontra Kafka K. versus Kafka

PL 1997, 8'; režyseria | reżie: Longin Szmyd, scenariusz | scénář: Maciej Pisuk, Jarosław Hess, zdjęcia | kamera: Tomasz Wolf, muzyka | hudba: Bogusław Schaeffer

Kolażowy portret Franza Kafki tworzony przez ważne postaci z jego życia: ojca, Felicję, prokurenta, sędziego.

Portrét-koláž Franza Kafky, kterou vytvořili důležití lidé v jeho životě: otec, Felice, prokurent, soudce.

Proces

„Proces“ („Der Prozeß“) to niedokończona powieść, którą Franz Kafka pisał w latach 1914–1915, wydana przez Maxa Broda w 1925 roku. Głównym bohaterem powieści jest Józef K., kawaler, prokurent bankowy. Pewnego ranka zostaje zaskoczony najściem urzędników, którzy oświadczają mu, że zostaje aresztowany, mimo iż nic złego nie popełnił. Spektakl Teatru TV w reżyserii Agnieszki Holland i Laca Adamika, sugestywnie oddający absurdalność i oniryczność losów Józefa K., jest bodaj najlepszą dotychczas ekranową adaptacją tej jednej z najważniejszych powieści nie tylko XX wieku.

„Proces“ („Der Prozeß“) je nedokončený román, který Franz Kafka psal v letech 1914–1915. Byl vydán Maxem Brodem v roce 1925. Hlavním hrdinou románu je Josef K., mládenec, bankovní prokurista. Jednoho rána ho překvapí vpád úředníků, kteří mu tvrdí, že je zatčen bez ohledu na to, že se ničeho nedopustil. Televizní divadelní inscenace v režii Agnieszky Holland a Laca Adamika sugestivně přibližuje absurditu a snovou atmosféru osudů Josefa K. a může být právem považována za nejlepší filmovou adaptaci jednoho z nejvýznamnějších románů nejen 20. století.

PL 1980, 119'; režyseria | reżie: Agnieszka Holland, Laco Adamik, scenariusz | scénář: Agnieszka Holland, Laco Adamik, zdjęcia | kamera: Marek Krajewski, Wojciech Słomiak, Zbigniew Mazur, obsada | hrají: Roman Wilhelm, Jerzy Przybylski, Zbigniew Zapasiewicz, Piotr Fronczewski, Olgierd Łukaszewicz

Zvony pana Mláčena Dzwony pana Rąbały

ČSSR 1973, 45', režie | režyseria: Zdeněk Podskalský, scénář | scenariusz: Pavel Hanuš, kamera | zdjęcia: Petr Prokop, hudba | muzyka: František Živný, hrají | obsada: Josef Kemr, Vlastimil Brodský, Luděk Kopřiva, Stella Zázvorková, Věra Nerušilová

Pan Mláčen zdědil dva kostelní zvony. Jeden z nich váží 720 kg, druhý jen 550. S velkým úsilím se je snaží prodat, ale marně. Mezi lidmi o něm koluje, že je blázen, a tak se ocitá na místě pro blázny určeném – tedy v blázinci. Nevzdává se však a i zde se snaží svého dědictví zbavit.

Pan Rąbała otrzymał w spadku dwa kościelne dzwony. Jeden waży 720 kg, drugi zaledwie 550. Usilnie i nieskutecznie próbuje je sprzedać, co sprawia, że zyskuje opinię wariata i trafia tam, gdzie wariatów miejsce, czyli do domu wariatów. Nie zaprzestaje jednak prób pozbycia się spadku.

Hulki-Laskowskiego przygoda ze Szwejkem Hulka-Laskowski. Osudy se Švejkem

Krótká biografia pisarza, publicyisty i działacza społecznego Pawła Hulki-Laskowskiego ze szczególnym uwzględnieniem jego pracy nad tłumaczeniem literackiego arcydzieła Jaroslava Haška.

Krótká biografie spisovatele, publicyisty a aktywisty Pawła Hulki-Laskowského s přihlédnutím k jeho práci nad překladem literárního veledila Jaroslava Haška.

PL 1999, 28', režyseria | režie: Józef Głębski, scenariusz | scénář: Józef Głębski, Krzysztof Wiech, zdjęcia | kamera: Leszek Winnicki, Henryk Janas, muzyka | hudba: Dariusz Śliwa

Osudy dobrého vojáka Švejka Przygody dobrego wojaka Szwejka

Dobry wojak Švejk Dobry wojak Szwejk

„Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války“ je nedokončený román, který Jaroslav Hašek psal (nebo diktoval) od roku 1921 až do své smrti v roce 1923. Inspirací pro osudy hlavního hrdiny byly válečné peripetie samotného autora. Román byl přeložen do více než 50 jazyků, mnohokrát byl také inscenován (mj. ho zpracovali Max Brod, Bertold Brecht nebo Pavel Kohout). Podle této předlohy byla natočena celá řada filmových adaptací, což zajistilo jejímu autorovi nesmrtelnost. Loutkovou verzi klasika české animace Jiřího Trnky považují milovníci a znalci románu za nejlepší adaptaci – má tři epizody: „Z Hatvanu do Haliče“, „Švejkovy nehody ve vlaku“ a „Švejkova budějovická anabase“. Významná je také v tomto kontextu skutečnost, že Trnka odkazuje přímo na tvorbu

ČSSR 1954, 74', režie | režyseria: Jiří Trnka, scénář | scenariusz: Jiří Trnka, Jan Werich, kamera | zdjęcia: Emanuel Franek, hudba | muzyka: Václav Trojan

Josefa Lady, Haškova přítele, který knižní vydání geniálně ilustroval (1339 kreseb!). Diptych Karla Steklého je zase považován za nejlepší hranou filmovou adaptaci tohoto románu. Od svého vzniku má filmový Švejk tvář Rudolfa Hrušínského.

„Przygody dobrego wojaka Szwejka podczas wojny światowej“ (tytuł w przekładzie Pawła Hulki-Laskowskiego) to niedokończona powieść, którą Jaroslav Hašek pisał (lub dyktował) od 1921 roku do śmierci w 1923. Inspiracją dla losów tytułowego bohatera były wojenne perypetie autora. Powieść została przełożona na ponad 50 języków, wielokrotnie adaptowana na potrzeby teatru (m. in. przez Maxa Broda, Bertolda Brechta czy Pawła Kohouta) i małego lub wielkiego

ČSSR 1956, 105', režie | režyseria: Karel Steklý, scénář | scenariusz: Karel Steklý, kamera | zdjęcia: Rudolf Stahl, hudba | muzyka: Jan Seidel, hrají | obsada: Rudolf Hrušínský, Eva Svobodová, Josef Hlinomaz, František Filipovský, Miloš Kopecký

Poslušně hlásím Melduję posłusznie

ekranu, co zapewniło autorowi nieśmiertelność. Trzyczęściowa („Z Hatvanu do granic Galicji”, „Przygody Szwejka w pociągu”, „Budziejowicka anabasis Szwejka”) lalkowa wersja autorstwa klasyka czeskiej animacji Jiřego Trnki jest uważana przez znawców i wyznawców powieści za najwybitniejszą adaptację. Nie bez znaczenia jest fakt, że Trnka odwołuje się wprost do twórczości Josefa Lady, przyjaciela Haška, który kongenialnie zilustrował (1339 rysunków!) książkę. Diptyk Karela Steklego uważany jest z kolei za najwybitniejszą aktorską adaptację powieści. Od czasu jego powstania filmowy Szwejk ma twarz Rudolfa Hrušínského.

ČSSR 1957, 91', režie | režyseria: Karel Steklý, scénář | scenariusz: Karel Steklý, kamera | zdjęcia: Jan Roth, hudba | muzyka: Jan Seidel, hrají | obsada: Rudolf Hrušínský, Svatopluk Beneš, Miloš Nedbal, Jaroslav Marvan, Fanda Mrázek

Haškovy povídky ze starého mocnářství Z cesarsko-královských časů opovídaní kilka

ČSSR 1952, 80'; režie | režyseria: Miroslav Hubáček, scénář | scenariusz: Ivan Osvald, Karel Feix, kamera | zdjęcia: Josef Střecha, hudba | muzyka: Jan Rychlík, hrají | obsada: František Smolík, Růžena Šlemrová, Jaroslav Vojta, Josef Kemr, Jan Pivec

Vzorný kinematograf Haška Jaroslava Wzorowy kinematograf Haška Jaroslava

ČSSR 1955, 96'; režie | režyseria: Oldřich Lipský, scénář | scenariusz: Oldřich Lipský, kamera | zdjęcia: Vladimír Novotný, hudba | muzyka: Emil Ludvík, hrají | obsada: Vladimír Pucholt, František Filipovský, Vladimír Řepa, Helena Kotoučová, Jaroslav Marvan

Jaroslava Haška znají čtenáři především jako autora nesmrtelného „Dobrého vojáka Švejka“. Méně je známo, že Hašek napsal velké množství povídek, v nichž svým nenapodobitelným způsobem ostře tepal zlořády společnosti rakousko-uherského mocnářství a později i první republiky. Scénáristé „Haškových povídek“ vybrali z těchto povídek čtyři, které si především berou na mušku farizejskou dobročinnost, pokrytectví a korupčnost rakouských knížat, byrokratů, starostů, kaplanů a všelijakých správců, kteří všichni dohromady tvořili prohnílé základy mocnářství. Naším tvůrčím filmovým pracovníkům se podařilo postihnout geniální Haškov humor a smysl pro satiru a připravili tak divákům vskutku kouzelný pohled na dobu starého mocnářství. („Filmový přehled“ 50-51/1952)

Film režiséra Miroslava Hubáčka „Haškovy povídky ze starého mocnářství“ volně spojoval čtyři Haškovy humoresky. Aby využil co nejvíce Haškova textu, aby konfrontoval jednání hrdinů v povídkách s jejich jednáním ve skutečnosti, vymyslel režisér filmu „Vzorný kinematograf Haška Jaroslava“ Oldřich Lipský pro další haškovský film hraný rámeč: v jarmareční boudě promítá Jaroslav Hašek hlavním osobám svých příběhů čtyři filmy („Vzorná škola mocnářství“, „Vzorné rodinné štěstí“, „Otec chudých“, „Vzorná láska lepších lidí“), které náležitým

způsobem komentuje. Právě do tohoto komentáře je zahrnuto to vše z Haškova osobitého humoru, co se nedá vyjádřit ani obrazem, ani v dialogu jednajících postav. Hraný rámeč – promítání filmů v jarmareční boudě – vtáhne diváka plně do ovzduší doby na počátku našeho století a navíc umožnilo autorům použít řady působivých formálních záběrů: zrychleného chodu kamery, trhaného pohybu, triků atd. („Filmový přehled“ 20/1956)

Jaroslav Hašek znany jest czytelnikom przede wszystkim jako autor nieśmiertelnego „Dobrego wojaka Szejka“. Mniej znanym faktem jest to, że Hašek napisał bardzo wiele opowiadań, w których w niezrównany sposób ostro uderzał w społeczne plagi monarchii austro-węgierskiej, a później również pierwszej republiki. Scenarzyści filmu wybrali z tych opowiadań cztery, w których pod obstrzał trafiają faryzejska dobroczynność, hipokryzja i skorumpowanie austriackich księży, biurokratów, burmistrzów, kapelanów i przeróżnych funkcjonariuszy, którzy wszyscy razem tworzyli przegniłe struktury monarchii. Naszym twórcom filmowym udało się przejąć genialny humor i satyryczne wyczucie Haška, dzięki czemu przygotowali widzom naprawdę magiczny obraz czasów starej monarchii. („Filmový přehled“ 50-51/1952)

Film režysera Miroslawa Hubáčka „Z cesarsko-královských časů opovídaní kilka“ swobodnie połączył cztery humoreski Haška. Żeby wykorzystać jak najwięcej tekstu pisarza i skonfrontować postępowanie bohaterów w opowiadaniach z ich postępowaniem w rzeczywistości, režyser filmu „Wzorowy kinematograf Haška Jaroslava“, Oldřich Lipský, wymyślił fabularne ramy dla kolejnego haškowskiego filmu: w jarmarcznej budzie Jaroslav Hašek wyświetla bohaterom swoich opowiadań cztery filmy („Wzorowa szkoła monarchii“, „Wzorowe szczęście rodzinne“, „Wzorowy mecenas“, „Wzorowa miłość wyższych warstw“), komentując je w odpowiedni sposób. Właśnie w tym komentarzu zawarte jest to wszystko z osobliwego humoru Haška, czego nie da się wyrazić ani obrazem, ani dialogiem występujących w filmie postaci. Fabularne ramy – wyświetlanie filmu w budzie jarmarcznej – wciąga widza w atmosferę epoki początków naszego wieku, umożliwiając ponadto autorom wykorzystanie wielu sugestywnych formalnie ujęć: przyspieszonej pracy kamery, ruchu urywaneho, zdjęć trikowych itd. („Filmový přehled“ 20/1956)

**Wielka
Wojna
1914–1918
Velká
válka**

Anjel milosrdenstva Anioł miłosierdzia

Děj dramatického komorního příběhu vášnivého milostného vzplanutí vdovy po rakousko-uherském důstojníkovi a tajemného válečného zajatce se odehrává v Haliči během I. světové války. Mladá žena náhodou zjistí, že její muž byl válečný zločinec, cynicky vraždící nevinné lidi, a po jeho kruté smrti chce za něj splatit „dluh“. Stane se ošetřovatelkou v tylovém lazaretu, kde se setká se zajatcem, který má léčitelské schopnosti. Zvláštní muž ji přitahuje, jejich osudový vztah však musí skončit tragicky. Působivá atmosféra sychravých zimních dní, syrové prostředí vojenské nemocnice v rozpadajícím se, kdysi přepychovém domě a kruté scény z válečného tylu vytvářejí kulisu pro studii charakterů několika postav, těžce zasažených válečnými událostmi. (pressbook)

Akcja dramatycznej kameralnej historii płomiennego romansu wdowy po oficerze austro-węgierskim z tajemniczym jeńcem wojennym rozgrywa się w Galicji w czasie I wojny światowej. Młoda kobieta odkrywa przypadkowo, że jej mąż był zbrodniarzem wojennym, cynicznie mordującym niewinnych ludzi i po jego okrutnej śmierci chce spłacić jego „dług“. Zostaje sanitariuszką w szpitalu polowym na tyłach frontu, gdzie spotyka jeńca, mającego zdolności uzdrowicielskie. Pociąga ją

ten dziwny mężczyzna, jednak ich nieszczęsny romans musi zakończyć się tragicznie. Przejmująca atmosfera słotnych zimowych dni, surowe otoczenie szpitala wojskowego w rozpadającym się, niegdyś luksusowym domu i okrutne sceny z tyłów frontu tworzą tło dla studium charakteru kilku postaci, ciężko doświadczonych przez wydarzenia wojenne. (pressbook)

SK/CZ 1994, 78; režia | reżyseria: Miloslav Luther, scenár | scenariusz: Vladimír Körner, Miloslav Luther, Marián Puobiš, kamera | zjéjcia: Vladimír Holloš, hudba | muzyka: Ludwig van Beethoven, Antonín Dok, Johannes Brahms, hrajú | obsada: Ingrid Timková, Juraj Šimko, Josef Vajnar, Peter Šimun, Juraj Mokry

C. K. Dezerterzy C. k. dezertéri

PL/HU 1985, 152; reżyseria | rezie: Janusz Majewski, scenariusz | scénář: Janusz Majewski, Pavel Hajný, zjéjcia | kamera: Witold Adamek, muzyka | hudba: György Selmeczi, obsada | hrají: Marek Kondrat, Zoltán Bezerédy, Wiktor Zborowski, Jacek Sas-Uhrynowski, Róbert Koltai

Rok 1918. Do małego garnizonu gdzieś na węgierskiej prowincji przybywa nowy zastępca dowódcy, oberleutnant von Nogay, pewny siebie Austriak, gorąco pragnący uczynić ze stacjonującej tu wielonarodowościowej zbieraniny dekowników i maruderów doborową kompanię prawdziwych żołnierzy C. k. armii. Nowo przybyły zwraca szczególną uwagę na osobników „podejrzanych politycznie”. Jest wśród nich młody Polak, szeregowiec Jan Kaniowski, zwany Kanią, człowiek obdarzony niezwykłym sprytem. Wraz z Węgrem Benedekiem planuje on operację „Pierzyna”, czyli dezercję Moryc Haber, żydowski krawiec

z Wiednia, służący w garnizonie jako kancelista, domyśla się, co planują przyjaciele. Jako swój udział w operacji wnosi czyste blankiety rozkazów wyjazdu, niezbędnych w podróży po monarchii austro-węgierskiej. („Filmowy Serwis Prasowy” 18/1986)

Rok 1918. K malé posádce někde na maďarském venkově přijíždí nový zástupce velitele, nadporučík von Nogay. Je to sebevědomý Rakušan, který si z celého srdce přeje vytvořit z mnohonárodnostní nesourodé skupiny flákačů a povalečů vybranou jednotku pravých vojáků c. k. armády. Nově přichozí si zejména všimá „politicky

podezřelých“ jedinců. Mezi nimi je i mladý Polák, řadový voják Jan Kaniowski, kterému jeho druzi říkají Kania. Je to člověk obdařený ojedinělou chytrostí. Společně s Maďarem Benedekem plánuje operaci „Peřina“, tedy dezerci. Moryc Haber židovský krejčí z Vídně, který slouží u jednotky v kanceláři, tuší, co mají přátelé v plánu. Aby pomohl při operaci, zajistí čisté formuláře rozkazu odjezdu, které jsou nezbytné pro pohyb v rámci rakousko-uherské monarchie. („Filmowy Serwis Prasowy“ 18/1986)

České století: Veliké bourání Czeskie stulecie: Wielkie burzenie

CZ 2013, 74', režie | režyseria: Robert Sedláček, scénář | scenariusz: Pavel Kosatík, Robert Sedláček, kamera | zdjéca: Michal Krejčí, hudba | muzyka: Michal Rataj, hraji | obsada: Martin Huba, Miroslav Donutil, Martin Finger, Daniela Kolářová, Igor Bareš

Televizní cyklus „České století“ nabídne nezvyklý pohled na mezní okamžiky moderních dějin české země od roku 1918 do roku 1992. V každém z devíti dílů se zaměří na jedno datum a klíčové aktéry, jejichž tehdejší rozhodnutí měla mít osudové důsledky pro celý národ, i pro ně samotné. Každý hráč měl v rukou nějaké karty a rozhodoval se, jaký triumf vynese. Autoři „Českého století“ nehodnotí, jestli šlo o dobrý, nebo špatný tah, spíše je zajímavá osobní příběh „národního“ aktéra své doby. První díl, „Veliké bourání“: V roce 1914 odjel Tomáš Garrigue Masaryk z Prahy, opustil Rakousko-Uhersko a vydal se na cestu, která nevedla zpět. Na cestu za osvobozením Čechů a Slováků z područí rakouské říše, za zničením rakousko-uherského mocnářství. Dnes už

největší událost českých dějin, rok 1918, vnímáme spíše jako legendu, jako velký příběh o zrození Československa. Ale je tu i realita: Masarykova cesta za vítězstvím. (www.ceskatelevize.cz)

Televizní cyklus „Czeskie stulecie“ proponuje niecodzienne spojrzenie na kluczowe momenty współczesnej historii ziem czeskich w latach 1918-1992. Każdy z dziewięciu odcinków jest poświęcony jednemu wydarzeniu i jego głównym uczestnikom, których decyzje miały poważne następstwa zarówno dla nich samych, jak i dla całego narodu. Każdy z graczy miał w ręku jakieś karty i decydował, którą z nich zagra. Autorzy cyklu nie oceniają, czy zagranie było dobre, czy złe; interesują ich raczej osobista

historia „narodowego” świadka swoich czasów. Część pierwsza: „Wielkie burzenie”: W 1914 roku Tomáš Garrigue Masaryk wyjechał z Prahy, opuścił Austro-Węgry i wyruszył w drogę, z której nie było powrotu. W drogę do wyzwolenia Czechów i Słowaków z niewoli austriackiego imperium, do zniszczenia monarchii austro-węgierskiej. Najdonioślejsze wydarzenie czeskiej historii, rok 1918, postrzegamy dziś w kategoriach legendy, jako wielką opowieść o narodzinach Czechosłowacji. Ale mamy tu również rzeczywistość: drogę Masaryka do zwycięstwa. (www.ceskatelevize.cz)

Evropa tančila valčík Europa tańczyła walczyka

Film „Evropa tančila valčík“ je pohledem do zákulisí tří evropských dvorů a zachycuje klíčové události, které předcházely tragické události v dějinách lidstva – první světové válce. Německý císař Vilém II., od narození těžce handicapovaný, si léčil komplex méněcennosti pózou neohroženého vojevůdce. Svými usurpátorskými metodami terorizoval vlastní dvůr a znepřátelil si i nejbližší příbuzné. Byl to on, kdo donutil rakousko-uherského císaře k vyhlášení války po atentátu na Ferdinanda. Staříček František Josef I. podlehl nátlaku i přes svůj odpor k militarismu a lpění na absolutistickém řádu. Neblaze působil i poslední ruský car Mikuláš II., podléhající fanatismu a intrikám své ženy... Dějinné

události jsou rámovány příběhem českého archiváře ve Vídni Václava Kavana. Film spojuje fikci s historickými fakty, byly zde použity i dobové dokumentární záběry. (www.ceskatelevize.cz)

Film „Europa tańczyła walczyka” to spojrzenie za kulisy trzech dworów europejskich, opisujące kluczowe wydarzenia poprzedzające tragiczne lata w historii ludzkości - I wojnę światową. Niemiecki cesarz Wilhelm II, niepełnosprawny od urodzenia, leczył swój kompleks niższości pozą niezwycięzonego wodza. Swoimi usurpatorskimi metodami terrorizował własny dwór i odpychał od siebie nawet najbliższych krewnych.

To właśnie on zmusił cesarza Austro-Węgier do wypowiedzenia wojny po zamachu na arcyksięcia Ferdynanda. Staruszek Franciszek Józef I uległ presji mimo swojej niechęci do militarizmu i przywiązania do porządku absolutystycznego. Niedobry wpływ miał na niego także rosyjski car Mikołaj II, ulegający fanatyzmowi i intrygom swojej żony... Wydarzeniom historycznym towarzyszą losy czeskiego archiwisty w Wiedniu Václava Kavana. Film łączy fikcję z faktami historycznymi, wykorzystano w nim także dokumentalne ujęcia z epoki. (www.ceskatelevize.cz)

ČSSR 1989, 98', režie | režyseria: Otakar Vávra, scénář | scenariusz: Miloš Václav Kratochvíl, Otakar Vávra, kamera | zdjéca: Andrej Barla, hudba | muzyka: Otmar Máchla, hraji | obsada: Jiří Bartoška, Rudolf Hrušínský, Jürgen Frohriep, Andrej Rostockij, Zora Jandová

Lekcja martwego języka Lekce mrtvého jazyka

PL 1979, 96', reżyseria | reżie: Janusz Majewski, scenariusz | scénář: Janusz Majewski, zdjęcia
| kamera: Zygmunt Samosiuk, muzyka | hudba: Andrzej Kurylewicz, obsada | hrají: Olgierd
Łukaszewicz, Ewa Dałkowska, Małgorzata Pritulak, Gustaw Lutkiewicz, Juliusz Machulski

Młody porucznik C. k. ułanów Alfred Kiekeritz, cierpiący na poważnie zaawansowaną gruźlicę i odesłany do lekkiej służby na tyły frontu, pełni funkcję komendanta punktu etapowego w małej galicyjskiej mieścinie Turka. Mieszka w żydowskim hoteliku, którego właściciel jest niezwykle zaszczycony tak znakomitym i jedynym zresztą gościem. Kiekeritz nie czuje się tu jednak dobrze. Spotkana w lesie Cyganka, która przyjechała z wędrownym cyrkiem, przepowiada mu rychłą śmierć, ale jej tajemnicze słowa o drzewie życia zawierają obietnicę przedłużenia egzystencji. („Filmowy Serwis Prasowy” 16/1979)

Mladý poručík Císařsko-královské zeměbrany hulánů Alfred Kiekeritz, který je v pokročilém stádiu tuberkulózy, je vyslán na službu v zadních liniích fronty, kde plní roli velitele týlu v malém halíčském městečku Turka. Bydlí v malém židovském hotelu, jehož majitel se cítí poctěn tak významným a vlastně jediným hostem. Kiekeritz se zde ale necítí dobře. V lese potká cikánku, která přijela s kočujícím cirkusem. Předpovídá mu, že brzy zemře, ale její tajemná slova o stromě života obsahují naději na prodloužení existence. („Filmový Serwis Prasowy” 16/1979)

Len lístok poľnej pošty Tylko list poczty polowej

Dokumentárna chronológia pokreslených pohľadnic a komentárov mladého maliara Ludvíka Maršíka, ktoré každý deň až do svojej smrti zasielal domov z prvej svetovej vojny. (katalog LFŠ 2009)

Dokumentalna chronologia rysowanych widokówek i komentarzy młodego malarza Ludvíka Maršíka, który wysyłał je do domu z frontu pierwszej wojny światowej codziennie, aż do dnia swojej śmierci. (katalog LFŠ 2009)

ČSSR 1977, 15', réžia | reżyseria: Peter Solan, scenár | scenariusz: Tibor Vichta, kamera | zdjęcia: Alexander Strelinger, hudba | muzyka: Zdeněk Liška

Antiheroická lyrizovaná tragikomedie od geniálního Elo Havetty, který sice předběhl dobu, ale „zemřel na normalizaci“. Pocta obyčejným lidem, magické kráse obrazu a mytologickému vypravěčství. Dva veteráni I. světové války Krujbel a Hejgeš jsou zároveň nerozluční tuláci, kteří založili svou existenci na bezprostředním svědectví karnevalového života. Putují tak od jedné slovenské dědiny ke druhé, aby se nechali unést vírem života. Krujbel je groteskní kazatel, který objevuje skrytý smysl zdánlivě tak prostých věcí jako jsou třeba polní květy.

L'alie poľné Lilie polne

Ten druhý, Hejgeš, je tulák bohém s dobrým vychovaním a s hudebním nadáním. (Martin Jiroušek, „Projekt 100”, 2002)

Antyheroiczna poetycka tragikomedialna genialnego Elo Havetty, który wprowadznie wyprzedził swoje czasy, ale „umarł na normalizację”. Hołd oddany zwykłym ludziom, magicznemu pięknemu obrazu i mitologicznej przypowieści. Dwaj weterani I wojny światowej, Krujbel i Hejgeš, są nierozłącznymi włóczęgami, którzy swoją egzystencją dają

bezpośrednie świadectwo życiu karnawałem. Chodzą tak od jednej słowackiej wsi do drugiej, by dać się porwać prądowi życia. Krujbel to groteskowy kaznodziej, który odkrywa znaczenia ukryte w na pozór prostych rzeczach – na przykład w polnych kwiatach. Ten drugi, Hejgeš, jest włóczęgą dobrze wychowanym, utalentowanym muzykiem. (Martin Jiroušek, „Projekt 100”, 2002)

ČSSR 1972, 78', režíre | reżyseria: Elo Havetta, scénář | scenariusz: Vincent Šikula, kamera | zdjęcia: Jozef Dodo Šimončík, hudba | muzyka: Zdeněk Liška, hrají | obsada: Lotar Radványi, Vladimír Koskovič, Žofia Martišová, Ivan Krivosudský, Emil Tomaščík

Mogiła Nieznanego Żołnierza Hrob neznámého vojína

PL 1927, 79', reżyseria | reżie: Ryszard Ordyński, scenariusz | scénář: Ryszard Ordyński, Seweryn Romin, zdjęcia | kamera: Antoni Wawrzyniak, obsada | hrají: Jerzy Leszczyński, Maria Malicka, Nina Olida, Konstancja Bednarzewska, Maria Górczyńska

Rok 1916, Kraków. Kapitan Łazowski, żegnany przez żonę i córkę, która darzy go ogromną, pełną egzaltacji miłością, wyrusza na front. Po morderczej walce z przeważającymi siłami rosyjskimi dostaje się do niewoli. Z syberyjskiej osady udaje mu się uciec dzięki pomocy zakochanej w nim Kseni. Po wielu przygodach, unikając wielokrotnie śmiertelnych niebezpieczeństw, trafia na Krym. Przez Rosję przetacza się szaleństwo rewolucji. Ukrywając się pod fałszywym rosyjskim nazwiskiem, Łazowski podejmuje pracę w fabryce amunicji. (Filmoteka Narodowa)

Galopada akcji w tym filmie jest wprost oszałamiająca. Sceny masowe - rewolucji, walk, pochodów - stanowią tło dla przesubtelnej intrygi miłosnej. Równocześnie do perfekcji została doprowadzona strona techniczna pana Ordyńskiego, który się zapowiada jako jedna z pierwszych jaskółek wielkiej wiosny naszej kinematografii. („Kino dla wszystkich” 51/1927)

Rok 1916, Kraków. Kapitan Łazowski se vydává na frontu. Loučí se s ním jeho žena a dcera, která k němu cítí vroucí lásku plnou obdivu. Po drtivé srážce s ruskou přesilou se dostává do zajetí. Ze sibiřské osady se mu

podaří utéct díky pomoci Kseni, která se do něj zamilovala. Prožívá celou řadu dobrodružství, několikrát uniká smrtelnému nebezpečí. Nakonec doputuje na Krym. Ruskem zmítá šílenství revoluce. Łazowski se skrývá pod falešnou identitou a začíná pracovat v továrně na munici. (Filmoteka Narodowa)

Běh událostí je v tomto filmu přímo omračující. Hromadné scény revoluce, bitev, pochodů tvoří jen pozadí pro křehkou milostnou zápletku. Zároveň je film pana Ordyńskiego dokonale po technické stránce a jednou z prvních vlaštovek velkého jara naší kinematografie. („Kino dla wszystkich” 51/1927)

Postkarten Pohlednice

PL 1979, 10', reżyseria | reżie: Stanisław Różewicz, scenariusz | scénář: Stanisław Różewicz, zdjęcia | kamera: Krzysztof Winiewicz, muzyka | hudba: Bohdan Mazurek

Film animovaný zderzající idyllyčno-romantický obraz vojny jako przygody pięknych patriotów na niemieckich pocztówkach z początku XX wieku z realistycznymi scenkami z okresu I wojny światowej, ukazującymi prawdziwe oblicze wojny.

Animovaný film, ve kterém se prolíná idylicko-romantický obraz války jako dobrodružství krásných vlastenců vyobrazených na německých pohlednicích z počátku 20. století s realistickými scénami z období první světové války, které ukazují pravý obraz války.

ČSSR 1980, 84', režíre | reżyseria: Martin Hollý, scénář | scenariusz: Jiří Křížan, Vladimír Kalina, kamera | zdjęcia: František Uldrich, hudba | muzyka: Zdeněk Liška, hrají | obsada: Vlado Müller, Josef Bláha, Ilya Prachař, Radovan Lukavský, Jiří Kodet

Signum Laudis

Děj filmu „Signum Laudis“ (vysoké válečné vyznamenání udělované v Rakousko-uherské monarchii od 12. března 1890 do jejího konce) se odehrává v roce 1917 kdesi na východní frontě, když se již monarchie začala rozpadat a ozvěna narůstající revoluční vřavy v Rusku se šíří mezi vojáky všech bojujících armád. Režisér se poprvé ve své tvorbě zaměřuje na téma války, ale neubrání se pokušení ukázat vizuálně atraktivní brutalitu a válečné hrůzy (pole rozoraná bombami, ranění visící na ostatních drátech, slunce vycházející nad mrtvolami padlých). Vytvořil věrohodný a nadčasový typ hrdiny, kterého vojenská mašinerie vynesla na výsluní, aby ho poté zcela zničila. Hrdinství, udatnost, poslušnost rozkazům jsou dovedeny až do krajních mezí, když člověk naprogramovaný na válečné cíle začíná ztrácet pud sebezáchovy, chránící jeho vlastní život. (Halina Smolińska, „Filmowy Serwis Prasowy“ 9/1981)

Akcja filmu „Signum Laudis“ (wysokie odznaczenie bojowe przyznawane w Monarchii Austro-Węgierskiej od 12 marca 1890 roku do jej upadku) została usytuowana w 1917 roku gdzieś na wschodnim froncie, gdy monarchia zaczęła się już rozpadać, a echa narastającego w Rosji rewolucyjnego wrzenia dobiegały do żołnierzy wszystkich walczących armii. Reżyser podejmując po raz pierwszy w swej twórczości tematykę wojenną, nie ustrzegł się przedstawienia atrakcyjnych wizualnie brutalności i grozy wojny (rozorane pociskami pole, ranni zawieszani na drutach kolczastych, słońce wschodzące nad trupami poległych), stworzył jednak wiarygodny i ponadczasowy typ bohatera, którego militarystyczna machina wynosi na piedestał, by następnie, w innych już warunkach, unicestwić. Bohaterstwo, waleczność, posłuszeństwo rozkazom zostają doprowadzone do absurdu, gdy zaprogramowany do wojennych celów człowiek zaczyna tracić instynkt samozachowawczy, nakazujący chronić własne życie. (Halina Smolińska, „Filmowy Serwis Prasowy“ 9/1981)

Štyridsatštyri Czterdziestu czterech

ČSSR 1957, 121', režia | režyseria: Paľo Bielik, scenár | scenariusz: Paľo Bielik, kamera | zdjęcia: František Lukeš, hudba | muzyka: Milan Novák, hrajú | obsada: Dušan Blaškovič, Ctibor Filčík, Július Vašek, Ivan Mistrík, Magdalena Lokvencová-Husáková

Dramatický príbeh o povestnej vzbure slovenských vojakov 71. trenčianskeho pešieho pluku proti dôstojníkom rakúsko-uhorskej armády sa odohráva počas I. svetovej vojny v srbskom meste Kragujevac. Film je nielen otvorenou obžalobou nezmyselnosti vojnových konfliktov a vyjadrením spontánneho odporu voči násiliu, ku ktorému počas nich dochádza, ale aj holdom všetkým tým, ktorí sa nebáli na túto skutočnosť aj za cenu osobných následkov poukázať a odvážne sa tak vzopriet bezohľadnej a neľudskej moci. (Slovenský filmový ústav)

Dramaticzna historia legendarnego buntu słowackich żołnierzy 71. Trenczyńskiego Pułku Piechoty przeciwko oficerom armii austro-węgierskiej rozgrywa się w czasie I wojny światowej w serbskim mieście Kragujevac. Film jest nie tylko otwartym oskarżeniem absurdu wojennych konfliktów i wyrażeniem sprzeciwu wobec przemocy, do

której dochodzi w ich trakcie. Jest również holdem dla wszystkich, którzy nie bali się uczestniczyć w tych wydarzeniach, nawet ponosząc osobiste konsekwencje, i w ten sposób odważnie przeciwstawili się bezwzględnej i nieludzkiej władzy. (Slovenský filmový ústav)

Zbehovia a pútnici Dezerterzy i pielgrzymi

Film plný fantasknosti, bizarnosti a štylizovaných výjavov, hľadá v temnom atavizme, vyvolávajúcim v človeku rozkoš zo zabíjania, príčinu možnej záhuby sveta. V časti „Zbehovia“ nájde cigánsky zbeh po návrate zo zákopových bojov I. svetovej vojny v rodnej dedine spoločnosť asociálnych živlov, vojnových mrzákov, vzbúrencov a šialených žien, ktorí zimprovizujú drastickú anarchistickú smršť s rozpútavaním atavistických pudov, aby nakoniec všetci zahynuli. Vizualna mágia na halucinačnom scénografickom pozadí je vytvorená v barokových a expresionistických lektúrach, v podstatnej miere vychádzajúc z naivnosti insitného umenia. Užívaním alegórie a sústreňovaním charakterov do vyhranených abstraktných typov bez psychologických dimenzií nadväzuje Juraj Jakubisko na stredovekú ľudovú poéziu a divadlo. (Asociácia slovenských filmových klubov)

Film pełen fantazji, uduwien i stylizowanych scen poszukuje przyczyny możliwej zagłady świata w ciemnym atawizmie, wywołującym w człowieku rozkosz mordowania. W części „Dezerterzy” cygański zbieg po powrocie z bitewnych okopów I wojny światowej znajduje w rodzinnej wiosce społeczność elementów społecznych, inwalidów wojennych, buntowników i szalonych kobiet, którzy improwizują drastyczną, anarchistyczną burzę pierwotnych popędów

i w jej wyniku wszyscy giną. Wizualna magia na tle halucynogennej scenografii została stworzona w oparciu o barokowe i ekspresjonistyczne lektury, i czerpie głównie z naiwności sztuki prymitywistów. Juraj Jakubisko, poprzez wykorzystywanie alegorii i postaci o określonych abstrakcyjnych typach bez wymiaru psychologicznego, nawiązuje do średniowiecznej poezji i teatru ludowego. (Asociácia slovenských filmových klubov)

ČSSR 1968, 102', režia | režyseria: Juraj Jakubisko, scenár | scenariusz: Juraj Jakubisko, kamera | zdjęcia: Juraj Jakubisko, hudba | muzyka: Štěpán Koníček, hrajú | obsada: Mikuláš Ladižinský, Augustín Kubáň, Magda Vášáryová, Samuel Adamčík, Olga Adamčíková

**Biały
mazur
Mazurka
nad
ránem**

Kino kobiet w kinematografii polskiej
Ženské filmy v polské kinematografii

Bez miłości Bez lásky

Ewa Bracka, młoda dziennikarka z popołudniowej gazety, podczas jednego z nocnych rajdów reporterskich z milicją, trafia do hotelu robotniczego, gdzie robi zdjęcia młodej pijanej dziewczynie, zamieszanej w awanturę. Pisanie drobnych informacji nie zaspokaja ambicji Ewy, która pragnie zrobić szybką karierę, „żyć jak najlepiej i za wszelką cenę”. Dzięki protekcji redaktora swojej gazety, udaje jej się zdobyć ryczałt w poważnym tygodniku. Zaczyna publikować ważne społecznie, dobrze napisane artykuły. W zdobywaniu materiału dziennikarskiego nie przebiera w środkach, naraża ludzi, którzy jej pomagają, zabiera tematy kolegom z redakcji. („Filmowy Serwis Prasowy” 17/1980)

Barbara Sass czuje kino. Widać to już od pierwszych sekwencji. Szybkie tempo akcji, atrakcyjna bohaterka, zaskoczenia, niespodzianki i to cały czas wiszące w powietrzu niby suspens: a może wcale nie jest tak, jak się państwu wydaje? To wszystko trzyma widza w napięciu i powinno zapewnić filmowi sukces w rozpowszechnianiu. Jak na pełnometrażowy debiut kinowy, robota, że palce lizać! (Czesław Dondziłło, „Film” 36/1980)

PL 1980, 99; reżyseria | reżie: Barbara Sass, scenariusz | scénář: Barbara Sass, zdjęcia | kamera: Wiesław Zdort, muzyka | hudba: Seweryn Krajewski, obsada | hrají: Dorota Stalińska, Władysław Kowalski, Zdzisław Wardejn, Małgorzata Zajączkowska, Emilian Kamiński

Mładá novinářka Ewa Bracka se během jedné z nočních reportáží u zásahů policie se dostává do ubytovny pro dělníky, kde fotografuje mladou opilou dívku, která byla svědkem události. Psaní drobných zpráv neuspokojuje Eviny ambice, touží udělat závratnou kariéru a žít co nejlépe za každou cenu. Díky protekci redaktora novin se jí podaří získat úvazek v prestižním týdeníku. Začíná publikovat závažné, dobře napsané články věnující se sociální tematice. Aby získala dobrý materiál, neváhá použít jakékoli prostředky, ohrožuje lidi, kteří jí pomáhají, krade témata kolegům z redakce. („Filmový Serwis Prasowy” 17/1980)

Barbara Stass má pro film dar. Je to znát od prvních okamžiků. Rychlý děj, atraktivní hrdinka, nečekané události, překvapení. Jako by se nad filmem celou dobu vznášela otázka: a možná to ve skutečnosti není vůbec tak, jak se domníváme? To vše udržuje diváka v napětí a rozhodně přinese filmu popularitu. Plnometrážní debutový snímek na který je radost pohledět! (Czesław Dondziłło, „Film” 36/1980)

Bilet powrotny Zpáteční jízdenka

Antonina, młoda wiejska kobieta, postanawia wyjechać do Kanady, by zarobić na zbudowanie domu w mieście, a tym samym spełnić marzenie jej jedyneho syna. Marek nie chce pozostawać na ojcowiznie, uczy się na kursach wieczorowych i życie w mieście

wydaje mu się największym szczęściem. Antonina, przywiązana do gospodarki i ziemi, podejmuje najtrudniejszą decyzję: jedzie za ocean. Kanada oszałamia ją ogromem i odmiennością życia. („Filmowy Serwis Prasowy” 20/1978)

Jest w tym filmie soczystość postaci, zwłaszcza głównej. Jest zderzenie polskiej pracowitości z zupełnie innymi warunkami życia. Jest wreszcie swoiste obnażenie mitu dolara, który bywa także i po prostu ciężko

zapracowanym groszem. Ale nade wszystko jest to mroczna opowieść o miłości matki do syna. Miłości, która jest zdolna do każdego kroku, a która, w końcu, prowadzi do tragedii. Film Ewy i Czesława Petelskich, świetnie opowiedziany, ma w sobie klimat

krańcowego „zapamiętania się”. I siłę wielkiego, soczystego, ani przez chwilę nie wpadającego w przesadę lub sztuczność, dramatu. (Maria Malatyńska, „Życie literackie” 24.09.1978)

Antonina, mładá venkovská žena, se rozhodne odjet do Kanady, aby si vydělala na dům ve městě, a tak splnila sen svého jediného syna. Marek nechce na rodinném sídle hospodařit, vzdělává se na večerních kurzech a život ve městě je pro něj největším štěstím. Antonina, která má vztah ke

svému statku a půdě, činí nejtěžší rozhodnutí: jede za oceán. Kanada ji učaruje svou velikostí a zcela jiným životním stylem... („Filmový Serwis Prasowy” 20/1978)

V tomto filmu se setkáme s opravdovými postavami, výrazná je zejména pak hlavní hrdinka. Vidíme setkání polské pracovitosti se zcela jinými životními podmínkami. Je zde svěbytné obnažení mýtu spojeného s dolarem, který koneckonců není ničím jiným než těžce vydělaným groszem. Ale především je to temný příběh o mateřské lásce k synovi. Láska, pro kterou jsou lidé schopni udělat cokoli a která vede až ke tragickému konci. Film Ewy a Czesława Petelských je skvěle sestaven, divák si ho ještě dlouho ponese v sobě. Má sílu velkého, intenzivního dramatu, který ani na chvíli nesklouzává k přehánění či umělosti. (Maria Malatyńska, „Życie literackie” 24. 9. 1978)

PL 1978, 105; reżyseria | rezie: Ewa Petelska, Czesław Petelski, scenariusz | scénář: Jerzy Stefan Stawiński, zdjęcia | kamera: Kazimierz Konrad, Stanisław Moszuk, muzyka | hudba: Jerzy Maksymiuk, obsada | hrají: Anna Seniuk, Leszek Herdegen, Henryk Bąk, Zofia Saretok, Janusz Andrzejewski

Bluszcz Břečťan

Kwiecień 1979 roku. Kinga, rozwódka wychowująca córeczkę, od trzech lat żyje z Luckiem, muzykiem bez stałego źródła utrzymania. Po wyjeździe na sympozjum do Krakowa – gdzie dziewczyna idzie do łóżka z Andrzejem, dawnym kolegą ze studiów – traci poczucie sensu swej pracy zawodowej. Podczas przyjęcia, jakie wydaje dla przyjaciół, ogłasza nowinę: bierze roczny urlop bezpłatny, który zamierza wykorzystać na napisanie książki. Utrzymywać się będzie z recenzji i tłumaczeń. („Filmowy Serwis Prasowy” 23-24/1983)

PL 1982, 99', reżyseria | reżie: Hanka Włodarczyk, scenariusz | scénář: Anda Rottenberg, Hanka Włodarczyk, zdjęcia | kamera: Zbigniew Wichłacz, muzyka | hudba: Marek Bychawski, obsada | hráji: Monika Niemczyk, Ewa Błaszczuk, Grażyna Długołęcka, Justyna Kulczycka, Grażyna Szapołowska

„Bluszcz” to studium codzienności, opisy nastrojów, klimatów i lęków grupy przyjaciółek z lat studiów, dziś już trzydziestoletnich. Los jednej z nich, dziennikarki Kingi, zderzony jest z losem prostej, udręczonej przez męża pijaka kobiety, która w afekcie zabija. Hanka Włodarczyk dowiodła w „Bluszczu”, że dysponuje własnym widzeniem świata i potrafi mu nadać adekwatny do tematu kształt artystyczny. (Adam Horoszczak, „Perspektywy” 35/1983)

Duben rok 1979. Kinga je po rozvodu a sama vychovává svou dceru. Tři roky už žije s Luckem, hudebníkem, který nemá stálý příjem. Poté, co se dívka vrátí z Krakova, kde strávila noc s Andrzejem, kamarádem ze studentských let, si uvědomí, že její profesní kariéra pro ni nemá žádný význam. Během večírku, který uspořádá pro své přátele, ohlašuje novinu: bere si roční neplacené volno, během kterého bude psát knihu. Bude se živit psaním recenzí a překlady. („Filmowy Serwis Prasowy” 23-24/1983)

„Břečťan” je studiem každodennosti, popisem nálad, atmosféry a obav skupiny přítelkyň ze studií, které mají kolem třiceti let. Osud jedné z nich, novinářky Kingy, se střetne s osudem prosté ženy zmučené manželem alkoholikem, která ho v návalu zlosti zabije. Hanka Włodarczyk v tomto filmu dokázala, že má vlastní vizi světa a umí ji ukázat vhodnou uměleckou formou. (Adam Horoszczak, „Perspektywy” 35/1983)

Kolory kochania Barvy lásky

Film na motywach życia i twórczości Władysława Orkana. W szwajcarskich Alpach Władysław przebywa w towarzystwie swego przyjaciela Stanisława i jego matki Amelii. Silne wrażenie robi na nim dostatek i schłodność alpejskich miejscowości. Wróciwszy do kraju, pisarz widzi ubogie wsie. W rodzinnym domu w Gorcach, obok matki, wita go narzeczona Marta, miejscowa nauczycielka. Władysław opowiada jej o przyszłej powieści. („Filmowy Serwis Prasowy” 11-12/1988)

Młoda Polska – epoka artystycznego przełomu, obyczajowego buntu, mnożących się -izmów i niepowtarzalnego kolorytu często inspiruje nasze kino, choć z bogatej literackiej spuścizny tamtych czasów dziś liczy się stosunkowo niewiele. Zdominowane przez modernistyczne konwencje utwory nie oparły się działaniu czasu. Dużo ciekawsze wciąż wydaje się to, co działo się wokół i obok. Wanda Jakubowska w „Kolorach kochania” postanowiła czerpać z obu tych źródeł. Urzeczona twórczością Władysława Orkana sięgnęła po powieść „W Roztokach”, w scenariuszu splatając dzieje bohatera z fragmentami biografii pisarza. Dwa równolegle prowadzone wątki miały dać w sumie obraz epoki, artyści i jego dzieła. (Maciej Maniewski, „Film” 51/1988)

Film na motywy života a tvorby Władysława Orkana. Ve švýcarských Alpách Władysław tráví čas ve společnosti svého přítele Stanisława a jeho matky Amelii. Silný dojem na něm zanechá hojnost a malebnost alpských vesniček. Když se spisovatel vrátí domů, vidí jen nuzné vesnice.

díla již upadla do zapomnění. Díla tvořená podle modernistických konvencí se nedokázala ubránit toku času. Mnohem zajímavější se však zdá být to, co se dělo kolem. Wanda Jakubowska se v „Barvách lásky” rozhodla čerpat z obou zdrojů. Inspirována tvorbou Władysława

V rodném domě v Gorcích ho kromě jeho matky vítá také jeho snoubenka Marta, místní učitelka. Władysław ji vypráví o románu, který v budoucnu napíše. („Filmowy Serwis Prasowy” 11-12/1988)

Období označované jako Mladé Polsko znamenalo přelom v umění, odpor vůči společenským konvencím, vznik nových -ismů a neopakovatelnou atmosféru, která se již mnohokrát stala inspirací pro polskou kinematografii, a to i přesto, že z bohatého literárního dědictví tohoto období mnohá

Orkana sáhla po díle „W Roztokach”. Ve scénáři se prolíná příběh hlavního hrdiny a spisovatelova života. Dva propletené motivy společně ukazují celé toto období, umělce a jeho dílo. (Maciej Maniewski, „Film” 51/1988)

PL 1988, 97', reżyseria | reżie: Wanda Jakubowska, scenariusz | scénář: Wanda Jakubowska, zdjęcia | kamera: Maciej Kijowski, muzyka | hudba: Piotr Marczewski, obsada | hráji: Jacek Chmielnik, Maria Nowotarska, Sylwia Wysocka, Ewa Szykulska, Andrzej Precigs

Mężczyzna niepotrzebny Mąż je zbyteczny

Małgosia mieszka w akademiku, studiuje medycynę, chce zostać lekarką jak jej starsza, zamężna siostra Ewa, która po śmierci ojca i wyjeździe matki za granicę poczuwa się do odpowiedzialności za całą rodzinę, służąc młodszej siostrze pomocą i radą. A tego właśnie Małgosia bardzo potrzebuje, ponieważ oczekuje dziecka, którego ojcem jest Paweł, lekarz z kliniki, w której odbywa praktykę, dawny amant Ewy. Wydaje się, że ani ostateczny tytuł, ani tytuł roboczy „Dwie siostry” nie oddają istoty utworu, gatunkowo niejednorodnego, pełnego niedopowiedzeń, niuansów i psychologicznych cienkości, chociaż oba te tytuły wyznaczają personalną choćby konfigurację dość osobliwego trójkąta: uczuciowych związków łączących kolejno dwie siostry z tym samym mężczyzną. Melodramat rodzinny? Reżyser i sam film temu przeczą, sugerując, iż mamy raczej do czynienia z dramatem postaw etycznych, „szkołą uczuć”, albo czymś w rodzaju traktatu o moralności, z odniesieniami do określonych uwarunkowań, mitologii rodzinnych, wyniesionych z domu urazów, ale także systemów wartości – zachowanych, bądź w toku życia społecznego ulegających erozji. (Adam Horoszczak, „Filmowy Serwis Prasowy” 21/1981)

PL 1981, 95', reżyseria | reżie: Laco Adamik, scenariusz | scénář: Kristina Vlachová, Laco Adamik, Agnieszka Holland, zdjęcia | kamera: Ryszard Lenczewski, muzyka | hudba: Jerzy Satanowski, obsada | hrají: Jolanta Buszko, Elżbieta Karkoszka, Jerzy Kryszak, Jan Bógdoł, Marzena Trybała

Małgosia bydlí na koleji, studuje medicínu, chce se stát lékařkou, stejně jako její starší vdaná sestra Ewa, která se po smrti otce a odjezdu matky do zahraničí cítí zodpovědná za celou rodinu a pomáhá mladší sestře nejen radou. Pomoc Małgosia potrzebuje, protože čeká dítě, jehož otcem je Paweł, lékař z kliniki, kde je na stáži Ewin bývalý nápadník. Zdá se, že konečná verze názvu, ani pracovní verze „Dvě sestry” nepředávají podstatu díla, které je různorodé, plné otázek, jemných nuancí a psychologických křížovatek.

Oba názvy odkazují alespoň na konfiguraci dosti zvláštního trojúhelníku: citový vztah mezi každou ze sester a jedním mužem. Rodinné melodrama? Režisér i film samotný to popírá. Máme dočinení s dramatem etických postojů, „školou citů” nebo něčím na způsob traktátu o morálce s odkazy na dané podmínky, rodinnou mytologii, křivdy, ale také na žebříček hodnot, který si s sebou člověk nese a který se během života rozpadá. (Adam Horoszczak, „Filmowy Serwis Prasowy” 21/1981)

Palace Hotel

Polski pisarz i reżyser Władysław Lenka zostaje zaproszony do Berlina Zachodniego na Międzynarodowy Festiwal Filmów Autorskich. Jego film „Nad jeziorem” zostaje źle przyjęty przez publiczność. Rozgoryczony Lenka rozbija gablotę z plakatem

reklamujícím utwór, za co zostaje zatrzymany w areszcie. Tu wspomina fakty z własnego życia, począwszy od września 1939 roku, kiedy to w czasie oblężenia Warszawy był świadkiem rabunku w Ambasadzie Francuskiej. Przypomina sobie, że wyrwał wtedy komuś ukradzioną walizkę. „Palace Hotel” jest filmem o niemożności uwolnienia się ludzi, którzy przeżyli okupację, od wspomnień z tamtego okresu i z pierwszych lat powojennych.

Autorka, jakkolwiek kładzie szczególny akcent na tworzenie konstrukcji fabularnej, nie rezygnuje z przeniesienia na ekran atmosfery liryzmu i nostalgii, charakterystycznej dla utworów Stanisława Dygata. Obrazy z przeszłości stają się

znakiem poetyckiego nastroju i przemijania czasu. Te fragmenty w istotny sposób wzbogacają film, który stanowi ciekawy przykład adaptacji prozy twórcy „Jeziora Bodeńskiego”. (Krzysztof Białoskórski, „Filmowy Serwis Prasowy” 4/1981)

Polský spisovatel a režisér Władysław Lenka obdrží pozvání do Západního Berlína na Mezinárodní festival autorských filmů. Jeho film „Na břehu jezera” diváci špatně přijali. Rozhořčený Lenka rozbíjí vitrínu s plakátem svého filmu. Zadrží ho policie. Ve vazbě vzpomíná na okamžiky ze svého života od roku 1939, kdy byl během obléhání Varšavy svědkem rabování francouzské ambasády. Vzpomněl si, že tehdy někomu vytrhl z ruky ukradený kufr.

„Palace Hotel” je film o tom, že lidé, kteří prožili okupaci a první poválečná léta, se od tohoto prožitku již nemohou osvobodit. Autorka, přestože klade důraz na dějovou linii příběhu, se také snaží na plátno přenést lyrickou a nostalgickou atmosféru, která je tak charakteristická pro tvorbu Stanisława Dygata. Obrazy z minulosti se stávají obrazem poetické nálady a pomíjení času. Tyto prvky obohacují film, který je příkladem zajímavé adaptace prózy tvůrce „Bodamského jezera”. (Krzysztof Białoskórski, „Filmowy Serwis Prasowy” 4/1981)

PL 1977, 89', reżyseria | reżie: Ewa Kruck, scenariusz | scénář: Stanisław Dygat, Ewa Kruck, zdjęcia | kamera: Bronisław Baraniecki, muzyka | hudba: Jerzy Matuszkiewicz, obsada | hrají: Wojciech Pokora, Zdzisław Wardejn, Jerzy Bończak, Maciej Damięcki, Magdalena Cwen

Agnieszka Osiecka

Filmy školne

Školní filmy

Bar Listopad

Zrealizowana w konwencji kina niemego poetycka opowieść o bywalcach pewnego prowincjonalnego baru i ich marzeniach.

Poetické vyprávění vytvořené v konvencích němého filmu vypráví o hostech jednoho provinčního baru a jejich snech.

PL 1960, II, reżyseria | reżie: Agnieszka Osiecka, scenariusz | scénář: Agnieszka Osiecka, zdjęcia | kamera: Zofia Nasierowska, muzyka | hudba: Edward Pałasz, obsada | hrají: Leszek Biskup, Krzysztof Malkiewicz

Bibliofil

Knižní svůdník

Filmowy żart o niewątpliwych korzyściach płynących z czytania.

Filmová groteska o nesporných výhodách čtení knih.

PL 1958, 2, reżyseria | reżie: Agnieszka Osiecka, zdjęcia | kamera: Jerzy Woźniak

Czarne i białe

Černá a bílá

Krótká zabawa dowodząca, że czarno-biały świat może być atrakcyjny.

Tato krátká hra je důkazem toho, že i černo-bílý svět může být atraktivní.

PL 1958, 7, reżyseria | reżie: Agnieszka Osiecka, scenariusz | scénář: Agnieszka Osiecka, zdjęcia | kamera: Marek Nowicki, obsada | hrají: Mirosława Lombardo, Aleksander Iwaniec

Plakat z drewna

Plákat ze dřeva

Proekologiczny film dokumentalny wzywający do rozsądniejszej gospodarki zasobami drzewnymi Polski.

Dokumentární film s ekologickou tematikou nabádající k rozumnému hospodaření se zásobami dřeva v Polsku.

PL 1961, 4, reżyseria | reżie: Agnieszka Osiecka, scenariusz | scénář: Agnieszka Osiecka, zdjęcia | kamera: Daniel Szczechura

STS 58

Niezwykły, odważny szkic do portretu jednej z najciekawszych inicjatyw artystycznych w latach PRL – Studenckiego Teatru Satyryków.

Neobvyklá, odvážná skica o jedné z nejzajímavějších uměleckých aktivit v období PLR – Studentském divadle satiriků.

PL 1959, 9, reżyseria | reżie: Agnieszka Osiecka, zdjęcia | kamera: Daniel Szczechura

Słoń

Slon

Oparta na opowiadaniu Sławomira Mrożka satyra rozgrywająca się w pewnym prowincjonalnym ogrodzie zoologicznym.

Satira podle povídky Sławomira Mrożka se odehrává v jedné provinční zoologické zahradě.

PL 1959, 7, reżyseria | reżie: Agnieszka Osiecka, scenariusz | scénář: Agnieszka Osiecka, zdjęcia | kamera: Andrzej Kondratiuk, muzyka | hudba: Piotr Hertel, obsada | hrají: Henryk Kluba, Barbara Kwiatkowska, Jan Nowakowski

Szampan

Šampaňské

Epizody z niezbyt szczęśliwego życia zawiadowcy stacji kolejowej w stepie. Ekranizacja opowiadania Antoniego Czechowa.

Epizody z nepříliš povedeného života přednosta železniční stanice ve stepi. Filmová adaptace povídky Antona Pavloviče Čechova.

PL 1960, 16, reżyseria | reżie: Agnieszka Osiecka, zdjęcia | kamera: Zofia Nasierowska, obsada | hrají: Ludwik Pak, Alicja Migulanka, Kazimiera Utrata

Solo na kontrabasie

Sólo na kontrabas

Muzyczno-filmowa ilustracja własnego wiersza o starszym kontrabasistcie.

Hudebně-filmová ilustrace vlastní básně o kontrabasu.

PL 1958, 5, reżyseria | reżie: Agnieszka Osiecka, scenariusz | scénář: Agnieszka Osiecka, zdjęcia | kamera: Marek Nowicki, muzyka | hudba: Wojciech Solarz, obsada | hrají: Józef Pilarski

Zwierzęta futerkowe

Kožešinová zvířata

Oparta na opowiadaniu Stanisława Dygata etiuda o dwóch polskich żołnierzach w jakimś francuskim barze pod koniec II wojny światowej.

Etiuda o dvou polských vojácích v jakémsi francouzském baru na konci druhé světové války, vychází z povídky Stanisława Dygata.

PL 1960, 6, reżyseria | reżie: Agnieszka Osiecka, scenariusz | scénář: Agnieszka Osiecka, zdjęcia | kamera: Zofia Nasierowska, obsada | hrají: Leszek Biskup, Jerzy Karaszewicz, Krystyna Sienkiewicz

Na
filmowej
Ukrainie
Ukrajině
filmové
Na

Granice i mury świata
Hranice a zdi světa

Біла ворона Біла ворона

Biały kruk Bílý havran

UA 2011, 10'; reżyseria | reżie, scenariusz | scénář, animacja | animace: Anatolij Lavrenishyn, muzyka | hudba: Dagadana

Małe stworzonka, obudzone przez białego kruka, rozpoczynają walkę o słońce i wolność.

Malá stvoření, která probudil bílý havran, zahajují bitvu o slunce a svobodu.

Damage

UA 2013, 3'; reżyseria | reżie, scenariusz | scénář, animacja | animace: Vladimir Vlasenko, muzyka | hudba: Igor Smirnov

W mechanicznym świecie robot poszukuje ważnej utraconej części.

V mechanickém světě hledá robot ztracenou důležitou součástku.

Кросс Cross

Cross

UA, FR 2011, 15'; reżyseria | reżie, scenariusz | scénář: Maryna Vroda, zdjęcia | kamera: Volodimir Ivanov, obsada | hrají: Egor Agarkov, Valeria Bogdanova, Olexander Koval, Maria Sodal

Najpierw chłopiec zmuszony jest uciekać, potem biegnie z własnej woli, wreszcie obserwuje innego biegacza.

Nejprve je chlapec donucen utíkat, poté běží z vlastní vůle, nakonec pozoruje jiného běžce.

Наступний Nastupniy

Następny Další

UA 2003, 4'; reżyseria | reżie, scenariusz | scénář, animacja | animace: Anatolij Lavrenishyn, muzyka | hudba: Terry Teylor

Satyryczna miniatura o staniu w pewnej kolejce.

Satirická miniatura o stání v jisté řadě.

Orangelove

Pomarańczowa miłość Oranžová láska

Para nieznajomych, uciekając przed ulewą, wskakuje do starego tramwaju. On zdyszany, w wymiętym ubraniu, na bosaka. Ona smukła, płomiennowłosa, z wielkim pudłem na wiolonczelę i też bosa. On odnosi sukcesy jako fotograf i niezmordowany podróżnik, ona jako obiecująca, wiecznie bujająca w obłokach studentka konserwatorium. I tych dwoje obcych ludzi zakochuje się w sobie. Wydaje się, że nic nie będzie w stanie ich rozdzielić. I wtedy przyjmują propozycję umierającego mężczyzny, szukającego pary zakochanych, którym mógłby wynająć mieszkanie.

Dva neznámí mladí lidé, unikající před bouřkou, naskočí do staré tramvaje. On sotva lapající dech v pomačkaných obnošených šatech a bosý. Ona, štíhlá rusovláska s velkým pouzdrém na violoncello a též bosá. On je úspěšný fotograf a neúnavný cestovatel a ona zase nadějná a věčně snící studentka konzervatoře. Tito dva doposud neznámí lidé se do sebe zamilují. Zdá se, že je nic nedokáže rozdělit, a tak přijímají zvláštní nabídku umírajícího muže, hledajícího zamilovaný pár, kterému by mohl pronajmout byt.

UA 2007, 80'; reżyseria | reżie: Alan Badoyev, scenariusz | scénář: Alan Badoyev, Olga Krzhechetskaya, zdjęcia | kamera: Yaroslav Pilunskiy, muzyka | hudba: Zeljko Marasovich, obsada | hrají: Aleksey Chadov, Olga Makeyeva

Wobec różnic w transkrypcji alfabetu ukraińskiego na alfabety polski i czeski, by uniknąć nadmiaru informacji, w czółówkach filmów zastosowano transkrypcję angielską.

Vzhledem k rozdílům v transkripci ukrajinské abecedy do češtiny a polštiny, používáme v názvech transkripci do angličtiny, abychom se vyhnuli přebytku informací.

Позвонки Rozvonky

Kręgi Obratle

UA 2012, 35'; reżyseria | reżie, scenariusz |
scénář: Maryna Grishay, zdjęcia | kamera: Max
Zaika, muzyka | hudba: Alexandr Shabalín,
obsada | hrají: Anna Osokina, Yuriy Borisenok,
Natalya Shylova, Zoya Nakonechnaya, Tatyana
Nesvidomenko

**Kilka filmowych impresji,
opowiedzianych muzyką
i tańcem, opartych na wierszach
współczesnych ukraińskich
poetów.**

Několik filmových impresí
vyprávěných pomocí hudby a tance
inspirovaných díly současných
ukrajinských básníků.

Подорож до залізних птахів Podorozh do zaliznykh ptakhiv

Podróż do stalowych ptaków Putování za železnými ptáky

**Krótka opowieść o długiej
przyjaźni dziewczynki i chłopca.**

**Krátká povídka o dlouhém
přátelství dívky a chlapce.**

Порятунок Poriatunok

Wybawienie Záchrana

UA 2013, 16'; reżyseria | reżie, scenariusz
| scénář: Nikon Romanchenko, zdjęcia |
kamera: Taras Miskiv, obsada | hrají: Maxim
Semenyachenko, Dina Bakri, Viktor Krysko,
Stanislav Suknenko

**Ojciec jest nieobecny, matka
próbje ułożyć sobie życie, ich
syn dorasta w milczeniu. Jego
spotkanie z ojcem o mało co nie
kończy się tragedią.**

Otec nebydlí doma, matka se snaží
si znovu uspořádat život, jejich
syn dospívá v atmosféře mlčení.
Jeho setkání s otcem málem skončí
tragedií.

Стати твердим Staty tverdym

Stać się twardym Stát se tvrdý

UA 2009, 16'; reżyseria | reżie, scenariusz |
scénář: Stepan Koval, zdjęcia | kamera: Vadim
Ilkov, animacja | animace: Stepan Koval, muzyka
| hudba: Igor Stetsuk, Maxym Abakamov

**Co może się przydarzyć
mężczyźnie, który nie jest tym,
kim być powinien.**

Co se může stát muži, který není
tím, kým by měl být.

UA 2012, 12'; reżyseria | reżie, scenariusz |
scénář: Maryna Grishay, zdjęcia | kamera: Max
Zaika, muzyka | hudba: Alexandr Shchigol,
obsada | hrají: Kristina Ovcharova, Daniil
Osipchuk, Alexey Hrus, Maryna Grishay

ТойХтоПройшовКризьВогонь ТойKhtoProyshovKrizVohon

TenKtóryPrzeszedłPrzezOgień TenKterýProšelOhněm

II wojna światowa. Młody
ukraiński pilot Iwan Dodoka
trafia do hitlerowskiej niewoli.
Zwolniony, zostaje zesłany
do Gułagu. Dawny przyjaciel
rozwłasza, że umarł, by zdobyć
jego żonę. Ale Dodoce i ze
stalinowskiego obozu udaje się
uciec, a w ślad za nim, teraz już
oficjalnie groźnym zbiegiem,
rusza pościg. Trop się jednak
urywa, Dodoka znika. Gdy w
1967 roku sowiecka delegacja
odwiedza Kanadę, odnajduje
się w nieoczekiwanej roli. Ta
pełna zwrotów akcji, dość
nieprawdopodobna opowieść
jest oparta na rzeczywistych
wydarzeniach.

UA 2011, 106'; reżyseria | reżie: Mykhailo Illienko, scenariusz | scénář: Mykhailo Illienko, Kostantin
Konovalov, Denis Zamriy, zdjęcia | kamera: Olexandr Kryshchalovych, muzyka | hudba: Volodymyr
Gronsky, obsada | hrají: Dmytro Linartovych, Vitaliy Linetskiy, Olga Grishina, Ivanna Illienko, Viktor
Andrienko

Ядерні відходи Yadredni vidkhody

Odpady nuklearne Jaderný odpad

UA 2012, 23'; reżyseria | reżie, scenariusz |
scénář: Myroslav Slaboshpitskiy, zdjęcia |
kamera: Dmytro Sannikov, obsada | hrají: Serhiy
Havryliuk, Svitlana Shtan'ko

**On jest kierowcą w stacji
utyliczacji odpadów nuklearnych
w okolicach Czarnobyla. Ona
pracuje w pralni w tej samej
stacji. Ich praca i życie toczą
się niezmiennym i precyzyjnym
rytmem.**

On je ředitelem stanice pro
využití nukleárního odpadu v okolí
Černobylu. Ona pracuje ve stejné
stanici v prádelně. Jejich práce
a život probíhají v neměnném
a přesném rytmu.

**Nowe
filmy
Nové**

Ab ovo

PL 2012, 5'; reżyseria | reżie, scenariusz | scénář, animacja | animace: Anita Kwiatkowska-Naqvi, muzyka | hudba: George Antoniv

Film ukazuje budzenie się do życia nowego istnienia, ale także niepokój wpisany w przeobrażanie się kobiecego ciała, które zatracza swoje dawne kształty i formuje się pod wpływem siły, oddziałującej na nie od wewnątrz. (KFF2013)

Film ukazuje, jak se nové stvoření probouzí k životu, a také neklid doprovázející proměnu ženského těla, které ztrácí své dřívější tvary a mění se vlivem vnitřní síly organismu. (KFF2013)

Aglaja

Film o potědce i rozpadzie rodziny, dojrzewaniu w dość ekstremalnych warunkach – z punktu widzenia Aglaji, dziecka cyrku. Akcja filmu oparta jest na prawdziwej historii i kalwarii uchodźców z Europy Wschodniej, rodziny cyrkowej, która próbuje szczęścia na Zachodzie. Żeby jednak utrzymać się na arenie, potrzebny jest spektakularny numer, który olśni wszystkich. Tego zadania podejmuje się matka, Sabina, i przygotowuje się do arcytrudnej sztuczki: podwieszona na włosach pod kopułą uprawia ekwilibristykę z zapalonymi pochodniami. Jej córka, Aglaja, za każdym razem drży o życie matki. A przecież pewnego dnia, zgodnie z cyrkową tradycją, to ona zastąpi matkę. (pressbook)

Film o síle a rozpadu rodiny, dospívání v extrémních podmínkách – vše viděno z pohledu Aglaji, cirkusového dítěte. Děj filmu je založen na skutečných událostech. Ukazuje strádání uprchlíků z východní Evropy, rodiny spojené s cirkusem, která se snaží najít štěstí na Západě. Proto, aby se udrželi v areně, musí mít velkolepé číslo, které všechny diváky oslní. Tohoto úkolu se zhostí matka Sabina a připravuje se na přetěžké vystoupení: bude viset za vlasy pod kopulí stanu a žonglovat hořícími pochodněmi. Její dcera Aglaja se pokaždé obává o matčin život. Ale jednoho dne, podle cirkusové tradice, právě ona převezme její místo. (pressbook)

HU/RO/PL 2012, 112'; reżyseria | reżie: Krisztina Deák, scenariusz | scénář: Krisztina Deák, zdjęcia | kamera: Tibor Mathé, muzyka | hudba: Zbigniew Preisner, obsada | hrají: Eszter Ónodi, András Bálint, Zsolt Bogdán, Enikő Börcsök, Iván Kamarás

Bella Mia

Stádo krav z menšího statku je kvůli podezření na BSE (nemoc šílených krav) odsouzeno k utracení. Zvířata nakládána do vozů, ale vycítí blíží se hrozbu, vzbouří se a pokusí se utéct. Lidé na ně začnou pořádat hon, ale stádo pod vedením krávy Bely se ukáže být v mnoha ohledech inteligentní a prozíravé a řadu nástrah prokoukne, zneškodní, nebo jim prostě unikne. Vzájemným soubojem o to, kdo s koho, se na obou stranách vyčerpávají síly a stoupá agresivita. Právě člověk se uchýlí k brutálnímu, nízkému a na nic se neohlížejícímu vybíjení, které už má pramálo společného s původní veterinární prevencí. Na straně druhé se však najdou i lidé opačného smýšlení, kteří mají pro krávy na útěku pochopení, sympatizují s nimi a snaží se jim pomoci. (pressbook)

CZ/PL 2013, 93'; reżie | reżyseria: Martin Duba, scénář | scenariusz: Martin Duba, kamera | zdjęcia: Martin Duba, hudba | muzyka: Józef Skrzek, hrají | obsada: Petr Forman, Zuzana Norisová, Igor Orozovič, Anna Fialová, Petr Rajchert

Błękitne drzewo Modrý strom

Z powodu podejrzenia BSE (choroba szalonych krów) stado krów z niewielkiego gospodarstwa zostaje przeznaczone do uboju. Jednak ładowane do ciężarówek zwierzęta wyczuwają zbliżające się zagrożenie i próbują ucieczki. Ludzie zaczynają pościg za nimi, jednak stado pod dowództwem krowy Belli okazuje się pod wieloma względami inteligentne i przewidujące. Krowom udaje się przejrzeć, unieszkodliwić lub po prostu uniknąć wielu pułapek. W trakcie pojedynku o to, kto kogo przechytry, po obu stronach wyczerpują się siły i rośnie agresja. To właśnie człowiek ucieka się do brutalnego, nikczemnego i niezważającego na nic aktu agresji, który niewiele ma wspólnego z pierwotną prewencją weterynaryjną. Jednak z drugiej strony znajdują się również ludzie myślący inaczej, rozumiejący uciekające krowy, sympatyzujący z nimi i starający się im pomóc. (pressbook)

Pewnego razu dziewczynka wręcza myszce obrazek, który specjalnie dla niej namalowała. Jednak myszka niechcący go niszczy. Ten drobny incydent prowadzi do konfliktu między przyjaciółkami.

Jednoho dne daruje děvčátko myšce obrázek, který pro ni namalovalo. Ale myška ho omylem zničí. Tato malá nehoda vyústí v konflikt mezi přítelkyněmi.

PL 2013, 6'; reżyseria | reżie: Anna Przybyłko, scenariusz | scénář: Anna Przybyłko, animacja | animace: Anna Przybyłko, muzyka | hudba: Kalina Świątnicka

Chce się żyć Żivot je úžasný

Kiedy Mateusz przyszedł na świat, lekarze wydali na niego wyrok, uznając go za „roślinę”. Rodzice chłopca nigdy nie pogodzili się z tą diagnozą, wierząc, że ich syn jest w pełni sprawny intelektualnie. Mateusz dorasta otoczony troską i miłością. Jednak los sprawia, że musi trafić do specjalistycznego ośrodka. Z dała od bliskich podejmuje trudną walkę o godność i prawo do normalnego życia. Inspirowana prawdziwymi wydarzeniami, poruszająca, emanująca optymizmem historia niepełnosprawnego

Mateusza, który - mimo trudności w komunikacji ze światem zewnętrznym i licznych przeciwności losu - udowadnia, jak wiele może zdziałać siła ludzkiego ducha. (pressbook)

Kdyż Mateusz przyszedł na świat, lekarze mu nie dawali żadnej szansy na godny i normalny życie i oznaczyli go za „roślinę”. Rodzice chłopca się jednak nie poddali i wierzyli, że ich syn ma dostatecznie rozwiniętą inteligencję. Mateusz wyrósł otoczony miłością i troską. Jednak los sprawia, że musi trafić do specjalistycznego ośrodka. Z dała od bliskich podejmuje trudną walkę o godność i prawo do normalnego życia. Inspirowana prawdziwymi wydarzeniami, poruszająca, emanująca optymizmem historia niepełnosprawnego

ocita v léčebném zařízení. Vzdálen od svých nejbližších musí bojovat o důstojnost a právo na normální život. Dojemný příběh postiženého Mateusze, který je inspirován skutečnými událostmi, je plný optimismu. Ukazuje chlapce, který, přestože má problémy s komunikací s vnějším světem a číhají na něj nepředvídatelné hry osudu, dokazuje, jak mnoho lze vykonat skrze lidskou duši. (pressbook)

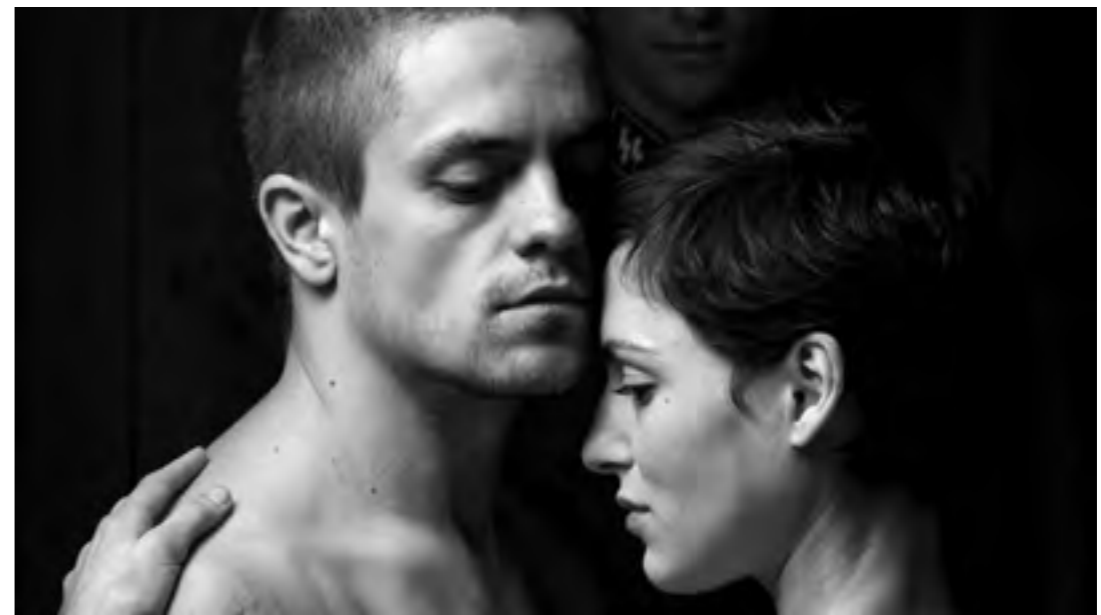
PL 2013, 107; režyseria | reżie: Maciej Pieprzycza, scenariusz | scénář: Maciej Pieprzycza, zdjęcia | kamera: Paweł Dyllus, muzyka | hudba: Bartosz Chajdecki, obsada | hrají: Dawid Ogrodnik, Kamil Tkacz, Dorota Kolak, Arkadiusz Jakubik, Anna Nehrebecka

Colette

Rok 1973. Padesátiletý spisovatel Vili se seznamuje s budoucí ženou svého syna a její matkou. Ta se představí jako Yvette MacCaine. Vilimu připomíná jeho osudovou lásku z koncentračního tábora. Když se vrátí domů, začíná psát svůj příběh o krásné mladé belgické Židovce, jménem Colette. My se jeho očima vracíme do Osvětimi, v létě roku 1943. Tábor je přeplněn. Mužský tábor je po tyfóvé selekci přesídlen do Birkenau, o tři kilometry opodál. Zmatku využívá i mladý český vězeň Vili a dostává se do pracovního komanda, zvaného Kanada. Je to nechvalně známé místo, kde se třídí, prohlížejí a konfiskují osobní věci po lidech z transportů. (pressbook)

Rok 1973. Pięćdziesięcioletni pisarz Vili poznaje przyszlą żonę swojego syna i jej matkę, która przedstawia się jako Yvette MacCaine. Przypomina ona Viliemu jego miłość życia, poznaną w obozie koncentracyjnym. Po powrocie do domu mężczyzna zaczyna pisać swoją opowieść o pięknej, młodej belgijskiej Żydówce o imieniu Colette. W jego wspomnieniach wracamy do Auschwitz w lecie 1943 roku. Obóz jest przepelniony. Jego męska część po tyfusowej selekcji zostaje przesiedlona do oddalonego o trzy kilometry Birkenau. Z zamieszania korzysta również młody czeski więzień Vili i dostaje się do

komanda roboczego, nazywanego Kanada. To okryte złą sławą miejsce, w którym segreguje się, przegląda i konfiskuje rzeczy osobiste zarekwirowane ludziom z transportów. (pressbook)

CZ/SK/NL 2013, 126; reżie | režyseria: Milan Cieslar, scénář | scenariusz: Milan Cieslar, kamera | zdjęcia: Marek Jicha, hudba | muzyka: Atli Örvarsson, hrají | obsada: Clémence Thioly, Jiří Mádě, Eric Bouwer, Andrej Hryc, Ondřej Věchý

Donšajni Donžuani

Operní soubor na malém městě se rozhodne uvést Mozartova „Dona Giovanniho“. Režisér Víték tvrdí, že nemá operu rád a že se všechny velké kusy obejdou bez inteligentního děje. Přesto pro chystané představení pozve z Ameriky slavného zpěváka Jakuba, který v místním divadle kdysi začínal. „To je Don Juan, většího sukničkáře jsem nepoznal. Kromě sebe, ovšem,“ říká o Jakubovi Víték. Dva Donšajni v jednom městě, jejich minulé i současné avantýry, ženy s vášní pro život a svébytná vedoucí dětského souboru. (pressbook)

Zespół operowy z małego miasta decyduje się wystawić „Don Giovanniego” Mozarta. Reżyser Víték twierdzi, że nie lubi opery i że wszystkie wielkie sztuki mają niebyt inteligentną fabułę. Mimo to zaprasza do udziału w przedstawieniu słynnego śpiewaka z Ameryki, Jakuba, który kiedyś zaczynał karierę w miejscowym teatrze. „Oto Don Juan, większego kobieciarza jeszcze nie spotkałem. To znaczy, oprócz siebie” - mówi o Jakubie Víték. Dwaj uwodziciele w jednym mieście, ich minione i obecne podboje, kobiety namiętnie kochające życie i osobliwa kierowniczką chóru dziecięcego. (pressbook)

CZ 2013, 100', režie | režyseria: Jiří Menzel, scénář | scenariusz: Jiří Menzel, Tereza Brdečková, kamera | zdjęcia: Jaromír Šofr, hudba | muzyka: Aleš Březina, hrají | obsada: Jan Hartl, Libuše Šafránková, Martin Huba, Ivana Chýlková, Jiřina Jirásková

PL 2012, 88', režyseria | režie: Bodo Kox, scenariusz | scénář: Bodo Kox, zdjęcia | kamera: Arkadiusz Tomiak, muzyka | hudba: Joanna Halszka Sokołowska, Filip Zawada, obsada | hrají: Magdalena Różańska, Wojciech Meczaldowski, Piotr Głowacki, Eryk Lubos, Teresa Sawicka

Dziewczyna z szafy Dívka ze skříně

Historia braci Jacka i Tomka oraz Magdy, dziewczyny z szafy. Każdy z nich jest na swój sposób samotny i wyalienowany. Tytułowa bohaterka sama skazuje się na odosobnienie. Tomek cierpi na zespół sawanta, specyficzną dysfunkcję mózgu, która izoluje go od otoczenia, natomiast Jacek ogranicza swój kontakt ze światem do interakcji za pośrednictwem Internetu. Film opowiada o samotności, anonimowości i alienacji, wynikających z różnych przyczyn – własnego wyboru, ale też „nadprzyrodzonej” sprawności umysłu, która rodzi niezwykle zachowania. (pressbook)

Příběh bratrů Jacka a Tomka a Magdy, dívky ze skříně. Každý z nich je se cítí osamělý. Hlavní hrdinka se sama odsuzuje k izolaci. Tomek trpí syndromem savanta, specifickou mozkovou dysfunkcí, která ho izoluje od okolí, Jacek zase omezuje svůj kontakt se světem na interakci s druhými prostřednictvím internetu. Film vypráví o samotě, anonymitě a vyobcování způsobených různými příčinami – vlastní volbou, ale také „nadpřirozeně“ vysokou inteligencí, která vede k neobvyklému chování. (pressbook)

Exponáty alebo príbehy z kaštieľa Ekspozaty albo opowieści z pałacu

SK 2013, 70', režyseria | réžia: Paľo Korec, scenariusz | scénár: Paľo Korec, Jozef Kulačík, zdjęcia | kamera: Ján Meliš, hudba | hudba: Mária Čekovská

Film rozpráva o ľuďoch, ktorí dobrovoľne-nedobrovoľne obývajú kaštieľ. Zatiaľ čo iné kaštiele majú exponáty z obrazov alebo historických predmetov, ten stupavský má exponáty živé. Ľudí s originálnymi, smiešne-bôľnymi príbehmi. Optika rozprávania, aj napriek nie veselým príbehom, je jemná a úsmevná. Ved' každý z nás, aj keď dnes zdravý a plný duševnej sily, sa môže stať jedným z „exponátov“. (pressbook)

Film opowiada o ludziach, którzy – z własnej woli lub nie – mieszkają w pałacu. O ile w innych pałacach ekspozatami są obrazy lub zabytki, to w Stupawie ekspozaty są żywe. Są nimi ludzie o oryginalnych, jednocześnie śmiesznych i bolesnych życiorysach. Optyka

opowieści, wbrew niewesołym historiom, jest delikatna i pełna humoru. Przecież każdy z nas, choć dzisiaj zdrowy i w pełni władz umysłowych, może stać się jednym z „ekspozatów”. (pressbook)

Mladý huslista má zahrať životné sólo s filharmóniou mesta Fongopolis. Cestu za úspechom mu však nečakane skříži vlaková stanica. V chaose nápisov, reklám, svetelných neónov a náhliaceho sa davu nedokáže nájsť nádejný umelec cestu k správne mu nástupišt'u. Ak chce stihnúť svoj vlak, musí sa zastaviť. (pressbook)

Młody skrzypek ma zagrać koncert życia z orkiestrą filharmonii miasta Fongopolis. Jednak nieoczekiwanie na jego drodze do sukcesu staje stacja kolejowa. W chaosie napisów, reklam, świateł, neonów i spieszącego się tłumu, obiecujący artysta nie potrafi znaleźć drogi na właściwy peron. Jeśli chce zdążyć na swój pociąg, musi się zatrzymać. (pressbook)

SK 2014, 13', réžia | režyseria: Joanna Kozuch, scenár | scenariusz: Mária Orgoványi, Joanna Kozuch, kamera | zdjęcia: Peter Kelíšek, Peter Balcar, animácia | animacja: Joanna Kozuch, hudba | muzyka: Martin Hasák, Stanislav Palúch

Hany

Jiří, živící se prodejem drog, slečna, jež se nedokáže rozejít s dlouholetým partnerem, protože je prostě hodnej, básník žijící ve své romantické iluzi, starostlivé matky a snaživí otcové. Jejich osudy se vzájemně proplétají, ale každý si přitom uchovává svůj vlastní svět, dokud jej nenaruší násilná pouliční vzpoura. „Hany“ drze, s nadhledem a cynickým humorem zobrazuje společnost, které čas protéká mezi prsty. I z tohoto důvodu se tvůrci rozhodli film odvyprávět v jednom kontinuálním záběru. (pressbook)

Jiří, utrzymujący się ze sprzedaży narkotyków, dziewczyna, która nie potrafi rozstać się z długoletnim partnerem, bo jest zwyczajnie miły, poeta żyjący w swojej romantycznej iluzji, opiekuńcze matki i gorliwi ojcowie. Ich losy się przeplatają, ale przy tym każdy zachowuje swój własny świat, dopóki nie naruszy go gwałtowny uliczny bunt. „Hany” zuchwale, z dystansem i cynicznym humorem ukazuje grupę, której czas przecieka przez palce. I również z tego powodu twórcy zdecydowali się opowiedzieć filmową historię za pomocą jednego ciągłego ujęcia. (pressbook)

CZ 2014, 100'; režie | režyseria: Michal Samir, scénář | scenariusz: Michal Samir, kamera | zdjęcia: Martin Žiaran, hudba | muzyka: Boris Carloff, hrají | obsada: Jiří Kocman, Michal Sieczkowski, Hana Vagnerová, Jitka Schneiderová, Pavla Tomicová

Hodina dejepisu Lekcja historii

Film sa pokúša osvetliť zložitost' a perspektívu maďarsko-slovenských vzťahov, odmýtizovať nepodložené predstavy a názory, slúžiace len na sfanatizovanie voličov či už v Maďarsku, alebo u nás. Téma Trianonu sa odvíja ako kontrapunkt dvoch výkladov. Maďarského a česko-slovenského. Stoja proti sebe a ovplyvňujú mladú generáciu, ich vlastenecké predstavy i susedské spolunažívanie. Stretávame hlasy tých, čo majú vyhranený názor. Ako vyzerá hodina dejepisu na slovenských školách a ako na maďarských školách? (katalog MFDF Jeden svet 2013)

Film próbuje rzucić światło na perspektywę złożonych relacji węgiersko-słowackich, odmitologizować nieuzasadnione wyobrażenia i poglądy, służące radykalizacji wyborców zarówno na Węgrzech, jak i na Słowacji. Temat traktatu w Trianon rozwija się jako kontrapunkt dwóch interpretacji. Węgierskiej i czesko-słowackiej. Stoją w sprzeczności, wpływając na młode pokolenie, jego patriotyczne wyobrażenia i sąsiedzkie współistnienie.

Słyszemy głosy tych, którzy mają ustalone poglądy. Jak wygląda lekcja historii w szkołach słowackich, a jak w szkołach węgierskich? (katalog MFDF Jeden svet 2013)

SK 2013, 59'; režia | režyseria: Dušan Trančík, scénár | scenariusz: Dušan Trančík, kamera | zdjęcia: Denisa Buranová, Martin Žiaran, Tomáš Stanek

Hořící keř Gorejący krzew

„Hořící keř“ je třídílné drama, které vychází ze skutečných událostí a vystupují v něm reálné postavy. Zaměřuje se na alarmující čin studenta Jana Palacha, který se upálil na protest proti sovětské okupaci Československa v roce 1969. Advokátka Dagmar Burešová se později ujímá jeho odkazu a zastupuje rodinu Palachových v procesu proti komunistickému poslanci, který znevážil Palachovu oběť za svobodu národa. Příběh Jana a Dagmar je příběhem základních lidských hodnot, jako jsou pravda, čest, spravedlnost a odvaha. Boj za svobodu, morální zásady, oběť a vytrvalost v čase zoufalství sjednotily okupovaný

národ. Dvacáté výročí Palachovy smrti v roce 1989 inspirovalo svobodomyšlné lidi k protestům, které vedly nakonec k pádu komunismu v Československu a železné opony v Evropě. (HBO)

„Gorejący krzew“ to trzyczęściowy dramat na podstawie prawdziwych wydarzeń, w którym występują rzeczywiste postaci. Opowiada o przejmującym czynie studenta Jana Palacha, który w 1969 roku dokonał samospalenia w proteście przeciwko radzieckiej okupacji Czechosłowacji. Później adwokatka Dagmar Burešová podejmuje jego

przesłanie i reprezentuje rodzinę Palachów w procesie przeciwko komunistycznemu posłowi, który znieważył pamięć Palacha i jego ofiarę za wolność narodu. Historia Jana i Dagmary jest opowieścią o podstawowych ludzkich wartościach, takich jak prawda, honor, sprawiedliwość i odwaga. Walka o wolność i zasady moralne, ofiara i wytrwałość zjednoczyły okupowany naród w czasach rozpacz. Dwudziesta rocznica śmierci Palacha w 1989 roku zainspirowała ludzi walczących o wolność do protestów, które ostatecznie doprowadziły do upadku komunizmu w Czechosłowacji i do likwidacji żelaznej kurtyny w Europie. (HBO)

CZ/PL 2013, 232; režie | režyseria: Agnieszka Holland, scénář | scenariusz: Štěpán Hulík, kamera | zdjęcia: Martin Štrba, hudba | muzyka: Antoni Lazarkiewicz, hrají | obsada: Táňa Pauhofová, Jaroslava Pokorná, Petr Stach, Igor Bareš, Vojtěch Kotek

Imagine

Historia Iana, charyzmatycznego instruktora niewidomych, który przybywa do prestiżowego ośrodka w Lizbonie, by uczyć młodych pacjentów trudnej sztuki orientacji w przestrzeni. Jego kontrowersyjne metody przyjmowane są przez podopiecznych początkowo z nieufnością, a potem z rosnącym entuzjazmem. Tymczasem największe zainteresowanie nauczyciela wzbudza piękna, zamknięta w sobie Ewa. Za sprawą niekonwencjonalnych wskazówek i ponadzmysłowej wrażliwości Iana, Ewa przewycięży lęk i spróbuje

samodzielnie postawić pierwsze kroki poza klinikę. Wkrótce przekona się, że w życiu każdy akt odwagi rodzi ryzyko, bez którego nie sposób poznać smaku wolności. (pressbook)

Příběh Iana, charismatičkého instruktora nevidomých, který přijíždí do prestižního centra v Lisabonu, aby zde učil mladé pacienty náročného umění orientace v prostoru.

Od jeho kontroverzních metod si jeho chráněnci ze začátku drží odstup, poté ho však přijímají s narůstajícím nadšením. Mezitím zájem učitele nejvíce vzbuzuje

krásná, uzavřená Ewa. Díky Ianovým nekonvenčním radám a mimořádné citlivosti, vítězí Ewa nad svým strachem a zkouší samostatně udělat první kroky za zdi kliniky. Zanedlouho zjistí, že každý akt odvahy s sebou přináší i riziko, bez kterého ale nelze zakusit chuť svobody. (pressbook)

PL/FR/PT 2012, 101; režyseria | reżie: Andrzej Jakimowski, scenariusz | scénář: Andrzej Jakimowski, zdjęcia | kamera: Adam Bajerski, muzyka | hudba: Tomasz Gąssowski, obsada | hrají: Edward Hogg, Alexandra Maria Lara, Melchior Derouet, Francis Frappat, João Lagarto

Jako nikdy Jak nigdy

Konec léta znamená zároveň konec života. Vladimír Holas, malíř, sochař a pedagog okresního významu, umírá. Namaloval spoustu krásných obrazů, ale ne tak skvělých, jak si přál. Nebyl ve straně, nebyl ve Svazu výtvarných umělců, nezaprodal se minulému režimu. Dům v krásné krajině je jeho poslední útočiště, smrt je nevyhnutelná a on nechce umřít v odcizené nemocnici. Chce se skácel ve stoje, tak jak žil. Pro tento komorní film jsou klíčové tři postavy, vedle hlavního hrdiny jsou tu dvě ženy: Karla, asi pětáctiletá, je svému životnímu partnerovi něčím podobná: malířka, bohémka, pro ostrá slova nejde daleko. Kontrastní k těm dvěma je Jaruna, vdaná asi pětapadesátiletá žena, zdravotní sestra. Kdysi byla milenkou pana malíře. Tato trojice vede marný

boj se smrtí, bojují sami se sebou a současně mezi sebou – což přináší každému z nich určité očištění. (pressbook)

Konec lata označuje rovněž koniec života. Umiera Vladimír Holas, malarz, rzeźbiarz i pedagog znany w całym powiecie. Namalował wiele pięknych obrazów, ale nie tak wspaniałych, jak by sobie życzył. Nie był w partii, nie był w Związku Artystów Plastyków, nie sprzedał się minionemu reżimowi. Dom w pięknej okolicy jest jego ostatnim schronieniem; śmierć jest nieuchronna, a on nie chce umrzeć w obcym szpitalu. Chce być powalony stojąc, tak, jak żył. Najważniejsze w tym kameralnym filmie są

trzy postacie; obok głównego bohatera mamy tu dwie kobiety: pierwsza to Karla, mniej więcej trzydziestopięcioletnia, w czymś podobna do swojego życiowego partnera – malarka, przedstawicielka bohemy, z niewyparzonym językiem. Kontrast dla tych dwojga stanowi pielęgniarka Jaruna, mniej więcej pięćdziesięcioletnia mężatka. Kiedyś była kochanką malarza. Ta trójka prowadzi daremną walkę ze śmiercią, sami ze sobą i jednocześnie pomiędzy sobą – co przynosi każdemu z nich jakąś formę oczyszczenia. (pressbook)

CZ 2013, 93; režie | režyseria: Zdeněk Tyc, scénář | scenariusz: Markéta Bidlasová, Zdeněk Tyc, kamera | zdjęcia: Patrik Hoznauer, hudba | muzyka: Zdeněk Král, hrají | obsada: Petra Špalková, Tatjana Medvecká, Jiří Schmitzer, Marek Němec, Luboš Veselý

Kandidát Kandydat

Príbeh filmu sa odohráva počas dvoch mesiacov kampane pred nekonkrétnymi prezidentskými voľbami v jednej konkrétnej krajine. Autor denníkových zápiskov netuší, pre koho zaznamenáva odpočívania a nadšenie zo zaujímavej zákazky, v ktorej sleduje biskupa, šialeného majiteľa reklamnej agentúry a nevýrazného

Akcja filmu rozgrywa się w czasie dwóch miesięcy kampanii przed nieokreślonymi wyborami prezydenckimi w pewnym określonym kraju. Autor zapisków w dzienniku nie ma pojęcia, dla kogo rejestruje podsłuchane rozmowy biskupa, szalonego właściciela agencji reklamowej oraz niewyrazistego

fragmentami psychiatrycznej dokumentacji medycznej oraz z obrazkami, które autor najpierw gryzmoli z nudów, a później dlatego, że słowa i racjonalne wyjaśnienia już nie wystarczają. (pressbook)

prezidentského kandidáta s írečitým menom Peter Potôň a ešte ľubozvučnejšou rodinnou históriou, zakrátko vystriedajú znechutenie a zmätenosť. Z jeho denníka sa stáva spis s prepisom rozhovorov, informáciami o postavách a postavičkách, mailmi, útržkami z psychiatrických chorobopisov a obrázkov, ktoré najskôr čmára z nudy, neskôr preto, že slová a racionálne vysvetlenia už nestačia. (pressbook)

kandydata na prezydenta o swojskim nazwisku Peter Potôň i jeszcze piękniejszej historii rodzinnej. Wkrótce entuzjazm z powodu ciekawego zlecenia zmienia się w zmieszanie i niesmak. Dziennik przeobraża się w akta z transkrypcjami rozmów, z informacjami o figurach i figurkach, z mailami,

SK/CZ 2013, 106; réžia | režyseria: Jonáš Karásek, scenár | scenariusz: Peter Balko, Michal Havran, Maroš Hečko, kamera | zdjęcia: Tomáš Juríček, hudba | muzyka: Matúš Široký, hrajú | obsada: Marek Majeský, Monika Hilmerová, Michal Kubovčík, Michal Dlouhý, Pavel Slabý

Kauza Cervanová Normalizacja

Dokumentárna tragédia „Kauza Cervanová“ skúma šokujúce zákulisie najdlhšieho prípadu v dejinách československej justície, ktorý sa začal v roku 1976. Film je osemročnou detektívnou výpravou do temných hlbín dodnes neuzatvoreného a medializovaného prípadu únosu, znásilnenia a vraždy Ľudmily Cervanovej, ktorý pozná celé Slovensko. Režisér skúma podivuhodné a šokujúce zákulisie prípadu, odкрýva tajné spisy, hry štátnej komunistckej polície a komunistických politických elít, spovedá svedkov, ktorí nikdy nestáli pred súdom, na povrch privádza

neuveriteľné skutočnosti aj nové fakty jednej z najväčších tráum slovenskej justície. (pressbook)

Dokument „Normalizacja“ bada šokujúce kulisy najdlhšej spravy v dziejach czechosłowackiego wymiaru sprawiedliwości, rozpoczętej w 1976 roku. Film to trwająca osiem lat detektywistyczna wyprawa w mroczne głębiny głośnego i do dzisiaj niezamkniętego przypadku porwania, zgwałcenia i zamordowania Ludmily Cervanovej; sprawy, którą

zna cała Słowacja. Reżyser bada dziwne i szokujące kulisy, odkrywa tajne akta, grę komunistycznej milicji i komunistycznych elit politycznych, przesłuchuje świadków, którzy nigdy nie stanęli przed sądem, wydobywa na powierzchnię niewiarygodne wydarzenia i nowe fakty w jednej z największych traum słowackiego wymiaru sprawiedliwości. (pressbook)

SK/CZ 2013, 100', réžia | režyseria: Robert Kirchhoff, scenár | scenariusz: Robert Kirchhoff, kamera | zdjęcia: Ján Meliš, hudba | muzyka: Peter Zagar

Klauni

Na počátku kariéry vytvořili Oskar, Max a Viktor klaunskou skupinu Busters. Jejich klauniády představovaly ostrůvky svobody uprostřed nehybné bažiny rezignace v komunistickém režimu bývalého Československa. Pak se však mezi třemi klauny cosi vážného odehrálo. Jak se ukáže, národem milovaní klauni se mezi sebou nedokážou vystát. Nyní se Oskar vrací po třiceti letech z emigrace, aby v Praze uzavřel svoji uměleckou kariéru. Setkání s bývalými přáteli vede k nevyhnutelné vzájemné konfrontaci. Osud jim tak nabízí ještě jednu šanci, jak to naposledy pořádně roztočit. I po třiceti letech otázka zůstává stále stejná: kdo se bude smát naposled? (pressbook)

Na počátku kariéry Oskar, Max i Viktor stворyli grupę klaunów Busters. Ich występy stanowiły wysepki wolności wśród niewzruszonego bagna rezygnacji w komunistycznym reżimie byłej Czechosłowacji. Jednak potem między trzema klaunami zaszło coś poważnego. Jak się okazało, ukochani przez naród klauni nie byli w stanie tolerować siebie nawzajem. Teraz Oskar powraca z trzydziestoletniej emigracji,

żeby w Pradze zakończyć swoją karierę artystyczną. Spotkanie z byłymi przyjaciółmi prowadzi do nieuniknionej konfrontacji. Los oferuje im jeszcze jedną szansę, żeby po raz ostatni dać czadu. Nawet po trzydziestu latach pozostaje to samo pytanie: kto będzie śmiał się ostatni? (pressbook)

CZ/FI/LU/SK 2013, 120', režie | režyseria: Viktor Tauš, Boris Hybner, scénár | scenariusz: Petr Jarchovský, Boris Hybner, kamera | zdjęcia: Milan Chadima, hudba | muzyka: Petr Ostrouchov, hrají | obsada: Oldřich Kaiser, Jiří Lábus, Didier Flamand, Julie Ferrier, Kati Outinen

Krásno

V životě se musíme vyrovnat s tím, že jediné co máme, jsou domněnky, podezření, selhávající nervy a nedotažené nápady, když se rozhodneme vzít spravedlnost do vlastních rukou. Michal a Adam, kamarádi z dětství, se po dvaceti letech vracejí do svého rodného města. Michalova máma je mrtvá několik let, Michalův otec zemře v den jejich příjezdu. Jediné, co zůstává, je pocit, že se stalo něco špatného, smutek a vztek, nemožnost dozvědět se pravdu. Otcova nová žena svým chováním matná podezření jen potvrzuje. A nebo je to tak, že oba chtějí vidět, že je potvrzuje. Rozhodně mezi nimi vznikne náhlý nápad přijít celé věci na kloub. Dál už se jen roztáčí

spirála nezastavitelné katastrofy. Krásno je jezero nad městem Šumperk, ve kterém našli utopenou maminku Michala. (pressbook)

W życiu musimy pogodzić się z tym, że jedyne, co mamy, kiedy zdecydujemy się wziąć sprawiedliwość we własne ręce, to przypuszczenia, podezрения, tracenie nerwów i niezrealizowane pomysły. Michal i Adam, przyjaciele z dzieciństwa, wracają do rodzinnego miasta po dwudziestu latach. Mama Michala nie żyje od kilku lat, jego ojciec umiera w dniu ich przyjazdu. Jedyne, co pozostaje, to poczucie, że stało się coś złego, smutek i wściekłość, niemożność

poznania prawdy. Žona ojca tylko potwierdza swoim zachowaniem niejasne podezření przyjaciół. A může tylko obaj chcų myšleć, že je potwierdza. W końcu wpadają na pomysł, jak rozwiązać zagadkę. Po czym rozkręca się spirála nieuniknionej katastrofy. Krásno to jezioro w pobliżu miasta Šumperk, gdzie znaleziono utopioną mamę Michala. (pressbook)

CZ 2014, 95', režie | režyseria: Ondřej Sokol, scénář | scenariusz: Ondřej Sokol, Martin Finger, kamera | zdjęcia: Tomáš Sysel, hudba | muzyka: Jan P. Muchow, hrají | obsada: Martin Finger, Ondřej Sokol, Jana Pehrová-Krausová, Nina Divišková, Zuzana Stavná

Křídla Vánoc Anielskie święta

Velká část filmu se odehrává v nákupním centru v čase Vánoc. Prolnou se tu příběhy čtyř přátel, kteří zde pracují. Jedním je optik Tomáš. Vystudovaný oční lékař má rád volnost a ženy, žije v obytném přívěsu na poli nedaleko obchodního centra, kde se prohání jeho kůň. Hezká Nina balí dárky ve stánku a provokuje výstředním oblékáním i přídržlou otevřeností. Jejím krédem je nemilovat, aby nemohla být zraňována. Rád'a, nejstarší z přátel, pracuje v supermarketu jako manažer prodeje a bydlí s početnou rodinou v malém bytě. I když ji má rád, někdy by nejradši od toho chaosu utekl někam daleko. Zajíc, čerstvě

vystudovaný herec, marně obchází castingy a vlastně málokdo ví, jak se doopravdy jmenuje. Všichni ho vnímají v kostýmu ušáka, který rozdává dětem balonky. Každý z našich přátel má své touhy a sny a právě Vánoce jsou časem, kdy se mohou plnit. (pressbook)

Znaczna część akcji filmu rozgrywa się w centrum handlowym w okresie bożonarodzeniowym. W filmie splatają się losy czworga pracujących tu przyjaciół. Pierwszym jest to Tomáš. Lekarz okulista, kocha luz i kobiety, mieszka w przyczepie campingowej na polu niedaleko

centrum handlowego. Po polu biega jego koń. Śliczna Nina pakuje prezenty na stoisku, prowokując ekscentrycznym strojem i impertynencką otwartością. Jej credo to nie kochać, żeby nie dać się zranić. Rád'a, najstarszy z przyjaciół, pracuje w supermarkecie jako menedžer ds. sprzedaży i mieszka w małym mieszkaniu z liczną rodziną. Chociaż ją kocha, czasami najchętniej uciekły od tego chaosu gdzieś daleko. Zajíc, świeżo upieczony aktor, bezskutecznie obchodzi castingi i właściwie mało kto wie, jak naprawdę się nazywa. Wszyscy postrzegają go jako tego w kostiumie z dużymi uszami, który rozdaje dzieciom baloniki. Każdy z naszych przyjaciół ma swoje pragnienia i marzenia, i właśnie Boże Narodzenie jest czasem, kiedy mogą się one spełniać. (pressbook)

CZ 2013, 110', režie | režyseria: Karin Babinská, scénář | scenariusz: Karin Babinská, kamera | zdjęcia: Martin Douba, hudba | muzyka: Richard Krajčo, hrají | obsada: Richard Krajčo, Váca Kerekes, Jakub Prachař, David Novotný, Vanda Hybnerová

Mieletön elokuu

Láska, soudruhu! Miłość, towarzyszu!

Komedie odehrávající se na pozadí studené války. Elsa, modistka a jasnovidka má svůj život naprosto pod kontrolou – dokud ovšem muž, kterého kdysi milovala a ztratila, nevstoupí do jejího obchodu s klobouky. Jsme v Helsinkách roku 1962. Jan, český jazzový hudebník, je ve městě kvůli vystoupení na Mezinárodním festivalu mládeže a studentstva. Po více než dvě desetiletí Elsa věřila, že tento muž je mrtvý... Zpočátku si chce Elsa od Jana udržet odstup. A zejména od festivalu, který je pro ni jen dalším pokusem světových komunistů vymýt mozek dobrým, důvěřivým občanům západních zemí jako je Finsko. Jan však je vytrvalý, přesvědčivý a okouzluje. Elsa si uvědomí, že

pokud spolu chtějí strávit více než jen sedm dní festivalu, existuje jen jedno řešení...(pressbook)

Komedia z zimnou wojną w tle. Elsa, modystka i jasnovidzka, absolutnie kontroluje swoje życie – póki mężczyzna, którego kiedyś kochała i straciła, nie przekroczy progu jej sklepu z kapelusami. Jesteśmy w Helsinkach w 1962 roku. Jan, czeski muzyk jazzowy, przebywa w mieście w związku z występami na Międzynarodowym Festiwalu Młodzieży i Studentów. Przez ponad dwa dziesięciolecia Elsa była pewna, że ten mężczyzna nie żyje... Początkowo Elsa chce zachować dystans. Przynajmniej

od festivalu, który jest dla niej kolejną próbą podjętą przez światowych komunistów, by wyprać mózgi dobrym, ufnym obywatelom zachodniego kraju, jakim jest Finlandia. Jan jest jednak wytrwały, przekonujący i czarujący. Elsa uświadomi sobie, że jeśli chcą spędzić z sobą więcej niż siedem dni festivalu, mają tylko jedno wyjście... (pressbook)

FI/CZ/NO 2013, 105', reżie | reżyseria: Taru Mäkelä, scénář | scenariusz: Raija Talvio, kamera | zdjęcia: Jouko Seppälä, hudba | muzyka: Stein Berge Svendsen, hrají | obsada: Kati Outinen, Miroslav Etzler, Laura Birn, Veera W. Vilo, Jan Budař

Líbánky Po ślubie

Líbánky se odehrávají v čase dvou dnů svatební oslavy. Nevěsta Tereza a ženich Radim tvoří půvabný pár, navzdory tomu, že oba již prošli manželskou zkušeností a odnesli si z ní své šrámy. Tereza zklamané srdce, Radim dospívajícího syna. Jsou však odhodláni zkusit to znovu, jsou přesvědčeni, že tentokrát to vyjde. A zdá se, že svatební oslavy, které probíhají v prosluněném dni v rodinném kruhu v sídle nevěstinych rodičů obklopeném romantickou krajinou, budou skutečně nejkrásnějším začátkem společného života. Ovšem kdyby se na svatební hostině náhle neobjevil nezvaný host. Jan Benda si brzy získává náklonnost přítomných. Maminky i tetičky mu podstrojují, muži mu bodře nalévají. Kdo to však vůbec je? A odkud se vzal? S Janem Bendou u svatebního stolu dostává romantika trhliny. (pressbook)

Akcja filmu „Po ślubie” rozgrywa się w trakcie dwudniowego przyjęcia weselnego. Panna młoda Tereza i pan młody Radim stanowią piękną parę, mimo że oboje mają już małżeńskie doświadczenia i życiowe blizny z nich wyniesione. Tereza – złamane serce, Radim – nastoletniego syna. Jednak są zdecydowani, by spróbować szczęścia raz jeszcze i przekonani, że tym razem się uda. I wydaje się, że uroczystość weselna w słonecznym dniu, w kręgu rodziny, w posiadłości rodziców panny młodej, na tle romantycznego

krajobrazu, będzie rzeczywiście najpiękniejszym początkiem wspólnego życia. Oczywiście gdyby na weselnym przyjęciu nie pojawił się nagle nieproszony gość. Jan Benda szybko zyskuje przychylność obecnych. Mamusie i ciotki karmią go, mężczyźni z nim wesoło popijają. Jednak kim w ogóle jest? I skąd się wziął? Wraz z przybyciem Jana Bendy w romantycznym nastroju przy weselnym stole pojawiają się rysy. (pressbook)

CZ/SK 2013, 98', reżie | reżyseria: Jan Hřebejk, scénář | scenariusz: Petr Jarchovský, kamera | zdjęcia: Martin Štrba, hudba | muzyka: Aleš Březina, hrají | obsada: Aňa Geislerová, Stanislav Majer, Jiří Černý, Kristýna Nováková-Fuitová, Jiří Šesták

Mazurek

Nepravděpodobná romance Nepravděpodobná romance

Nový život Nowe życie

Pandy

Do Urszuli i Marka na wielkanocne śniadanie przyjeżdżają Stefan i Ewelina. Od razu do głosu dochodzą utajone pretensje i żale ze wspólnej przeszłości. Sprawy komplikują się na poważnie, gdy pojawia się Ada, córka Urszuli i Stefana. Przyleciała z Anglii ze swoim nowym narzeczonym, który odbiega od wyobrażeń matki. (KFF2013)

K Urszule a Markowi na velikonoční snídani přijíždějí Stefan a Ewelina. Okamžitě vycházejí napovrch tajené křivdy a výčitky ze společné minulosti. Věci se ale doopravdy začínají komplikovat teprve v okamžiku, kdy se objeví Ada, dcera Urszuly a Stefana. Přiletěla z Anglie se svým novým přítelem, který se neshoduje s tím, co si představovala její matka. (KFF2013)

PL 2013, 31', režyseria | režie: Julia Kolberger, scenariusz | scénář: Julia Kolberger, zdejcia | kamera: Jakub Giza, muzyka | hudba: Radosław Łukasiewicz, obsada | hrají: Kinga Preis, Roman Gancarczyk, Aleksandra Domańska, Paweł Królikowski, Marta Juras

Luisa se chce stát herečkou, což její manžel Igor dost nelibě nese. Erika se snaží co nejvíc pracovat, aby si mohla dovolit studovat a získat tak lepší životní perspektivu, ale bohužel narazí na šéfa, který s ní nemá nejlepší úmysly. Luisin manžel nakonec spáchá demonstrativní sebevraždu. Erika zabije náhodou a v sebeobraně šéfa. Luisa i Erika jsou prototypy mladých dívek, které se vrhají do vztahu se „špatnými“ muži a ze všech selhání viní jen sebe. A to je zapotřebí změnit. Obě dvě musejí dozrát a začít znovu žít. Možná i spolu. (pressbook)

Luisa chce zůstať aktorkou, z čym jej manželovi Igorovi trudno sa pogaďiť. Erika stara sa byť pracovať jak najviac, aby si mohla dovoliť študovať a získať tak lepšiu životnú perspektívu, ale bohužel narazí na šéfa, ktorý s ňou nemá najlepšie úmysly. Luisin manžel nakoniec spáchá demonstratívny sebevraždu. Erika zabije náhodou a v sebeobrane šéfa. Luisa i Erika sú prototypy mladých dievčat, ktoré sa vrhajú do vzťahu se „špatnými“ mužmi a ze všetkých selhání viní len seba. A to je zapotřebí zmeniť. Obie muszq dojrzeť i zacząć nowe życie. Moze nawet razem. (pressbook)

CZ 2013, 105', režie | režyseria: Ivan Vojnár, scénář | scenariusz: Ivan Vojnár, Jakub Zelniček, kamera | zdejcia: Michal Černý, hudba | muzyka: Barbora Zelničková, Adam Boháč, Jonáš Rosůlek, Andraž Polič, hrají | obsada: Berenika Kohoutová, Patrik Děrgel, Alžběta Pažoutová, Veronika Freimanová, Ivan Vojnár

V roku 2005 sa otec dokumentaristu Adama Ol'hu rozhodol opustiť svoju ženu a šest' detí a začať nový život. Adam ako najstarší zo súrodencov a posledný muž v rodine skúma otcove staré obrazové záznamy, porovnáva ich so súčasnosťou a pokúša sa zistiť, čo viedlo k tejto radikálnej zmene. Mapuje vzťah rodičov od jeho začiatku, odhaľuje problémy v komunikácii medzi mužom a ženou a pozoruje, ako sa problémy rodičov odrazili v živote jeho sestier. (pressbook)

CZ/SK 2012, 77', režia | režyseria: Adam Ol'ha, scénář | scenariusz: Adam Ol'ha, kamera | zdejcia: Adam Ol'ha, hudba | muzyka: L'ubo Burgr, Daniel Hurtuk

W 2005 roku ojciec dokumentalisty Adama Ol'hy zdecydował się opuścić swoją żonę i sześcioro dzieci, i rozpocząć nowe życie. Adam, jako najstarszy z rodzeństwa i ostatni mężczyzna w rodzinie, bada stare nagrania ojca, porównuje je ze współczesnością, i stara się ustalić, co doprowadziło do tak radykalnej zmiany. Opisuje związek rodziców od samego początku, odkrywa problemy w komunikacji między mężem a żoną i obserwuje, jak problemy rodziców odcisnęły piętno na życiu sióstr. (pressbook)

Vyvíjali sa milióny rokov a napokon ich nechali napospas v bambusovom lese, kde sa ich ujali aktívne primáty. Príbeh živočíšneho druhu, ktorému sa každý stará do života. (pressbook)

Evoluowały od milionów lat i wreszcie pozostawiono je same sobie w bambusowym lesie, gdzie aktywnie zajęły się nimi naczelne. Historia gatunku zwierząt, którym nikt nie daje spokoju. (pressbook)

SK/CZ 2012, 12', režia | režyseria: Matúš Vizár, scénář | scenariusz: Matúš Vizár, animácia | animácia: Matúš Vizár, Adrián Hnát, Dan Stanchev, Marek Pokorný, Martin Bůřil, hudba | muzyka: Ink Midget

Papusza

„Papusza” to oparta na faktach dramatyczna historia Bronisławy Wajs, pierwszej romskiej poetki, która spisała swoje wiersze. To też historia spotkania poetów: Jerzy Ficowski dostrzegł jej wielki talent, zachęcił, aby zapisywała swoje utwory, i przetłumaczył je na język polski. W 1956 roku ukazał się pierwszy tomik poezji Bronisławy Wajs zatytułowany „Pieśni Papuszy”. Nie byłoby to możliwe bez wstawiennictwa i pomocy trzeciego poety, Juliana Tuwima. Wiersze Papuszy trwale wzbogaciły polską kulturę o wgląd w cygańską duszę. (pressbook)

„Papusza” je dramatický příběh na základě skutečných událostí o Bronisławě Wajs, první romské básniřce, která sepsala své básně. Je to také příběh o setkání básníků: Jerzy Ficowski si všiml jejího velkého nadání, povzbuzoval ji, aby své básně zapisovala a přeložil je do polštiny. V 1956 vyšla první sbírka poezie Bronisławy Wajs nazvaná „Písně Papuszy“. Nebylo by to možné bez podpory a pomoci třetího básníka – Juliana Tuwima. Papusziny navždy obohatily polskou kulturu o vhléd do romské duše. (pressbook)

PL 2013, 131', reżyseria | reżie, scenariusz | scénář: Joanna Kos-Krauze, Krzysztof Krauze, zdjęcia | kamera: Krzysztof Ptak, Wojciech Staroń, muzyka | hudba: Jan Kanty Pawluśkiewicz, obsada | hrají: Jowita Budnik, Zbigniew Waleryś, Antoni Pawlicki, Artur Steranko, Sebastian Wesolowski

Płynące wieżowce Plovoucí věžáky

Kuba mieszka razem z matką i swoją dziewczyną Sylwią. Chłopak trenuje pływanie – jest świetnie zapowiadającym się sportowcem. Pozornie poukładane życie Kuby i jego bliskich komplikuje się, gdy na imprezie poznaje Michała. Ich wzajemna fascynacja nieoczekiwanie przeradza się w uczucie. Miłość Sylwii do Kuby zostaje wystawiona na ciężką próbę. (pressbook)

Kuba bydlí s matkou a svou dívkou Sylvii. Trénuje plavání – je výborný sportovec, od něhož se v budoucnu mnoho očekává. Zdánlivě uspořádaný život Kuby a jeho nejbližších se komplikuje, když se na jedné oslavě seznamuje s Michalem. Jsou sebou vzájemně fascinováni a jejich náklonnost přerůstá v hlubší cit. Lásky Sylvie ke Kubovi prochází těžkou zkouškou. (pressbook)

PL 2013, 93', reżyseria | reżie: Tomasz Wasilewski, scenariusz | scénář: Tomasz Wasilewski, zdjęcia | kamera: Jakub Kijowski, muzyka | hudba: Baasch, obsada | hrají: Mateusz Banasiuk, Marta Nieradkiewicz, Bartosz Gelner, Katarzyna Herman, Olga Frycz

Pojedeme k moři Nad morze!

Jedenáctiletý Tomáš se chce stát filmařem, a když dostane k narozeninám kameru, rozhodne se natočit svůj první film – o své rodině a kamarádovi. Postupně tak poznáváme jeho tatínka, maminku, babičku, ale i kamaráda Harise, který mu pomáhá s natáčením. Kluci blbnou a užívají si natáčení, ale jen do chvíle než zjistí, že kamera dokáže odhalit i věci, které jsou nepříjemné – například pravdu o jejich spolužačce, kterou Tomáš miluje, anebo že mu jeho táta lže. Dvakrát týdně tajně odjíždí místo práce bůhvíkam, ale zapírá to. Tomáš, i když má obavu, že se dozví něco, co bude bolet, se rozhodne tomu přijít na kloub. Netuší, že narazil na rodinné tajemství, které má mnohem hlubší kořeny, než se zprvu zdálo. Jeho odhalení je šokující i čisté svou neokázalou jednoduchostí a lidskostí. (pressbook)

Jedenastoletni Tomasz chce zostać filmowcem, a kiedy na urodziny dostaje kamerę, decyduje się nakręcić swój pierwszy film – o swojej rodzinie i przyjacielu. W ten sposób stopniowo poznajemy jego tatę, mamę, babcię, jak również przyjaciela Harisa, pomagającego w kręceniu filmu. Chłopaki wygłupiają się i cieszą z kręcenia, ale tylko do momentu, gdy stwierdzają, że kamera potrafi odkryć również rzeczy, które są nieprzyjemne – na przykład prawdę o ich koleżance ze szkoły, którą Tomasz kocha, albo fakt, że jego tata go okłamuje.

Dwa razy w tygodniu zamiast pracować, jedzie nie wiadomo gdzie, ale nie przyznaje się do tego. Tomasz, chociaż boi się, że dowie się czegoś, co go zaboli, decyduje się rozwiązać zagadkę. Nie przeczuwa, trafił na ślad rodzinnej tajemnicy o znacznie głębszych korzeniach, niż się na początku zdawało. Jej ujawnienie jest szokujące i niewinne przez swą bezpretensjonalną prostotę i człowieczeństwo. (pressbook)

CZ 2014, 91', reżie | reżyseria: Jiří Mádľ, scénář | scenariusz: Jiří Mádľ, kamera | zdjęcia: Edita Kainrathová, hudba | muzyka: René Rypar, hrají | obsada: Ondřej Vetchý, Jaroslava Pokorná, Jan Maršál, Lucie Trmíková, Michaela Majerníková

Powrót Agnieszki H. Návrat Agnieszky H.

Wielowątkowa opowieść o Agnieszce Holland i jej związkach z Czechami. Obserwujemy pracę reżyserki nad serialem „Gorejący krzew” o samospaleniu w Pradze w 1969 roku Jana Palacha. W tamtych czasach Holland była studentką FAMU. Film pokazuje, jak przeżycia z lat 1966–1971 spędzonych w Czechach zaważyły na jej późniejszych losach, i jaki miały wpływ na jej twórczość. Oglądamy fragmenty filmów, słuchamy opowieści reżyserki, która opowiada o sobie Jackowi Petryckiemu, wieloletniemu przyjacielowi. Mówią o ideałach z lat młodości, potrzebie życia w wolności i prawdzie, ważnych życiowych wyborach pod presją polityczną, ludzkiej uczciwości w czasach totalitaryzmu. (WFF2013)

Mnohovrstevnatý příběh o Agnieszce Holland a jejím vztahu k České republice. Sledujeme práci režisérky na seriálu „Hořící keř“ o sebeupálení Jana Palacha v Praze v roce 1969. V té době byla Holland studentkou FAMU. Film ukazuje, jak léta 1966–1971, která prožila v Československu, ovlivnily její pozdější osud a jaký měla vliv na její tvorbu. Sledujeme úryvky filmů, posloucháme režisérčino vyprávění, která o sobě vypráví Jacku Petryckému, se kterým jsou přáteli již mnoho let. Povídají si o ideálech z mladých let, potřebě žít ve svobodě a pravdě, důležitých životních rozhodnutích pod politickým nátlakem, lidské poctivosti v období totality. (WFF2013)

PL/CZ 2013, 77', reżyseria | reżie: Krystyna Krauze, Jacek Petrycki, scenariusz | scénář: Krystyna Krauze, zdjęcia | kamera: Jacek Petrycki, muzyka | hudba: Maciej Kaziński, Maria Bikont, Mikołaj Trzaska

Hřích boha Grzech Boga

Peripetie Ariny, která nedokáže udržet na uzdě své tělesné touhy. Obrací se s prosbou o pomoc na samotného Boha. Anděl, kterého ji Bůh sesílá, ve své misi neuspěl. Díla se chopí Ježíš. Dokáže ji pomoci?

Perypetie Ariny, ktorá nie potrafi poskromiť swych cielesnych žqdz. Zwraca się o pomoc do samego Boga. Zesłany anioł ponosi klęskę w swej misji. Do dzieła wkracza Jezus. Czy podoła?

ČSSR 1969, 24', reżie | reżyseria: Agnieszka Holland, scénář | scenariusz: Agnieszka Holland, kamera | zdjęcia: Pavel Šindelář, hudba | muzyka: Carl Orff, hrají | obsada: Jaroslava Pokorná, František Kovářik, Jaroslav Neduha, Ivan Pokorný, Vítězslav Jandák

Příběh kmotra Historia ojca chrzestnego

„Příběh Kmotra“ popisuje vzestup a pád člověka, který se od kšeftu s digitálními hodinkami posunul až na pozici šedé eminence české politiky. Ve filmu se střetnou víra v právo silnějšího a chytřejšího a víra ve spravedlnost. Budeme sledovat strhující souboj představitelů zákona a pořádku s člověkem, který řád přizpůsobuje svým vlastním potřebám. Policista Cajthaml je celý život na stopě Kmotrovi. Sleduje Kmotrova láskyplnou péčí o rodinu, jeho starost o její zajištění a jeho postupnou cestu k moci. Posedlý svou pravdou, obětuje policista vlastní soukromý život, přičemž sleduje rodinnou idylu muže na druhé straně barikády. Vliv jeho protivníka vzrůstá natolik, že dokáže narušit i struktury na straně zákona a nakonec Cajthaml připraví o jeho postavení a práci. Ten přesto s buldočí vytrvalostí věří v řád a spravedlnost napříč politickými systémy, kterými během svého honu projde. (pressbook)

„Historia ojca chrzestnego“ opisuje awans i upadek człowieka, który z handlarza zegarkami elektronicznymi awansował na pozycję szarej eminencji w czeskiej polityce. W filmie zderzają się wiara w prawo silniejszego i sprytniejszego z wiarą w sprawiedliwość. To pasjonujący pojedynek przedstawiciela prawa i porządku z człowiekiem, który reguły dostosowuje do swoich własnych potrzeb. Policjant Cajthaml całe życie jest na tropie Ojca Chrzestnego. Obserwuje jego pełną miłości troskę o rodzinę, o zapewnienie jej bytu i stopniową drogę do władzy. Policjant owdzięki obsesją prawdy, poświęca swoje życie prywatne, jednocześnie przyglądając się rodzinnej idylli mężczyzny po drugiej

stronie barykady. Wpływy jego przeciwnika rosną na tyle, że potrafi poruszyć nawet struktury po stronie prawa, co prowadzi do pozbawienia Cajthamla stanowiska i pracy. Mimo to policjant z uporem maniaka wierzy w prawo i sprawiedliwość, bez względu na system polityczny, w którym akurat rozgrywa się pościg. (pressbook)

CZ 2013, 99', reżie | reżyseria: Petr Nikolaev, scénář | scenariusz: Petr Nikolaev, Miroslav Ošchatka, kamera | zdjęcia: David Ployhar, hudba | muzyka: Kristian Koll, hrají | obsada: Ondřej Vetchý, Lukáš Vaculík, Jan Vondráček, Zdeněk Maryška, Jiří Dvořák

Revival

Smoke, to byli čeští Rolling Stones. Za nejasných okolností se ale v roce 1972 rozpadli a každý ze čtyř bývalých muzikantů se s údělem rockera ve výslužbě vyrovnal po svém. Každý z nich má teď za sebou svůj život a svůj vlastní příběh. A taky jejich pohnutky k oživení kapely Smoke jsou různé – peníze, touha po ztracené slávě, touha pomoci kamarádovi, anebo se ještě jednou pořádně odvázat. Jejich světy se potkávají a oni si začínají užívat hudby, kamarádství a života na pódiu i za ním. Nejen členy kapely, i všechny okolo ovšem čeká spousta zábavy a často velmi překvapivých a komických situací.

A také se konečně podaří rozluštit jedno velké tajemství: proč se vlastně skupina rozpadla? (pressbook)

Smoke byli českými Rolling Stones. Jednak w 1972 roku zespół rozpadł się w niejasnych okolicznościach i każdy z czterech byłych członków na swój sposób zmierzył się z losem rockmana na emeryturze. Teraz każdy z nich ma za sobą życie i swoją własną historię. Również ich motywy reaktywacji zespołu Smoke są różne – pieniądze, tęsknota za utraconą sławą, chęć pomocy przyjacielowi albo pragnienie,

by jeszcze raz porządnie się zabawić. Ich światy się spotykają, a oni czerpią radość z muzyki, przyjaźni, życia na scenie i poza nią. Oczywiście nie tylko członków zespołu, również wszystkich wokół czeka mnóstwo zabawy oraz często bardzo zaskakujących i komicznych sytuacji. Poza tym uda się rozszyfrować pewną wielką tajemnicę: dlaczego właściwie grupa się rozpadła? (pressbook)

CZ 2013, II5; režie | režyseria: Alice Nellis, scénář | scenariusz: Alice Nellis, kamera | zdjęcia: Matěj Cibulka, hudba | muzyka: Jan Ponocný, hrají | obsada: Bolek Polívka, Miroslav Krobot, Karel Heřmánek, Marián Geišberg, Jenovéfa Boková

Rogalik

Unikalny obraz polskiej prowincji. W kilku brawurowo skomponowanych ujęciach odsłonięte zostaje życie mieszkańców tytułowej wsi. Przez ponad kwadrans błądzimy po labiryncie korytarzy i pokoi domów. Autor pokazuje świat spychany zazwyczaj na margines, gdzie dominuje marazm i brak komunikacji między ludźmi. (KFF2013)

Nevšední obraz polského venkova. V několika bravurně sladěných záběrech ukazuje život obyvatel vesnice Rogalik. Více než čtvrt hodiny bloumáme po labyrintech chodeb a pokojů v místních domech. Autor ukazuje život, který je obvykle odsouván do pozadí, kde dominuje marasmus a chybí mezilidská komunikace. (KFF2013)

PL 2012, 17; režyseria | režie: Paweł Ziemilski, scenariusz | scénář: Paweł Ziemilski, zdjęcia | kamera: Maciej Twardowski

Rozkoš Rozkosz

Milena je jako úspěšná filmová střihačka součástí specifického uměleckého prostředí. Čím déle v něm setrvává, tím silnější má pocit, že se postupně ze všeho nějak vytrácí smysl. Vše se stává banálnější, vše se technologizuje, vše se opakuje a imituje, přičemž kopie je leckdy ceněna více, nežli originál. Milena je zamilovaná do Vladimíra, svůj vztah však žije na základě iluze, iluze vztahu, kde hlavní slovo má mobilní telefon. Ten v nás vzbuzuje pocit neustálé blízkosti a přítomnosti milované osoby. Jsme neustále k zastizení, můžeme volat, chceme být voláni, ale hlavně můžeme psát a přijímat esemesky. Většina jejich komunikace totiž probíhá pouze přes zprávy. (pressbook)

Milena, jako znana montážystka filmova, jest częścią specyficznego środowiska artystycznego.

Im dłużej w nim przebywa, tym silniejsze ma poczucie, że stopniowo wszystko jakoś traci sens. Wszystko staje się bardziej banalne, stechnicyzowane, powtarzalne i jest imitacją, przy czym nierzadko kopia jest bardziej w cenie niż oryginał. Milena jest zakochana w Vladimírze, jednak jej związek z nim jest tylko iluzją związku z telefonem komórkowym w głównej roli. Telefon wywołuje w nas poczucie nieustannej bliskości i obecności ukochanej osoby. Wciąż jesteśmy dostępni, możemy dzwonić, chcemy, żeby do nas dzwoniło, ale przede wszystkim możemy pisać i odbierać esemesy. Większość rozmów bohaterów przebiega wyłącznie za pośrednictwem wiadomości tekstowych. (pressbook)

CZ 2013, III; režie | režyseria: Jitka Rudolfová, scénář | scenariusz: Jitka Rudolfová, kamera | zdjęcia: Ferdinand Mazúrek, hudba | muzyka: Filip Míšek, hrají | obsada: Jana Plodková, Martin Myšička, Jaroslav Plesl, Jan Budař, Václav Neuzil

Sekrety miłości Tajemství lásky

Film opowiada historie romantycznych związków. Relacje te rozwijają się w rozmaitych zakątkach świata: w Indonezji, Himalajach, Północnych Indiach, Rosji, Polsce oraz Francji. W dwóch różnych grupach, zamieszkujących wyspy Indonezji, ludzie posiadają odmienne podejście do zawierania małżeństw. Mężczyzna z Korowai żyje z jedną kobietą, podczas gdy jego sąsiad z Dani ma trzy żony. Przedstawicielka himalajskich plemion nomadów dzieli los z dwoma mężami. Inteligentna Rosjanka żyje z dwoma partnerami. W Polsce pewien mężczyzna naprzemiennie

zakochuje się w czterech różnych kobietach, a młoda para Francuzów żyjąca na marginesie społeczeństwa doświadcza pierwszego, poważnego związku. (pressbook)

Film wyprawi příběh romantických setkání. Tyto vztahy se rozvíjejí v různých místech světa: v Indonésii, Himálaji, severní Indii, Rusku, Polsku i Francii. Ve dvou různých skupinách obývajících indonéské ostrovy mají lidé jiný přístup k uzavírání manželství. Muž z Korovai žije s jedinou ženou, zatímco jeho soused z Dani má ženy tři. Představitelka himálajského nomádského lidu sdílí svůj osud se

dvěma manžely. Inteligentní Ruska žije se dvěma partnery. V Polsku se jeden muž střídavě zamilovává do čtyřech různých žen a mladý francouzský pár žijící na okraji společnosti prožívá svůj první vážný vztah. (pressbook)

PL/FR 2012, 89', režyseria | režie: Krystian Matysek, scenariusz | scénář: Krystian Matysek, zdjęcia | kamera: Krystian Matysek, muzyka | hudba: Bartłomiej Gliniak

Sen jest życiem Sen je život

„Portret Janusza Majewskiego, reżysera i... nie tylko”. Pogodny, ciepły, nieco sentymentalny portret znakomitego scenarzysty i reżysera Janusza Majewskiego, autorstwa jego przyjaciela z czasów studenckich, Stefana Szlachtycza. Odbędziemy podróż od rodzinnego Lwowa, przez Kraków i Łódź, po Warszawę i Mazury, a także od pierwszych prób filmowych, po niedawny, nostalgiczny film „Mała matura 1947” i Orła 2011 za osiągnięcia życia. Naszymi przewodnikami będą sam Janusz Majewski, rozmawiający z nim Michał Ogórek oraz pewien... kolejarz.

„Portrét Janusze Majewského, režiséra a... nejen to“. Příjemný, srdečný, trochu sentimentální portrét jedinečného scénáristy a režiséra Janusze Majewského, který vytvořil jeho přítel ze studentských let Stefan Szlachtycz. Vydáme se na cestu od rodného Lvova přes Krakov a Lodž až do Varšavy a na Mazury, ale také od prvních filmových pokusů až po nedávný nostalgický film „Malá maturita 1947“ a získání ceny Orel 2011 za celoživotní přínos. Naším průvodcem bude sám Janusz Majewski a Michał Ogórek, který s ním rozmlouvá a dále jeden... železničář.

W eleganckiej choć pustej restauracji klient próbuje zwrócić na siebie uwagę kelnera. Brak powodzenia skłania go podjęciu bardziej radykalnych kroków.

V sice prázdnej, ale elegantní restauraci se zákazník snaží upoutat pozornost číšníka. Nedaří se mu to, a tak se rozhodne učinit velmi radikální kroky.

PL 1958, 15', režyseria | režie: Janusz Majewski, scenariusz | scénář: Janusz Majewski, zdjęcia | kamera: Witold Leszczyński, muzyka | hudba: Kazimierz Serocki, obsada | hrají: Sławomir Mrozek, Stefan Szlachtycz

PL 2013, 59', režyseria | režie: Stefan Szlachtycz, scenariusz | scénář: Stefan Szlachtycz, zdjęcia | kamera: Adam Bajerski, Mateusz Szlachtycz, Piotr Zborowski

Show!

Překvapivě intimní portrét podnikatelského snu. Dívčí kapela 5Angels ušla za pět let pod vedením otce jedné ze zpěvaček cestu až k branám popové slávy. Není však dlážděna jen céčky Michala Davida, ale i umanutostí muže, který ztrácí pojem o tom, kde končí role manažera a začíná ta rodičovská. Dojatý Karel Gott, pětice holčičích andílků a jeden naspeedovaný tatínek, kvůli němuž roztává předvánoční atmosféra v zákulisí stejně rychle, jako musí zmizet tuk z břicha. Režisér déle než rok sledoval cestu 5Angels za slávou, na první stránky bulváru. Výsledkem je autentický, v mnohém překvapivý až šokující pohled do

života teenagerské kapely, která je de facto promyšlenou strategií, realizací byznys-plánu otce jednoho z andílků. (pressbook)

Zaskakující intimny portret marzenia o interesie życia. Dziewczęca kapela 5Angels, pod przewodnictwem ojca jednej z piosenkarek, w ciągu pięciu lat przeszła drogę aż do bram popowej sławy. Droga ta nie jest jednak wybrukowana tylko przebojami Michala Davida, ale również uporem mężczyzny, który zatracza rozumienie tego, gdzie kończy się rola menedżera, a zaczyna rola rodzica. Wzruszony Karel Gott, piątka

aniołków i jeden chorobliwie ambitny tatuś, przez którego przedświąteczna atmosfera za kulisami topnieje równie szybko, tłuszcz z brzucha. Reżyser przez ponad pięć lat śledził drogę 5Angels do sławy, na tytułowe strony brukowców. Wynikiem tego jest autentyczne, w wielu aspektach zaskakujące, a nawet szokujące spojrzenie na życie kapeli nastolatek, która de facto jest przemyślaną strategią, realizacją biznesplanu ojca jednego z aniołków. (pressbook)

CZ 2013, 68; režie | reżyseria: Bohdan Bláhovec, scénář | scenariusz: Bohdan Bláhovec, kamera | zjęcia: Prokop Souček, Marek Dvořák, Šimon Dvořáček, Vít Klusák, Tomáš Pavelek, hudba | muzyka: 5Angels, Michal David

Sneh Śnieg

SK/FR 2013, 18; režia | reżyseria: Ivana Šebestová, scénár | scenariusz: Katarína Moláková, Ivana Šebestová, animácia | animácia: Ivana Šebestová, Štefan Gura, Peter Skala, Michal Struss, hudba | muzyka: Longital

Príbeh mladej ženy Maje, ktorá v zúfalej túžbe po láske stratí kontakt s realitou a začne sa prepadať do temných zákutí vlastnej imaginácie. Hlavná hrdinka zisťuje, že zmyslom jej cesty je prekonať ilúziu, máju, ktorá zahľadá pravdu. Mnohovrstevná filmová výpoveď sa výtvorne aj ideovo dotýka kultúr Ďalekého východu. (pressbook)

Historia mlodej kobiety, Mai, która, rozpaczliwie pragnąc miłości, traci kontakt z rzeczywistością i zaczyna pogrążyć się w czeluściach własnej wyobraźni. Główna bohaterka odkrywa, że sensem jej drogi życia jest pokonanie iluzji, ułudę zakrywającej prawdę. Wielowarstwowa wypowiedź i ideowo z kultur Dalekiego Wschodu. (pressbook)

Stopy na hřebeni Ślady na grani

SK 2013, 52; režia | reżyseria: Pavol Barabáš, scénár | scenariusz: Pavol Barabáš, kamera | zjęcia: Pavol Barabáš, Adam Kadlecík, Michal Sabovčík, hudba | muzyka: Maroš Barabáš

Západné, Vysoké a Belianske Tatry. Spája ich krásny, logický, dlhý hrebeň. Je na ňom viac než 130 vrcholov, veží a štítov. Prejsť celým týmto hrebeňom v zime bez akejkoľvek podpory, bez obchádzania štítov či zliezania do dolín bolo a stále je veľkou výzvou. Dvaja kamaráti tu zažijú príbeh, ktorý sa doposiaľ nepodaril žiadnemu družstvu. Je to príbeh odvahy i strachu, silnej túžby i beznádeje, vytrvalosti ale aj bolesti. Je to príbeh priateľstva. (pressbook)

Tatry Zachodnie, Wysokie i Bielskie. Łączy je piękna, logiczna, długa grań. Jest na niej ponad 130 szczytów, turni i wierzchołków. Przejść przez całą tę grań w zimie, bez jakiegokolwiek wsparcia, bez omijania szczytów czy schodzenia w doliny było i nadal jest wielkim wyzwaniem. Dwaj przyjaciele przeżyją tu przygodę, która jak dotąd nie przytrafiła się żadnej ekipie. To historia o odwadze i strachu, o silnym pragnieniu i braku nadziei, o wytrwałości, ale i o bólu. To historia o przyjaźni. (pressbook)

Strach

CZ 2013, 21; režie | reżyseria: Martin Krejčí, scénář | scenariusz: Martin Krejčí, kamera | zjęcia: Štěpán Kučera, hudba | muzyka: Marek Doubrava, Ondřej Ježek, hraji | obsada: Adam Mišík, Jenováfa Boková, Klára Cibulková, Filip Bařina, Robert Jařkóv

Tomáš se rozpomíná, že byl inzultován skupinkou neznámých Romů tak brutálně, až skončil na nemocničním lůžku. Krátký flashback však ukáže, že pravda je úplně někde jinde. Film se inspiroval jednou z nejvýraznějších domácích mediálních událostí posledních let.

Tomasz twierdzi, że pobity grupkę nieznanych Romów tak brutalnie, że trafił na szpitalne łóżko. Jednak krótka retrospekcja pokazuje, że prawda leży zupełnie gdzie indziej. Inspiracją do filmu było jedno z najważniejszych czeskich wydarzeń medialnych ostatnich lat.

Šmejdi Dziadostwo

Skryté kamery zachytily drsné pozadí předváděcích akcí pro seniory. Co se opravdu děje na populárních zájezdech s obědem zdarma? Praktiky, ze kterých mrazí. Lži a promyšlená manipulace, jejímž jediným cílem je donutit bezbranné staré lidi k nákupu předraženoého zboží. Senioři ze svých nuzných důchodů splácí horentní sumy za často nekvalitní produkty. Někteří z nich se dušují, že už na žádnou akci nikdy nepojedou, jiní to nevydrží a jedou znovu. Co je žene? Zvědavost? Samota? Nebo závislost? Autorky tohoto filmu rok v převleku navštívily akce, kde se důchodcům vymývají mozky a kde mladí lidé nejsou vítáni. Vedle autentických záběrů z předváděcích akcí a výpovědí poškozených seniorů přináší dokument i pohled

psycholožky, právníka a dalších odborníků. Film tak poprvé komplexně mapuje tento nechvalný fenomén dnešní doby. (pressbook)

Ukryté kamery uchwycily drastické kulisy pokazův promocyjnych dla seniorów. Co się naprawdę dzieje na popularnych wycieczkach z darmowym obiadem? Praktyki mrozące krew w żyłach. Kłamstwa i przemyślana manipulacja, których jedynym celem jest zmuszenie bezbronnych starych ludzi do kupna zbyt drogich towarów. Seniorzy ze swoich nędznych emerytur spłacają wygórowane sumy za produkty często marnej jakości. Niektórzy z nich zaklinają się, że już nigdy nie pojedą na żadną promocję, inni nie wytrzymują

i jadą ponownie. Co nimi kieruje? Ciekawość? Samotność? A może uzależnienie? Autorki tego filmu w przebraniu odwiedzały promocje, na których prano mózgi emerytom i gdzie młodzi ludzie nie są mile widziani. Oprócz autentycznych kadrów z pokazów promocyjnych i wypowiedzi poszkodowanych seniorów, dokument przedstawia również spojrzenie psychologa, prawnika i innych ekspertów. Dzięki temu film po raz pierwszy kompleksowo opisuje ten niesławny fenomen dzisiejszych czasów. (pressbook)

CZ 2013, 74', režie | reżyseria: Silvie Dymáková, scénář | scenariusz: Silvie Dymáková, kamera | zdjęcia: Silvie Dymáková, hudba | muzyka: Bedřich Smetana, Julius Fučík, Jan Ryant Dřízal

Tatarské touhy Tatarskie tęsknoty

Autorka filmu se vydala na cestu po Krymu a vrátila se s filmem o Tatarech, dávných obyvatelích poloostrova. Za hlavní hrdinky filmu si zvolila Levaju Abibullajevu a Raimju Zvierovnu, kamarádky a učitelky, které se snaží Tatarům vrátit jejich jazyk a tradice. Na Krymu se v poslední dekádě znovu objevily školy tradičních ručních řemesel: keramiky, zlatnictví či vyšívání. Ukázala také každodenní život tatarských rodin, které se v 90. letech vrátily z Uzbekistánu, kam byl, na základě Stalinova rozhodnutí, celý národ Krymských Tatarů v květnu 1944 vyhnán.

Autorka filmu vybrala się zwiedzać Krym, a wróciła z filmem o Tatarach, odwiecznych mieszkańcach półwyspu. Głównymi bohaterkami uczyniła przyjaciółki Lewaję Abibullajewą i Raimję Zwierowną, nauczycielki, które starają się przywrócić Tatarom język i tradycję. Na Krymie odradzały się w ostatniej dekadzie szkoły starego rękodzieła: ceramiki, złotnictwa czy haftu. Przedstawiła także codzienne życie rodzin tatarskich, które w latach 90. powróciły z Uzbekistanu, dokąd decyzją Stalina cały krymskotatarski naród został zesłany w maju 1944 roku.

PL 2013, 12', reżyseria | reże: Zbigniew Czapla, scenariusz | scénář: Zbigniew Czapla, animacja | animace: Zbigniew Czapla

W domu na malowniczej prowincji mały chłopiec wychowuje się pod opieką samotnej matki. Letnia wyprawa na hulajnodze wiedzie go do pobliskiej dzwonnicy, gdzie spotyka tajemniczego mężczyznę. W rozbłyskach kolorowych plam i kalejdoskopowych konstelacji niewinny świat dziecka rozpada się na kawałki. (KFF2013)

V domě na malebném venkově je malý chlapec vychovávan osamělou matkou. Letní výprava na koloběžce ho přivede do blízké zvonice, kde se setkává s tajemným mužem. V záblescích barevných skvrn a kaleidoskopických konstelací se nevinný dětský svět rozpadá na kusy. (KFF2013)

CZ 2012, 59', režie | reżyseria: Krystyna Krauze, scénář | scenariusz: Krystyna Krauze, kamera | zdjęcia: Petra Ležáková

Wałęsa. Człowiek z nadziei Wałęsa: člověk naděje

Andrzej Wajda przedstawia historię wielkich przemian, która przetoczyła się nie tylko przez zebrania partyjne, wiece i Okrągły Stół, ale także przez jedno z mieszkań na gdańskim osiedlu. Wdzierając się w prywatność związkowego przywódcy, reżyser próbuje uchwycić fenomen przemiany prostego, skupionego na codzienności człowieka w charyzmatycznego przywódcę. To opowieść o mężu, ojcu, prostym robotniku, który wyzwolił ukryte w sercach milionów ludzi marzenie o wolności. Kontrowersyjny, niepozbowiony słabości, wyśmiewany i podziwiany. Kim jest Lech

Wałęsa? Historia transformacji to także losy jego rodziny, która miała wieść zwyczajne życie, a została wtłoczona w sam środek dziejowych wydarzeń. (pressbook)

Andrzej Wajda ukazuje příběh velikých proměn, které proběhly nejen na schůzích strany, shromážděních a u Kulatého stolu, ale také v jednom bytě na gdaňském sídlišti. Režisér proniká do soukromí předsedy odborů a snaží se zachytit fenomén přeměny prostého člověka, který se soustředí na svůj každodenní život, v charismatického vůdce. Je to příběh o manželovi, otci, prostém dělníkovi, který osvobodil

sen o svobodě, který miliony lidí jen schovávalo ve svém srdci. Kontroverzní, ne bez chyb, zesměšňovaný a obdivovaný. Kdo to je Lech Wałęsa? Příběh o transformaci – to jsou také osudy jeho rodiny, která by mohla vést obyčejný život, ale najednou se ocitla v samém středu dějinných událostí. (pressbook)

PL 2013, 127; režyseria | režie: Andrzej Wajda, scenariusz | scénář: Janusz Głowacki, zdjęcia | kamera: Paweł Edelman, muzyka | hudba: Paweł Mykietyn, obsada | hrají: Robert Więckiewicz, Agnieszka Grochowska, Maria Rosaria Omaggio, Zbigniew Zamachowski, Cezary Kosiński

Vejška Uniwerek

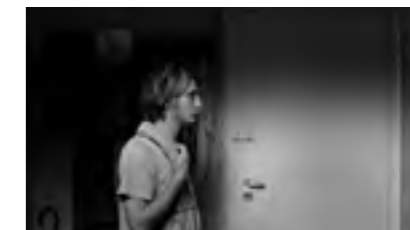
Petr Kocourek se hlásí na katedru grafiky na UMRUM, kam přijímají jen pár vyvolených. Už jednou ho nevezali a profesor Slanina je nekompromisní. Na školu se hlásí i krásná Julie, do které se Kocourek bezhlavě zamiluje. Michal Kolman studuje VŠE, ale místo přednášek a seminářů ho zajímají jen spolužačky a rychlá auta. Zkoušky a zápočty řeší podvodem nebo úplatkem či pomocí svého vlivného otce. Oba kluky spojuje už od gymplu ilegální malování graffiti. Na pražských střechách, nádražích a v podchodech zažívají divoká dobrodružství. Při jedné noční honičce je Kocourek dopaden. (pressbook)

Petr Kocourek zdaje na grafiku na praskú Akademii Sztuk Pięknych, gdzie przyjmowani są tylko nieliczni szczęściarze. Raz już się nie dostał, a profesor Slanina jest bezkompromisowy.

Na uczelní zdaje również piękna Julia, w której Kocourek bez pamięci się zakochuje. Michal Kolman studuje w Wyższej Szkole Ekonomicznej, ale zamiast wykładów i seminariów interesują go tylko koleżanki z uczelni i szybkie samochody. Egzaminy i zaliczenia załatwia oszustwem lub łapówką, albo z pomocą swojego wpływowego ojca. Obu chłopców już od ogólniaka łączy nielegalne malowanie graffiti. Na praskich dachach, dworcach i w przejściach podziemnych przeżywają dzikie przygody. Podczas pewnej nocnej obławy Kocourek zostaje złapany. (pressbook)

CZ 2014, 85; režie | režyseria: Tomáš Vorel, scénář | scenariusz: Tomáš Vorel, Zdeněk Řanda, kamera | zdjęcia: Tomáš Vorel, hudba | muzyka: Vladimír 518, Mike Trafik, hrají | obsada: Tomáš Vorel, Jiří Mádl, Jan Kraus, Ivana Chýlková, Zuzana Bydžovská

Zabicie ciotki Vražda tety

PL 2013, 30; režyseria | režie: Mateusz Głowacki, scenariusz | scénář: Mateusz Głowacki, zdjęcia | kamera: Kacper Sędziulewski, obsada | hrají: Marek Kossakowski, Ewa Kolańska, Aleksandra Pisula, Maciej Ferlak, Anita Poddębniak

23-letni Jurek mieszka ze swoją ciotką, która całe serce wkłada w to, by chłopakowi niczego na co dzień nie brakowało. Zmęczony stabilizacją i bezpieczeństwem życia pod nieustającą opieką chłopak postanawia odmienić swój los. By uciszyć ciągle gadanie ciotki sięga po młotek. (KFF2013)

23letý Jurek bydlí se svojí tetou, která celý svůj život a energii obětuje tomu, aby měl chlapec všeho dostatek. Unaven stálostí a bezpečím života pod neustálou péčí se chlapec rozhodne změnit svůj osud. Aby utišil neustálé mluvení tety, sahá po kladivu. (KFF2013)

Zamatoví teroristi Aksamitni terroryšci

Troja romantickí hrdinovia, ktorí sa pokúsili o ozbrojený odpor proti komunistickej moci v Československu. Všetci boli odsúdení podľa paragrafu 93 – teror, ale ani jeden z nich nikoho nezabil, ani nezranil. Stano chcel v noci pred prvým májom vyhodit' do vzduchu tribúnu, na ktorej mali sedieť komunistickí papaláši. Vo väzení strávil 5 rokov. Fero chcel spáchať atentát na prezidenta Gustáva Husáka. Bol odsúdený na štrnásť rokov. Vladimír vyhadzoval do vzduchu nástenky komunistickej strany. Vo väzení strávil vyše štyroch rokov. Ale aj teroristi majú svoj súkromný život, svoje lásky, svoje rodiny. A práve o tom je tento film. (pressbook)

Trzej romantyczni bohaterowie, którzy spróbowali stawić zbrojny opór komunistycznym władzom Czechosłowacji. Wszyscy zostali skazani na podstawie paragrafu 93 - terroryzm, ale żaden z nich nikogo nie zabił, ani nie zranił. Stano chciał w nocy przed pierwszym maja wysadzić w 1 trybunę, na której mieli siedzieć komunistyczni dygnitarze. Spędził w więzieniu 5 lat. Fero chciał przeprowadzić zamach na prezydenta Gustáva Husáka. Został skazany na czternaście lat. Vladimír wysadzał w powietrze tablice ogłoszeniowe partii komunistycznej. W więzieniu

spędził ponad cztery lata. Ale nawet terroryšci mają swoje prywatne życie, swoje ukochane, swoje rodziny. I właśnie o tym jest ten film. (pressbook)

SK/CZ 2013, 87'; réžia | režyseria: Peter Kerekeš, Pavol Pekarčík, Ivan Ostrochovský, scenár | scenariusz: Peter Kerekeš, Pavol Pekarčík, Ivan Ostrochovský, kamera | zdjęcia: Martin Kollár, hudba | muzyka: Marián Čurko

Zázrak Cud

Dievčatá majú štrnásť, pätnásť rokov a zažili viac ako väčšina dospelých. Záškoláctvo, úteky z domu, prostitúciu, drogy, život na ulici, a osudové lásky, aj keď sú ešte deti. Takých ako ony sú polepšovne plné. Ela má detskú tvár a telo, ktoré napriek veku pôsobí veľmi žensky. V prvý večer keď ju matka privedie do polepšovne a musí postaviť na improvizované pódium a je podrobená tzv. verejnej spovedi. Zistíme, že mala tridsaťročného frajera Robyho. Ela ho miluje, ale nemôže sa s ním kontaktovať. Počas silvestrovskej diskotéky sa rozhodne z polepšovne utiecť. (pressbook)

Dziewczyny mają po czternaście, piętnaście lat, a przeżyły więcej niż większość dorosłych. Wagary, ucieczki z domu, prostytutka, narkotyki, życie na ulicy i fatalne miłości, chociaż wciąż jeszcze są dziećmi. Poprawczaki są pełne takich jak one. Ela ma twarz dziecka i ciało, które mimo jej wieku sprawia wrażenie bardzo kobiecego. Pierwszego wieczoru po tym, kiedy matka przyprowadza ją do poprawczaka, musi wejść na zaimprovizowaną scenę, gdzie zostaje poddana tzw. publicznej spowiedzi. Dowiadujemy się, że miała trzydziestoletniego

chłopaka Robiego. Ela go kocha, ale nie może się z nim kontaktować. W czasie sylwestrowej dyskoteki decyduje się na ucieczkę z poprawczaka. (pressbook)

SK/CZ 2013, 78'; réžia | režyseria: Juraj Lehotský, scenár | scenariusz: Juraj Lehotský, Marek Leščák, kamera | zdjęcia: Norbert Hudec, hudba | muzyka: Martin Burlas, hrajú | obsada: Michaela Bendulová, Robert Roth, Venuša Kalejová, Lenka Habrunová, Kika Potočná

**Imprezy
towarzyszące
Doprovodné
akce**

Kieslowski

Kieslowski je projekt o dvou lidech, o dvou hlasech a intimitě, která tě může říznout, když si ji pustíš k tělu. Duo tvoří hudebník DKP a pianistka Marie Kieslowski. Kieslowski o sobě dali vědět poměrně brzy od svého vzniku, a to deskou „Tiché lásky“, která vyšla v roce 2011. V září 2012 Kieslowski vydali druhé album „Na nože“, které naplňuje načaté téma vztahů, lásky, nejistot, strachů, dospívání a hledání klidného místa. V současnosti připravují s Janem P. Muchowem svou třetí desku, která vyjde v září 2014.

Kieslowski to duosobový projekt, dva hlasy i poziom intymnosti, který může raniť při bližším kontakcie. Duet tvorzą perkusista DKP i pianistka Marie Kieslowski. Kieslowski dali się poznać niedługo po powstaniu, dzięki płycie „Tiché lásky“, która ukazała się w 2011 roku. We wrześniu 2012 roku wydali drugi album „Na noże“, na której dopełniają poruszane wcześniej tematy związków, miłości, niepewności, strachu. Obecnie z Janem P. Muchowem przygotowują trzecią płytę, która ukaże się we wrześniu 2014 roku.

29.04. 22.00

Klub festiwalowy
Festiwalový klub

Bokka

Polski zespół muzyki alternatywnej przynależący do wytwórni Nextpop. W listopadzie 2013 roku ukazał się debiutancki album zatytułowany po prostu „Bokka”. Grupa swoim znakiem rozpoznawczym uczyniła anonimowość, starając się skupić uwagę odbiorców na samej muzyce. Muzycy nawet na koncertach występują w kapturach i w cieniu, a wywiadów udzielają mailowo. Wiadomo, że w składzie jest dwóch mężczyzn (w tym osoba o pseudonimie Mystery Man) i jedna kobieta. Tyle że na scenie pojawiają się w liczniejszym składzie.

Polská skupina tvořící alternativní hudbu v rámci studia Nextpop. V listopadu 2013 vyšla jejich debutová deska, která se jmenuje, jednoduše, „Bokka“. Za své poznávací znamení si kapela vybrala anonymitu, díky čemuž se snaží soustředit divákovu pozornost jen na hudbu. Hudebníci, dokonce i na koncertech, vystupují se zahalenou tváří a ve stínu, rozhovory udělují prostřednictvím e-mailu. Ví se, že skupinu tvoří dva muži (včetně osoby s pseudonymem Mystery Man) a jedna žena. Na scéně se však objevuje více členů.

30.04. 22.30

Klub festiwalowy
Festiwalový klub

The Fathers

Zespół powstał w 2002 roku. Początkowo tworzyli go: Rafał Weber, Maciej Król, Krzysztof Weber, w 2004 roku do grupy dołączył Aleksander Picha. Trudno jednoznacznie określić muzyczny styl The Fathers. Wspólne dla większości utworów jest jazzowe brzmienie i wykorzystanie elektroniki. Po wielu latach grania, muzyka zespołu coraz bardziej zbliża się do jazz-funku z charakterystyczną sekcją rytmiczną i elementami muzyki soul. Warto podkreślić, że repertuar zespołu to w całości własne kompozycje.

Skupina vznikla v roce 2002. Na jejím počátku stáli: Rafał Weber, Maciej Król, Krzysztof Weber, v roce 2004 se ke skupině přidal Aleksander Picha. Není snadné jednoznačně určit hudební styl skupiny The Fathers. Většinu skladeb spojuje jazzový zvuk a využití elektroniky. Po mnoha letech společného hraní, se hudba skupiny stále více přibližuje jazz-funku s charakteristickými rytmickými úseky a prvky soulové hudby. Dodejme, že repertoár skupiny tvoří pouze vlastní skladby.

2.05. 20.30

Avion

Zrní

1.05. 22.30

Klub festivalový
Festivalový klub

Zrní to je pět kluků: Jan Unger, Jan Juklík, Jan Fišer, Jan Caithaml a Ondřej Slavík, kteří nepotřebují nikomu nic dokazovat, kašlou na outfit, mají co říct a je jim spolu dobře. Hrají od roku 2001, vydali tři desky: „Voní“ (2009), „Hrdina Počítačový hry jde do světa“ (2011) a „Soundtrack ke konci světa“ (2012), ta poslední sklízela velké úspěchy i na poli všemožných tuzemských žebříčků a cen. Jejich projev je stejný jako jejich muzika. Osobitý, hypnotický, hutný, energický, uvěřitelný. Ačkoliv zpívají česky, jsou světoví.

Zrní to pětici chłopaků: Jan Unger, Jan Juklík, Jan Fišer, Jan Caithaml i Ondřej Slavík,

którzy nikomu niczego nie muszą udowodniać, mają gdzieś to, jak wyglądają, ale mają coś do powiedzenia i jest im razem dobrze. Grają od 2001 roku, wydali trzy albumy: „Voní“ (2009), „Hrdina Počítačový hry jde do světa“ (2011) i „Soundtrack ke konci světa“ (2012). Ostatni z wymienionych odniósł spektakularny sukces, który potwierdziły notowania w krajowych rankingach popularności oraz zdobyte nagrody muzyczne. Ich wizerunek jest taki, jak ich muzyka – charakterystyczny, hipnotyczny, spoisty, energiczny, wiarygodny. Mimo że śpiewają po czesku, reprezentują światowy poziom.

Dr Misio

Dr Misio to męska załoga pod wodzą Arka Jakubika, znanego aktora, scenarzysty i reżysera. Nazwę przekornie zaczerpnięto z tekstu „Dr Misio” pisarza i dziennikarza Krzysztofa Vargy o schizoidalnej naturze człowieka. Oprócz twórczości Vargy zespół w warstwie literackiej może się również poszczycić słowami zaprzyjaźnionego poety Marcina Świetlickiego. Dr Misio gra ostrego rock&rolla bez przebaczenia. W marcu 2013 roku wydali debiutancką płytę „Młodzi”, kolejna ma się ukazać wkrótce. Dr Misio tworzą: Arek Jakubik, Paweł Derentowicz, Mario Matysek, Radek Kupis i Jan Prościński.

Dr Misio je mužská posádka pod vedením Arka Jakubika, známého herce, scénáristy a režiséra. Název byl převzat z textu „Dr Misio“ spisovatele a novináře Krzysztofa Vargy o schizofrenní povaze člověka. Kromě Vargy se skupina může na literární rovině pochlubit také texty básníka Marcina Świetlického, který je přítelem kapely. Dr Misio hraje ostrý rock&roll. V březnu 2013 vydali debutovou desku „Młodzi“, další má vyjít v nejbližší době. Skupinu Dr Misio tvoří: Arek Jakubik, Paweł Derentowicz, Mario Matysek, Radek Kupis a Jan Prościński.

2.05. 22.30

Klub festiwalowy
Festivalový klub

Puding Pani Elvisovej

Puding Pani Elvisovej (PPE) je najúspešnejšia slovenská elektro-indie-popová kapela v zložení: Sylvia „Slivka“ Menyhertová, Miloš Rabatin, Viliam Lauko, Peter „Pino“ Ungvölgyi a Dalibor Kocián. Skupina vznikla v roku 1995 v Košiciach a dodnes má na konte 3 albumy: „Automati“ (2004), „Play/Pause/Eject“ (2007) a „π“ (2010), vydanie štvrtého ohlásili na rok 2014. Jedinečný rukopis kapely je dnes mixom elektronickej tanečnej hudby plnej rôznych experimentov s hlasným priam až punkovým nasadením.

Puding Pani Elvisovej (PPE) to najpopulárnejšia slovenská elektro-indie-popová kapela grajúca v zložení: Sylvia „Slivka“ Menyhertová, Miloš Rabatin, Viliam Lauko, Peter „Pino“ Ungvölgyi a Dalibor Kocián. Grupa powstała w 1995 roku w Koszycach i ma na swoim koncie 3 albumy: „Automati“ (2004), „Play/Pause/Eject“ (2007) i „π“ (2010), zaś wydanie czwartego zapowiedziane zostało na rok 2014. Wyjątkowy styl zespołu jest mieszanką elektronicznej muzyki tanecznej pełnej rozmaitych eksperymentów z głośnym, wręcz punkowym przytupem.

3.05. 22.30

Klub festiwalowy
Festivalový klub

Dušan Hanák: Fotografie filmového režiséra

Fotografie režysera filmowego

Teatr im. Adama Mickiewicza

Slovenský režisér Dušan Hanák hľadá osobnosti medzi obyčajnými ľuďmi vo svojich filmoch i fotografiách. Podobne ako vo filme „Obrazy starého sveta“, aj ako fotograf si všíma individuálne a charakteristické, sociálne a ďalšie súvislosti života jedincov, ktorí sa ocitli nie vždy vlastnou vinou na okraji spoločnosti a vníma ich ľudskú hodnotu. Láka ho aj periféria, zaujímajú ho medziludské vzťahy i bizarné a paradoxné aspekty života. Témy nachádza často v mestských osidleniach, v priestore mestského folklóru a galérie ulice.

Jeho protagonisti majú svoj vlastný životný štýl: niektorí by sa aj chceli prispôbiť, ale osobné a spoločenské faktory im v tom bránia. Autor k nim pristupuje empaticky, vníma ich ako svojbytné ľudské bytosti, v konkrétnej situácii, v súvislosti s ich vážnym rozpoložením alebo hravosťou a očakávaním, radosťou či smútkom. Aj ich životy sú ovplyvnené globálnymi politickými, ekonomickými a sociokultúrnymi zmenami, aj oni vedia byť charizmatickí, aj ich konanie môže byť presýtené ľudskosťou. Fotografie Dušana Hanáka reflektujú aktuálne témy súčasného globalizovaného sveta a civilným spôsobom vyjadrujú režisérovo humanistické poslanstvo v prítlačlivom výtvarnom jazyku. Popri jeho filmovej tvorbe nie sú iba prekvapením a obohatením umeleckej scény, ale reprezentujú aj tvorivý program, ktorý sa rozrastá do ďalšieho kreatívneho hľadania v médiu fotografie.

Słowacki reżyser Dušan Hanák w swoich filmach i fotografiach poszukuje wyraznych osobowości wśród zwykłych ludzi. Podobnie jak w „Obrazach starego świata”, również wcielając się w rolę fotografa dostrzega charakterystyczny, indywidualny czy społeczny kontekst życia poszczególnych bohaterów, którzy nie zawsze z własnej winy znaleźli się na marginesie społeczeństwa, przykładając do nich ludzką miarę. Interesują go peryferia, relacje międzyludzkie i osobliwe, paradoksalne aspekty życia. Tematów często szuka na osiedlach, w przestrzeni miejskiego folkloru i galerii ulic.

Jego bohaterowie mają własny styl: niektórzy chcieliby się nawet dostosować, ale nie pozwalają im na to powody osobiste i społeczne. Autor podchodzi do nich z empatią, traktuje

ich jako odrębne istoty ludzkie w konkretnej sytuacji, oddając ich trudne położenie, ironię, oczekiwania, radości czy smutki. Ich życie także jest naznaczone globalnymi przemianami politycznymi, ekonomicznymi i socjokulturowymi, oni również potrafią być charyzmatyczni, a ich postępowanie może być nasycone humanizmem. Fotografie Dušana Hanáka poruszają aktualne tematy współczesnego zglobalizowanego świata i wyrażają humanistyczne przesłanie reżysera w atrakcyjnym języku sztuki. Obok twórczości filmovej reżysera, jego prace przynoszą świeże spojrzenie, wzbogacają scenę artystyczną i stanowią część programu artystycznego, który przetradza się w kolejne twórcze poszukiwania za pomocą medium fotografii.

Katarína Rusnáková
Peter Michalovič

Polska, Europa, świat – Twarze Agnieszki Holland

Polsko, Evropa, svět – Tváře Agnieszky Holland

KaSS Střelnice

Po Pradze, Gdyni, Reykjavíku, Budapeszcie i Bratysławie, wystawa „Polska, Europa, świat - Twarze Agnieszki Holland” trafia nad Olszę. Ekspozycja przygotowana przez Muzeum Kinematografii w Łodzi poświęcona jest jednej z najwybitniejszych postaci kina, słynnej reżyserce filmovej i teatralnej, autorce wielu scenariuszy do filmów w swojej reżyserii, ale także m. in. Krzysztofa Zanussiego, Andrzeja Wajdy i Krzysztofa Kieślowskiego. Na wystawie prezentowana jest bardzo bogata dokumentacja fotograficzna związana z twórczością reżyserki. Są to przede wszystkim zdjęcia pochodzące z archiwum rodzinnego Ireny Rybczyńskiej-Holland i Agnieszki Holland oraz werki z planów filmowych, które zostały uzupełnione materiałami otrzymanymi od wielu organizacji i instytucji krajowych

i zagranicznych, a także od przyjaciół i współpracowników bohaterki wystawy. Interującym dodatkiem są liczne plakaty do jej filmów wydane na całym świecie. Wystawie towarzyszy polsko-angielska publikacja „Polska. Europa. Świat - Twarze Agnieszki Holland”.

Po Praze, Gdyni, Reykjavíku, Budapešti a Bratislavě výstavu „Polsko, Evropa, svět – Tváře Agnieszky Holland“ hostíme u Olše. Výstava, kterou připravilo Muzeum kinematografie v Lodži, je věnována jedné z nejvýznamnějších osobností světa filmu, slavné filmové a divadelní režisérce, autorce mnoha scénářů k filmům, které později sama natočila. Objevují se zde i další osobnosti jako: Krzysztof Zanussi, Andrzej Wajda a Krzysztof Kieślowski. V rámci výstavy je prezentována velmi bohatá fotografická dokumentace spojená s tvorbou režisérky. Jsou to především

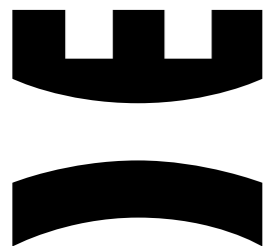
fotografie pocházející z rodinného archivu Ireny Rybczyńskiej-Holland a Agnieszky Holland a také snímky z natáčení, doplněné o materiály, které poskytly mnohé organizace a instituce jak z Polska, tak ze zahraničí. V rámci výstavy si také můžeme prohlédnout fotografie od přátel a spolupracovníků. Zajímavým doplněním je množství filmových plakátů pocházejících z celého světa. Výstavou provází polsko-anglická publikace „Polsko, Evropa, svět – Tváře Agnieszky Holland”.

Kuratorzy wystawy
Kurátoři výstavy
Krystyna Zamysłowska
Piotr Kulesza

Konsultacje
Konzultace
Irena Rybczyńska-Holland
Krystyna Krauze

Opracowanie plastyczne wystawy
Výtvarné zpracování
Sławomir Bit

II Spotkania Sztuki w Wenecji Cieszyńskiej II. Setkání s uměním v Těšínských Benátkách

Wenecja Cieszyńska to lokalna nazwa ulicy Przykopa, usytuowanej wzdłuż kanału Młynówka. Miejsce to stało się inspiracją do zorganizowania licznych prezentacji artystycznych, nawiązujących do słynnego Biennale w Wenecji. Impreza ma charakter międzynarodowy i integrujący różne środowiska twórcze. Biennale gości przedstawicieli różnych państw, zarówno profesjonalnych artystów, wykładowców akademickich, studentów, jak i osoby niepełnosprawne. W ramach przedsięwzięcia zorganizowanych zostanie ponad 20 wystaw w różnych, często zaskakujących przestrzeniach obu miast. Głównym organizatorem jest Fundacja Animacji Społeczno-Kulturalnej.

Těšínské Benátky tvoří starobylá ulice Przykopa, která vede podél kanálu Młynówka v Těšíně. Historický kontext tohoto místa, stejně jako lokální název, se staly inspirací pro pořádání celé řady uměleckých setkání navazujících na slavné bienále v Benátkách. Událost má mezinárodní charakter, a propojuje různé umělecké kruhy. Bienále se účastní hosté z různých zemí, profesionální umělci, vysokoškolští pedagogové, studenti, ale také například handicapovaní. V rámci projektu bude zorganizováno více než 20 výstav často na velmi neočekávaných místech po obou březích Olše. Hlavním organizátorem je Fundacja Animacji Społeczno-Kulturalnej.

Galeria Szara zaprasza zve

Sensum

stare mury oporowe
staré podpůrné stěny
ul. Przykopa
29.04-4.05.2014

Często poprzez wrażliwość artystów dane nam jest przenosić się czy dotykać „miejsc”, które były dla nas niedostępne, nieświadomione lub po prostu nieistotne. Wystawa „Sensum” jako zbiór doznań i znaczeń jest zagadką, na którą każdy z nas powinien mieć swoją własną odpowiedź.

Wystawa w ramach II Spotkania Sztuki w Wenecji Cieszyńskiej.

Umělci nám často prostřednictvím své citlivosti umožní „dotknout se“ míst, která pro nás byla dříve nedostupná, neuvědomovali jsme si je nebo pro nás neměla význam. Výstava „Sensum“ je propojení zážitků a významů, kterou každý z nás prožije svým vlastním způsobem.

Výstava se uskuteční v rámci 2. Setkání s uměním v Těšínských Benátkách.

Artyści umělci

Karol Grygoruk, Karolina Karwan, Monika Kmita, Anna Orłowska, Bart Pogoda i Silvia Pogoda, Bara Prasilova, Łukasz Wierzbowski, Karolina Zajączkowska

Kuratórki Kurátorky

Joanna Rzepka-Dziedzic
Maga Sokalska

Tom Swoboda Konterfekt

Galeria Szara
ul. Srebrna 1
do 7.05.2014

W projekcie „Konterfekt” Tom Swoboda stara się legitymizować duchowy aspekt życia człowieka. Najnowsza odsłona cyklu „Narysuj mi Boga” związana jest z wizerunkiem Boga w tradycji judeochrześcijańskiej. Artysta zaprosił do współpracy nietypowych przedstawicieli różnych wspólnot religijnych, sytuujących się na pograniczu oficjalnego kościoła. – Anna Mitus

V rámci projektu „Konterfekt“ se Tom Swoboda snaží ospravedlnit duchovní aspekt života člověka. Nejnovější verze cyklu „Nakresli mi Boha“ je spojena s obrazem Boha v židovsko-křesťanské tradici. Umělec pozval ke spolupráci neobvyklé představitele různých náboženských obcí, které stojí na pohraničí oficiální církve. – Anna Mitus

Micromelancolié

Galeria Szara
ul. Srebrna 1
30.04.2014, 20.00

Micromelancolié (Robert Skrzyński) z pomocą mikrosampli, dźwięków znalezionych, nagrań terenowych oraz sprzężeń zwrotnych, buduje repetytywne struktury mieszczące się w ramach estetyki usterki.

Micromelancolié (Robert Skrzyński) za pomoci mikrosamplů, nalezených zvuků, nahrávek z různého prostředí a zpětného přehrávání, vytváří repetitivní struktury které se pohybují v proudu chybové estetiky.

W otoczeniu, kulturze, głowach – co nam zostało sprzed 1914 roku?

V okolí, kultuře, hlavách – co nám zůstalo z období před rokem 1914?

Rok 1914 to symbolický konec XIX i počátek XX wieku. Dla Czechów, Polaków i Słowaków także koniec pewnej niezwykle istotnej epoki, której ślady przetrwały, choć niekoniecznie jesteśmy tego świadomi.

Porozmawiamy zatem o tym, co zostało. W Cieszynie, który był świadkiem wielu ważnych wydarzeń, i w Galicji. W sztuce. W zbiorowej świadomości. Spróbujemy zanalizować źródła nostalgii i prześledzimy mity. Skonfrontujemy je z prawdą historyczną. I nikt nie wie, w jaką stronę potoczy się nasza rozmowa...

Rok 1914 je symbolickým koncem 19. a počátkem 20. století. Pro Čechy, Poláky a Slováky je to také konec jednoho velmi významného období, jehož stopy přetrvaly, aniž bychom si toho byli vědomi. Proto si promluvíme o tom, co zůstalo. Co zůstalo v Těšíně, městě, které bylo svědkem mnoha důležitých událostí, a co na Haliči. V umění. V kolektivním vědomí. Pokusíme se o analýzu zdrojů nostalgie a mýtů o Rakousko-Uhersku. Konfrontujeme mýty se skutečností. Nikdo neví, jakým směrem se náš rozhovor bude odvíjet...

1.05. 13.00

Avion

W spotkaniu udział wezmą
Setkání se zúčastní

Irena French

Pracující w Muzeum Śląska Cieszyńskiego znawczyni historii Cieszyna i okolic.
Pracuje v Muzeu Těšínského Slezska, znalkyně dějin Těšína a okolí.

Janusz Majewski

Bohater naszej retrospektywy, reżyser filmów „C. K. Dezertery”, „Lekcja martwego języka” i wielu innych.
Hrdina naší retrospektyvy, režisér filmů „C. K. dezertéri”, „Lekce mrtvého jazyka” a celé řady dalších.

Wojciech Świąt

Pracujący w Książnicy Cieszyńskiej badacz c. k. mitów i nostalgii.
Pracuje v Těšínské vědecké knihovně, zabývá se mýty a nostalgii spojenými s Rakousko-Uherskem.

Krzysztof Wielgus

Pracujący na Politechnice Krakowskiej architekt krajobrazu, znawca i popularyzator historii Austro-Węgiei.
Pracuje na Krakovské technické univerzitě, krajinný architekt, znalece a popularizátor dějin Rakousko-Uherska.

Jak powstają filmy? Krok pierwszy: scenariusz Jak vznikají filmy? První krok: scénář

Maciej Sobieszczanski

Scenarzysta i reżyser. Absolwent Wydziału Wiedzy o Teatrze Akademii Teatralnej w Warszawie, Studium Scenariuszowego w Szkole Filmowej w Łodzi oraz Programu Fabularnego Studio Prób w Szkole Wajdy. Obecnie wykładowca Szkoły Filmowej w Łodzi i Szkole Wajdy. Ekspert Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej.

Scénárista a režisér. Absolvent Fakulty divadelní vědy Divadelní akademie ve Varšavě, scénáristiky na Filmové škole v Lodži a Programu „Studio Prób” na Filmové škole Andrzeje Wajdy. V současnosti přednáší na Filmové škole v Lodži a na Filmové škole Andrzeje Wajdy. Expert Polského institutu filmového umění.

Michał J. Zabłocki

Scenarzysta, producent, kierownik produkcji, wykładowca akademicki. Publicysta kwartalnika „FilmPRO” specjalizujący się w prawie autorskim. Ekspert Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz regionalnych funduszy filmowych. Kierownik organizacyjny Wytwórni Scenariuszy przy Wytwórni Filmów Dokumentalnych i Fabularnych w Warszawie.

Scénárista, producent, vedoucí produkce, vysokoškolský profesor. Publicista čtvrtletníku FilmPRO, specialista na autorská práva. Expert Ministerstva kultury a národního dědictví a regionálních filmových fondů. Vedoucí ateliéru scénářů ve Studiu hraných a dokumentárních filmů ve Varšavě.

Naszymi gośćmi będą
Našimi hosty budou

Glasgow

PL 2010, 30'; reż. / rež. Piotr Subbotko
Historia 12-letniego Damiana, który żyje w przekonaniu, że jego ojcem jest znany piłkarz klubu Celtic Glasgow. W czasie wakacji chłopiec zbiera pieniądze na wyjazd do Szkocji, pracując przy remontach mieszkań z emerytowanym Miciem. Příběh 12 letého Damiana, který žije v přesvědčení, že jeho otcem je slavný fotbalista klubu Celtic Glasgow. Během prázdnin chlapec vydělává peníze při renovacích bytů s důchodcem Mietkem, aby mohl odjet do Skotska.

Urodziny

Naroziny

PL 2011, 25'; reż. / rež. Maciej Sobieszczanski
Szymon ma 30 lat, dziewczynę, którą nieszczerze kocha i życie, które mogłoby być udane. Urodziny ojca, który niegdyś był „mistrzem świata” a teraz traci resztki swojej wielkości uświadamiają mu, że staje się coraz bardziej do niego podobny. Szymon ma 30 let. Chodí s dívkou, která ho příliš nemiluje. Szymonovi se nedaří vést spokojený život. Během narozenin otce, který byl kdysi „mistrzem světa”, a nyní ztrácí poslední zbytky své velikosti, si uvědomuje, že je mu čím dál víc podobný.

Psubrat

PL 2013, 30'; reż. / rež. Maria Zbąska
Panabi to dwunastoletni chłopiec mieszkający na warszawskim osiedlu, na którym rządzi Bocian. Bocian to największy bandyta i, jak to zwykle bywa, ma najładniejszą dziewczynę. Pech chce, że to właśnie w niej zakochuje się brat Panabiego. Panabi je dvanáctiletý chlapec z varšavského sídliště, které řídí Bocian. Bocian je největší gangster a, jak už to chodí, má nejkrásnější dívku. Právě do ní se zamiluje Panabiho bratr.

Prosta historia o miłości

Obyčejný příběh o lásce

PL 2010, 80'; reż. / rež. Arkadiusz Jakubik
Dwoje scenarzystów podczas podróży pociągami na Hel wymyśla fabułę scenariusza filmowego. Na początku bohaterowie ich historii funkcjonują w sali prób, z umowną scenografią plenerów i wnętrza, by wreszcie przesiąść się do prawdziwego pociągu. Dva scénáristé vymýšlejí během cesty vlakem na poloostrov Hel děj filmového scénáře. Hrdinové jejich příběhu se zpočátku nacházejí ve zkušebně, ve smyšlené scénografii kombinující exteriéry s interiéry, poté však nastupují do skutečného vlaku.

Central Europe. Granted.

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ POLISH FILM INSTITUTE

- PRODUKCJA FILMOWA
FILM PRODUCTION
- EDUKACJA FILMOWA
FILM EDUCATION
- FESTIWALE FILMOWE
FILM FESTIVALS
- PROMOCJA POLSKIEGO FILMU ZA GRANICĄ
PROMOTION OF POLISH FILM ABROAD
- KINA
CINEMAS

	<p>OBEJRZYJ polskie filmy fabularne, dokumentalne i animowane, które znajdują się w Twojej szkole w pakiecie DVD Filmoteki Szkolnej lub przez Internet na stronie www.filmotekaszkolna.pl</p>
<p>DOWIEDZ SIĘ więcej na temat kinematografii</p>	
	<p>WEŹ UDZIAŁ w konkursach, warsztatach, konferencjach, festiwalach i Studiu Filmoteki Szkolnej</p>
<p>SKORZYSTAJ z kursów online, analiz filmoznawczych, scenariuszy lekcji</p>	

FILMY BEZ PUDŁA

WWW.FILMOTEKASZKOLNA.PL

PROGRAM EDUKACYJNY POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

**Filmoteka
Szkolna**

Łączymy z kulturą

Zarządzamy najważniejszymi gazociągami w Polsce. Rozwijanie sieci przesyłowej łączymy z odpowiedzialnością za otoczenie, w którym funkcjonujemy. Wspieranie kultury stanowi dla nas ważny element zaangażowania społecznego. Dlatego z pasją wspieramy artystów w tworzeniu unikatowych projektów.

SYSTEM, KTÓRY ŁĄCZY

Best
1921-1991
of
Slovak
Film

An Introduction to
35 Slovak Films and
20 Slovak Filmmakers

Film entries written by
Peter Hames

www.sfu.sk

**Miłośnicy kultury
dziękują graczom
LOTTO**

Każda złotówka, którą przeznaczasz
na gry liczbowe LOTTO, to 19 groszy
dla sportu i kultury.

Gramy dla sportu i kultury

**twarze
agnieszki
holland**

**faces of
agnieszka
holland**

wystawa
exhibition

Muzeum
Kinematografii
w Łodzi
Film Museum in Łódź

polska. europa. świat
poland. europe. the world

www.kinomuzem.pl

Zážitky za hranicí Przeżycia za granicą

Dovolená | wczasy • lázně | uzdrowiska • zájezdy | wycieczki • letenky | bilety lotnicze
firemni akce | imprezy firmowe • konference | konferencje • půjčovny aut | wypożyczalnie samochodów
noclehy | noclegi • služební cesty | wyjazdy służbowe • kulturní podujetí | wydarzenia kulturalne
poradenství a marketing | doradztwo i marketing

Geovita, s.r.o., cestovní kancelář. Dovolená ve střední Evropě | biuro podróży. Wczasy w Europie Środkowej.
www.geovita.cz • tel.: +420 588 208 208 • www.pobyt.cz

Hotel Sztetynski w Szczawno-Zdroju

Hotel Sztetynski w Jaskinie-Zdroju

Hotel Sztetynski w Szczawno-Zdroju

Hotel Sztetynski w Jaskinie-Zdroju

Hotel Sztetynski w Szczawno-Zdroju

Hotel Sztetynski w Jaskinie-Zdroju

Leczenie

Rehabilitacja

Wypoczynek

barwna historia, ciekawe zabytki, bogate walory przyrodnicze, intrygująca międzykulturowość oraz szeroka oferta imprez

- 23 V - Cieszyńska Noc Muzeów
- 13-15 VI - Święto Trzech Braci
- 9-13 VII - V Festiwal Europejskich Szkół Artystycznych i Twórczości „Kęgi Sztuki” Przegład Filmowy „Wakacyjne Kadry w Kęgach Sztuki”
- 26 VII - „Cieszynfest”
- VII, VIII - „Lato z Muzyką” - niedzielne koncerty w Parku Pokoju
- 19-21 IX - „Skarby z cieszyńskiej trówy”
- 15-24 X - Dekada Muzyki Organowej, Chóralnej i Kameralnej
- 21-22 XI - Cieszyński Festiwal Jazzowy

www.cieszyn.pl; www.facebook.com/CieszynRobiWrazenie

Kamienica Konczakowskich

← →
Restauracja • Piwnica • Sale bankietowe

Kamienica Konczakowskich przeżywa renesans, jej nowe oblicze wymagało od właścicieli restauracji odważnej decyzji, jaką była zmiana nazwy - stara nazwa (Restauracja Zak) przestała oddawać klimat miejsca. Nowa/stara, czyli historyczna nazwa miejsca stała się nowym szyldem dla restauracji, sali bankietowej i piwnicy.

Restauracja jest usytuowana na rynku Cieszyna, w XVI wiecznej, renesansowo barokowej kamienicy. Jeszcze do niedawna niewiele osób zdawało sobie sprawę, jakie tajemnice kryje Kamienica Konczakowskich przy Rynek 19 w Cieszynie.

W karcie dań znajduje się zarówno tradycyjna kuchnia polska (kotlet schabowy, pierogi, barszcz czy żurek), jak i włoskie przysmaki (pizza z pieca, szeroki wybór makaronów czy tiramisu). W lutym kamienica odkryła przed gośćmi tylko małą część swej dawnej świetności, odrestaurowano korytarz, w którym obecnie znajdują się klimatyczne boksy, dające gościom dużo prywatności podczas spotkań.

Kolejna odsłona historii nastąpiła w marcu 2014 r., kiedy to zaprezentowano pierwszą z sal bankietowych, znajdującą się na piętrze budynku. SALA LUSTRZANA, z widokiem na ulicę Szersznią oraz zabytkowy klasztor, zmieści 60 osób. Goście mają do wyboru okrągłe lub klasyczne stoły, które można dowolnie rozmieścić na 100m². Sala wyposażona jest w klimatyzację oraz parkiet do tańca - świetnie sprawdzi się zarówno na uroczystości rodzinne, firmowe czy spotkania znajomych.

W marcu również w starych, zabytkowych piwnicach rozbrzmiała muzyka. Klub w Kamienicy Konczakowskich jest otwarty od wtorku do niedzieli od 16.00 do 2.00. W czwartki zapraszamy na Jazz Jam Session - rozpoczynamy o 20.00, w piątki gramy muzykę na żywo, również od 20.00, natomiast w soboty dyskotekę z hitami ostatnich dziesięcioleci zaczynamy o 21.00.

Na koniec deser? Kamienica Konczakowskich posiada dziedzińiec wewnętrzny, który w zeszłym roku został zaduszony szkłem, osadzonym na metalowej, nowoczesnej konstrukcji. W przyszłości także tu będą stoliki, zarówno na parterze jak i na I piętrze.

www.kamienicakonczakowskich.pl

tel: 33 852 18 96

54. KRAKOWSKI
FESTIWAL
FILMOWY
54th KRAKOW
FILM
FESTIVAL

25.05 - 1.06.2014
krakowfilmfestival.pl

Producent: Wydział Kultury i Turystyki Miasta Krakowa

Współproducent: APOLLO
FILM

Współorganizator: Ministerstwo
Filmowe
Polskich

Projekt zrealizowany przy wsparciu finansowym: OFE
 OFG
 OFP
 OFD
 OFK
Malopolska

Partner: TVP
 OLSZTYN

Kamienica Konczakowskich posiada dziedziny 1. piętro, zapraszając Gości, nie odpowiada za nie odpowiedzialność Kamienicy Konczakowskich. APOLLO (Kamienica Konczakowskich) Kraków - Władysław Winiarski

Zarząd Województwa Lubuskiego
zaprasza na Ziemię Lubuską
i na

43 LUBUSKIE
LATO
FILMOWE
29.06 - 06.07 ŁAGÓW 2014

43rd Lubuskie Film Summer
Eastern and Central European Cinema
www.lif.pl

KINEMATOGRAFIE KRAJÓW EUROPY
ŚRODKOWEJ I WSCHODNIEJ

Dofinansowano
ze środków MKiDN
Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

TVP

Projekt jest współfinansowany
ze środków PISF

PODSZYBKA WYSTAWY
POLSKIEGO INSTYTUTU FILMOWEGO

**t-mobile nowe
horyzonty**

14. międzynarodowy festiwal filmowy
wrocław, 24 lipca – 3 sierpnia 2014

trwa sprzedaż karnetów filmowych
na www.nowehoryzonty.pl

międzynarodowe konkursy filmowe

nowe kino greckie

kino baskijskie

po nowej fali

nocne szaleństwo: VHS

trzecie oko: komuny

nowe horyzonty języka filmowego: efekty specjalne

retrospektywy:

Jerzy Kucia

Ken Russell

Christoph Girardet & Matthias Müller

 WROCLAW 2016
Europejska Stolica Kultury

 Europejska Unia Europejska

21st International Film Festival Etiuda&Anima
21st - 27th November 2014 - Kraków

CALL FOR ENTRIES

ANIMA COMPETITION

– professional, student and independent short animated films

ETIUDA COMPETITION

– documentary, fiction and experimental short films made at film and art schools

DEADLINE

31ST JULY
2014

21. Międzynarodowy Festiwal Filmowy
Etiuda&Anima **21** - **27** listopada 2014 - Kraków

81118

www.etiudaandanima.com

CAMERIMAGE

22. MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL SZTUKI AUTORÓW ZDJEĆ FILMOWYCH

15-22 LISTOPADA 2014
BYDGOSZCZ

ZREALIZOWANO Z WSPARCIA BUDŻETU URZĘDU MIASTA BYDGOSZCZY, MINISTERIA KULTURY I DZIEDICZTA NARODOWEGO, POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ I DRAMA POLSKOŚLĄSKA KULANSKO POWORSKIEGO

www.camerimage.pl
[facebook.com/camerimage](https://www.facebook.com/camerimage)

Organizator: Fundacja TUMULT, Rynek Nowomiejski 28, 57-100 Toruń, tel.: 56 621 00 19, 56 652 21 75, fax: 56 652 21 97, camerimage@camerimage.pl, office@camerimage.pl

ČESKÁ SPOŘITELNA OSTRAVA!!! ArcelorMittal

Colours

OF OSTRAVA

17-20 LIPCA 2014 / DOLNÍ VÍTKOVICE - CZECHY

ROBERT PLANT
AND THE SENSATIONAL SPACE SHIFTERS

THE **NATIONAL** | **ZAZ**

BASTILLE | **JOHN NEWMAN**

MGMT | **TRENTEMÖLLER**

SEASICK STEVE | **SHAKA PUNK**

CHARLES BRADLEY | **JOHN BUTLER TRIO**

ANGÉLIQUE KIDJO

ÓLAFUR ARNALDS | **MØ**

THE ASTEROIDS GALAXY TOUR

EMILIANA TORRINI | **CHET FAKER**

JAMIE WOON | **JOHN GRANT** | **GOAT**

i wielu innych...

BILETY: WWW.COLOURS.PL
0142 WWW.EVENTIM.PL

XXV. Mezinárodní divadelní festival BEZ HRANIC XXV Międzynarodowy Festiwal Teatralny BEZ GRANIC

Cieszyn - Český Těšín
4. 6. - 7. 6. 2014
www.borderfestival.eu

Organizátoři / Organizatorzy

Festiwal finansně podpořili / Festiwal wspierają finansowo

**Wydawnictwo
Scenariuszy**

WYTWÓRNIA FILMÓW
DOKUMENTALNYCH I FABULARNYCH

ZAPRASZA DO
WYTWÓRNI SCENARIUSZY
STUDIUM SCENARIOPISARSTWA

szczegóły na
www.wfdif.pl

Organizatorzy 2 Biennale w Wenecji Cieszyńskiej
Fundacja Animacji Społeczno-Kulturalnej w Cieszynie
Občanské sdružení Půda
Kulturní a společenské středisko „Střelnice“
w Czeskim Cieszynie
serdecznie zapraszają na otwarcie wystawy

laureatki głównej nagrody konkursu towarzyszącego
Spotkaniom Sztuki w Wenecji Cieszyńskiej, 2013

IZABELI ŁĘSKIEJ

Organizátoři 2. Biennale v Těšínských Benátkách
Fundace Animace Společno-kulturne v Cieszynie
Občanské sdružení Půda
Kulturní a společenské středisko „Střelnice“
v Českém Těšíně
Vás srdečně zvou na zahájení výstavy

držitelky hlavní ceny soutěže doprovázející
Setkání s uměním v Těšínských Benátkách, 2013

IZABELI ŁĘSKIEJ

SPOD DŁUGIEJ CIEMNEJ RZĘSY
POD DLOUHOU ČERNOU ŘASOU

w piątek 9 maja 2014
o godz 18.00 w galerii Půda
ul. Strzelnicza 256/1
Czeski Cieszyn

Wystawa potrwa do
13.06.2014
i będzie otwarta
poniedziałek - piątek 9:00 - 21:00

v pěték 9 května 2014
v 18.00 hodin v galerii Půda
ul. Střelnická 256/1
Český Těšín

Výstava potrvá do
13.06.2014
a bude otevřena
pondělí - pěték 9:00 - 21:00

Chcesz zobaczyć swoją historię na ekranie?
Oni Ci pomogą:

Leszek Dawid

Denijal Hasanović

Maciej Sobieszcański

Stawomir Fabicki

zapraszają na program Script w Szkole Wajdy.

SCRIPT - PROSTA DRÓGA DO KINA

Nabór trwa do 30 września 2014.
Prowadzimy także nabór na programy Studio Pro. Dok. Pro.
Program dla Kreatywnych Producentów.
www.wajdaschool.pl

Jsem u obraze. A ty?

Vytvoř s přáteli internetový obraz a ziskej 4.000Kč, nebo další zajímavé ceny.

Jak získat hodnotné ceny za obraz?

Běž na www.davilee.com, klikni na Galerista, potom v horním menu na Galeristé, vyber si galerii ve které vytvoříš obraz, pozvi přátele, společně jej namalujte a hlasujte.

Malovat můžou všichni, i ti, kteří si myslí, že to neumí. Elektronické maličké plátno má 16, 36 nebo 64 políček. Každý uživatel maluje pouze 2 políčka, a nevidí, co namalovali ostatní před ním. Navazuje pouze na okraje svých sousedů. Vznikají tak originální díla.

Tento obraz malovalo 8 lidí.

Běžte na www.davilee.com a vytvořte originální díla s lidmi z celého světa.

MALOVÁNÍ

- křej si, bav se, maluj a relaxuj
- rozvíjej představivost a intuici
- staň se žadáným Davilierem nebo malířem

OSOBNOSTI

- maluj se známými osobnostmi
- podpoř charitažní akce
- ukaž se světu v reálném obraze

GALERISTA

- vystavuj obrazy ve své vlastní galerii
- buď nejúspěšnější Galeristou ze všech
- vyšledej skutečné peníze

Staň se vlastníkem nejcennějšího obrazu na světě a zapoj se na

WWW.DAVILEE.COM

POLSKI INSTYTUT Sztuki Filmowej
POLISH FILM INSTITUTE

WWW.PISF.PL

kinonogranicy.pl / kinonahranici.cz

ki na

na

16.
Przegląd Filmowy
Filmová přehlídka

hra gra

nici

Cieszyn, Český Těšín
29 04 — 04 05 2014

nicy

Bohdan Heblík, www.kofila.com
plakat plakát

organizatorzy / organizátoři

współorganizatorzy / spolupřadatelé

projekt finansowo wspierają / projekt finanční podporují

główny sponsor / hlavní sponzor

główny partner / hlavní partner

partnerzy / partneři

patroni mediální / mediální partneři

partnerzy mediální / mediální partneři

Zviastun Znělka

<http://vimeo.com/91243343>

Lukáš Heblík & Bohdan Veverka (www.parasite.cz, www.kofila.com)

www.facebook.com/FeelTheHeatAroundTheCorner

